

**Αυτό είναι η πρόταση μου στον Ελληνικό λαό για να ξεβρωμίσει
η ΠΑΤΡΙΔΑ μας.**

Αγωγή κατά των πολιτικών προσώπων.

Υπάρχει ένα πρόβλημα βέβαια.

**Η εύρεση δικηγόρου που θα τα βάλει με τα πολιτικά λαμόγια αλλά και τους
τραπεζίτες.**

**Πάντως δεν υπάρχει περίπτωση να μη δικαιωθεί αν φτάσει στο
ακροατήριο.**

**Το θέμα είναι ότι τα λαμόγια που έχουν πολιτική ασυλία δεν καλύπτονται
αστικά.**

Και τι έκαναν.

Κατάθεση αγωγής υποχρεωτικά από δικηγόρο.

**Εγώ πάντως σας επισυνάπτω τη δική μου μήνυση (μετατροπή σε αγωγή)
για να πάρετε ιδέες σε περίπτωση που ενδιαφέρεστε και βρείτε δικηγόρο
για να καταθέσετε και εσείς τη δικιά σας.**

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΜΕ ΑΜΟΙΒΗ 20%

ΔΙΟΤΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ.

Τα στοιχεία που ακολουθούν είναι 100% αληθή.

Η μήνυση κατατέθηκε την 05-Απρ-2013.

**Όποιος χρειάζεται τα στοιχεία για επεξεργασία ας
στείλει mail στο diaforos.blog@gmail.com**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΡΗΣ

N-067257

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ
ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ**

ΜΗΝΥΣΗ

Του Γεωργίου Σαρρή, του, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής,
οδός , αριθμ. ...

ΚΑΤΑ

1. Των εν Ελλάδι νομίμων εκπροσώπων της Κυπριακής Δημόσιας Εταιρείας περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «CUPRUS POPULAR BANK PUBLIC CO LTD» που εδρεύει στη Λευκωσία Κύπρου (.....) και εκπροσωπείται νόμιμα, όπως μετονομάστηκε η τράπεζα με την επωνυμία «MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD» και έχει εγκαταστήσει υποκατάστημα στην Ελλάδα με την εμπορική επωνυμία (trading name)/διακριτικό τίτλο «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ» και «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ BANK», με διεύθυνση φορολογικής εγκατάστασης οδός και Θεσσαλονίκη και διεύθυνση αλληλογραφίας Αττικής, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», κατόπιν της διασυννοριακής συγχώνευσης δι' απορροφήσεως της «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» από την «MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», βάσει των διατάξεων της Οδηγίας

2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26.10.2005, ως αυτή ενσωματώθηκε στο Κυπριακό δίκαιο και στον περί εταιρειών νόμο Κεφ. 113, με τον περί εταιρειών (τροποποιητικό) Νόμο του 2007 (αρ. 4) και στο Ελληνικό δίκαιο (Ν. 3777/2009), με την έναρξη ισχύος της διασυνοριακής συγχώνευσης την 31.03.2011 και ώρα 12.00 μ.μ. (01.04.2011) δυνάμει του από 15.12.2010 Διατάγματος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Κύπρου), το οποίο καταχωρήθηκε νομίμως, αφ' ενός στο τμήμα Εφόρου εταιρειών και επισήμου παραλήπτη του Υπουργείου Εμπορίου Βιομηχανίας και Τουρισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας και δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας, Κύριο μέρος, τμήμα Β', αριθμός φύλλου 4467/07.01.2011, με αριθμό 23, και αφ' ετέρου στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών της Δ/σης ΑΕ και Πίστεως του Υπουργείου Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (30.03.2011), [ΦΕΚ 1638/1.4.2011, και 1652/1.4.2011 τ. ΑΕ και ΕΠΕ], η οποία αλλαγή ονόματος (επωνυμίας) καταχωρήθηκε την 5.4.2012 στο αρχείο του Εφόρου εταιρειών της Κυπριακής Δημοκρατίας, ως η απορροφούσα και καθολική διάδοχος νομίμως εκπροσωπείται.

2. Παντός ετέρου υπαιτίου και δράστου, πολιτικού προσώπου ή υπηρεσιακού παράγοντα αγνώστου σ' εμένα και μη ειδικώς κατονομαζομένου.

Κύριε Εισαγγελέα

Η μηνυόμενη Τράπεζα με την οποία συναλλάχθηκα, καθώς και άλλα υπαίτια πρόσωπα, παράγοντες της πολιτικής ζωής, άγνωστοι δράστες σε εμένα και μη ειδικώς κατονομαζόμενοι με τους οποίους δεν συναλλάχθηκα προσωπικά, αλλά οι πράξεις τους είχαν καταλυτικό ρόλο στην διαμόρφωση της όλης κατάστασης και στην δυσμενή εξέλιξη της Ελληνικής Οικονομίας, στην ουσία στην καταστροφή της, τέλεσαν εις βάρος μου ατομικά σαν Έλληνα επιχειρηματία και γενικά ως Έλληνα πολίτη διαβιούντα και επιχειρούντα στην Ελλάδα τις κάτωθι αξιόποινες πράξεις.

Θα αναφέρω στην συνέχεια εκτενές ιστορικό της πορείας και εξέλιξης της επιχειρήσεώς μου μέσα στον χρόνο από το έτος 1998 και εντεύθεν σε συνδυασμό

πρώτον με τις πράξεις των Ελληνικών Κυβερνήσεων και συγκεκριμένων Ελλήνων πολιτικών, οι οποίες με ύποπτη μεθόδευση οδήγησαν στην απαξίωση της Ελλάδος στην καταστροφή της Ελληνικής Οικονομίας και στην υποθήκευση του μέλλοντος των Ελλήνων πολιτών, πράξεις που είχαν άμεσο αντίκτυπο στην επιχείρησή μου που δραστηριοποιείται την Ελλάδα, σε συνδυασμό

δεύτερον με την εκάστοτε συμπεριφορά των ελεγκτικών οργάνων της Ελληνικής Πολιτείας που σχετίζονται ειδικότερα με τον έλεγχο της δραστηριότητας επιχειρήσεων όπως η δική μου (ΙΚΑ, Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, ΣΔΟΕ, Επιθ. Εργασίας κλπ) και σε συνδυασμό

τρίτον με την επαγγελματική και συναλλακτική μου σχέση με όλες τις τράπεζες καθ' όλο αυτόν το χρονικό διάστημα και ειδικότερα με την συμπεριφορά που εισέπραξα από την μηνυόμενη Τράπεζα όταν επεδίωξα να ενταχθώ σε συγκεκριμένα προγράμματα ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και των Ελληνικών επιχειρήσεων, από εγγυήσεις που είχαν δοθεί στις τράπεζες από την Ελληνική Πολιτεία για ακριβώς αυτό το λόγο, αλλά παρότι διέθετα ως επιχείρηση όλες τις προϋποθέσεις συνάντησα την άρνηση.

Θα κατονομάσω τόσο την παράνομη συμπεριφορά και τις παράνομες πράξεις όλων των ανωτέρω όσο και τις συνέπειες που είχαν όλα αυτά σε εμένα ως Έλληνα πολίτη και ως επιχειρηματία και θα διευκρινίσω με σαφήνεια την τεράστια ζημία που υπέστη η επιχείρησή μου.

I. Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥ ΠΟΡΕΙΑ

1. Εργασία. Ίδρυση επιχείρησης.

Είμαι έμπορος λιανικών πωλήσεων ενδυμάτων από το 1998 **(σχετικό 1)**. Ιδιότητα την οποίαν απέκτησα με σκληρή εργασία δεκαπέντε ετών. Αφού τελείωσα τη θητεία μου στις Ειδικές Δυνάμεις – Αλεξιπρωτιστές το Μάρτιο του 1991 σε ηλικία 22 ετών **(σχετικό 2)** παράλληλα με τις σπουδές μου στην ΑΣΟΕΕ **(σχετικό 3)** εργάστηκα σε μερικές από τις μεγαλύτερες Ελληνικές εταιρείες του συγκεκριμένου κλάδου. Ενδεικτικά αναφέρω την Prince Oliver Α.Ε. του κ. (θέση λογιστηρίου), την Emporio Sportivo Α.Ε. του κ. (εμπορική διαχείριση αλυσίδας

καταστημάτων λιανικού εμπορίου ενδυμάτων) και την Explorer Apparel A.E. του κ. (γενική διεύθυνση εταιρείας χονδρικού εμπορίου ενδυμάτων). Κατά τη διάρκεια της μισθωτής εργασίας μου απέκτησα τεράστια εμπειρία σε όλες τις θέσεις, όπως του λογιστηρίου, της εμπορικής διαχείρισης, της μηχανογράφησης, της αποθήκης, της παραγωγικής διαδικασίας, της διανομής και τέλος της διαχείρισης των τμημάτων μιας Α.Ε. **(σχετικό 1)**. Το Σεπτέμβριο του 1999 αποφάσισα να ιδρύσω Εττερόρρυθμη Εταιρεία Ε.Ε. **(σχετικό 4)** με τον κ. με σκοπό κυρίως την λιανική πώληση ενδυμάτων. Την περίοδο εκείνη ήμασταν σε διαβουλεύσεις με τον κ. που μου είχε προτείνει να αναλάβω μία σημαντική θέση στην εταιρεία του, η οποία επιπλέον θα υποστήριζε την τροφοδοσία του καταστήματός μας. Πρόταση που αποδέχτηκα τον Απρίλιο του 2000 **(σχετικό 1)** και με απόλυτη επιτυχία διεκπεραίωσα έως τον Ιανουάριο του 2002 οπότε και παραιτήθηκα μέσα σε καλό κλίμα όπως αποδεικνύεται και από την σύντομη συνεργασία μου με τον ίδιο επιχειρηματία και πάλι το 2007. Ο σκοπός της παραίτησής μου είχε σαν μόνο στόχο την εκμετάλλευση της μεγάλης εμπειρίας που είχα αποκτήσει, ώστε να επεκτείνουμε την δική μας Ε.Ε. που ήδη λειτουργούσε αρκετό χρονικό διάστημα βαλτωμένη όμως σε χαμηλούς τζίρους. Γεγονός που οφειλόταν αποκλειστικά στον ανταγωνισμό των πολυεθνικών εταιρειών που παρήγαγαν τα προϊόντα τους κυρίως στην Κίνα και το σημαντικότερο, τα πωλούσαν λιανικώς και χωρίς μεσάζοντες. Έπρεπε λοιπόν αν θέλαμε να επιβιώσουμε στο δυσκολότερο επάγγελμα να παράγουμε ποιοτικά προϊόντα σε ανταγωνιστικές τιμές ώστε

μακροπρόθεσμα να εκμεταλλευτούμε το γεγονός των χαμηλών λειτουργικών μας εξόδων για να πάρουμε το μερίδιο της αγοράς που θα εξασφάλιζε τη μακροχρόνια βιωσιμότητα της επιχείρησής μας. Έτσι τον Απρίλιο του 2002 (**σχετικό 5**) στράφηκα στην παραγωγή στο εξωτερικό και μάλιστα στην Κίνα που είναι και η χώρα παραγωγής των περισσότερων πολυεθνικών του κλάδου μας. Ήταν ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να ανταγωνιστούμε τις πολυεθνικές που εισέρρεαν με γεωμετρική πρόοδο στην Πατρίδα μας και μάλιστα χωρίς να λαμβάνεται κανένα μέτρο προστασίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελούσαν την ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας. Τις συνέπειες αυτής της κατάστασης τη βιώνουμε σήμερα με το 1.500.000 ανέργων και τους μισθούς της πείνας από πλευράς των πολυεθνικών που είναι και το μεγαλύτερο ποσοστό των εναπομεινασών εν λειτουργία εταιρειών.

2. Ανάπτυξη της επιχείρησης. Αναζήτηση εμπορευμάτων στις φτηνές αγορές.

Εξέκνησα λοιπόν τον Απρίλιο του 2002 κάποιες συνεργασίες στο Hong Kong μην γνωρίζοντας αρκετά πράγματα για το εκεί περιβάλλον. Ήταν πάρα πολύ δύσκολο να αντιληφθεί ο οποιοσδήποτε τις συνθήκες της παραγωγικής διαδικασίας σε μία αχανή χώρα όπως η Κίνα όπου τα ποιοτικά εργοστάσια έχουν ως εργατικό δυναμικό τον πληθυσμό μιας Ελληνικής κομόπολης. Κατ' επέκταση οι ελάχιστες ποσότητες παραγωγής που μας ζητούσαν ήταν εκατό φορές μεγαλύτερες από αυτές που μπορούσαμε να απορροφήσουμε. Με το αρχικό αποτέλεσμα να είναι αρνητικό, αναγκάστηκα πλέον να επενδύσω πάρα πολύ

χρόνο σε μια άλλη ήπειρο και να διαμένω για μεγάλα χρονικά διαστήματα στο εσωτερικό της Κίνας, για τη διερεύνηση των κατάλληλων, για τα δικά μας μεγέθη, εργοστασίων (καταργώντας κάθε σχέση με τις εταιρείες που ήδη συνεργαζόμασταν στο Hong Kong) με αποκορύφωμα την χρονιά του 2005. Σε τέσσερα συνεχόμενα ταξίδια , (21-Δεκ-2004 έως 06-Φεβ-2005 , 22-Φεβ-2005 έως 13-Μαρ-2005, 12-Απρ-2005 έως 19-Απρ-2005, 24-Μαι-2005 έως 26-Ιουλ-2005) **(σχετικό 5)** κατάφερα να επιτύχω τις συνεργασίες που επιδιώκαμε και μάλιστα με ευνοϊκότετους όρους. Επιστρέφοντας είχα να αντιμετωπίσω την δυσπιστία του πρώην συνεταίρου μου για την αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος μας. Παρ' όλες τις συζητήσεις μας δεν κατέστη εφικτό να τον μεταπείσω και έτσι την 14-10-2005 τροποποιήσαμε το καταστατικό ώστε την θέση του κ. να καταλάβει ο κ. **(σχετικό 4)**. Η εταιρεία με το νέο σχήμα της άργησε λίγο, αλλά άρχισε να αξιοποιεί τόσο την γνώση και την εμπειρία δεκατριών ετών όσο και τις νέες εμπειρίες που αποκτούσαμε στην Κίνα και αυτά παρόλο που είχε να αντιμετωπίσει μια “εχθρική” πολιτεία.

II. (2004-2009). ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ Κ' ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ ΠΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΟΥΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ. ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ.

3. Αναπτυξιακά προγράμματα ν. 3299/2004. Αίτηση στην Τράπεζα Eurobank. Ανατιολόγητη απόρριψη της αιτήσεως.

Η Ελληνική Πολιτεία ήταν αμέτοχη και η συμπεριφορά της παρέμεινε “εχθρική” αφού ενώ νομοθετούσε (ν.3299/2004) αναπτυξιακά προγράμματα με την παροχή κινήτρων για ιδιωτικές επενδύσεις ουδέποτε αυτά υλοποιήθηκαν όπως αποδεικνύεται από την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού του 2012 **στη σελίδα 78 του οποίου αναφέρεται ότι η απορροφητικότητα των τριών πρώτων ετών 2007 - 2009 ήταν της τάξης του 3,15% και έως τον Νοέμβριο του 2011 η απορροφητικότητα των κονδυλίων έφτασε το 27,03% (σχετικό 6).** Εμείς ορμώμενοι και βασιζόμενοι στην διακήρυξη του Υπουργείου Ανάπτυξης βάσει του ν.3299/2004 μέσω των περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων του Γ.Κ.Π.Σ. 2000-2006 είχαμε καταθέσει πρόταση επένδυσης με κωδικό ηλεκτρονικής υποβολής TP-00489 την 29-07-2007 (σχετικό 7) ύψους 124.660,92€ για τη δημιουργία ενός κεντρικού καταστήματος στον Άλιμο Αττικής που θα αποτελούσε και τον αποθηκευτικό χώρο της επιχείρησης, δια μέσου της τράπεζας EuroBank και με την τεχνική υποστήριξης της εταιρείας «..... & ΣΙΑ ΟΕ» που μας είχε διαβεβαιώσει ότι σύμφωνα με τα κριτήρια πληρούσαμε όλες τις προϋποθέσεις ένταξης στο εν λόγω πρόγραμμα. Γί αυτό άλλωστε υπογράψαμε σχετική σύμβαση (σχετικό 8) και καταβάλαμε και το αντίστοιχο αντάλλαγμα (σχετικό 8) στην εν λόγω εταιρεία συμβούλων. Λαμβάνοντας υπ’ όψιν τις διαβεβαιώσεις της «..... & ΣΙΑ ΟΕ» και τις

συνεχείς δηλώσεις των εκπροσώπων της κυβέρνησης για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας μέσω των επιπλέον πολύτιμων πόρων, για την συνέχιση του ν.3299/2004 με την τέταρτη προγραμματική περίοδο του ΕΣΠΑ 2007-2013, συνολικού ύψους 24,3 δισεκατομμυρίων ευρώ που ήδη είχαν εγκριθεί από τον Μάρτιο του 2007 (σχετικό 7), προχωρήσαμε στην υλοποίηση της επένδυσης του κεντρικού καταστήματος στον Άλιμο Αττικής που θα αποτελούσε και τον κεντρικό αποθηκευτικό χώρο της επιχείρησης. Κατά τη διάρκεια της υλοποίησης της επένδυσης τον Αύγουστο του 2007 επικοινωνούσαμε σχεδόν καθημερινά με τη EuroBank ώστε να ενημερωθούμε για την πορεία του φακέλου της επενδυτικής μας πρότασης. Οι απαντήσεις ήταν συνεχώς ίδιες: υπάρχει καθυστέρηση στην αξιολόγηση των επενδυτικών προτάσεων λόγω του μεγάλου αριθμού των ενδιαφερομένων εταιρειών. Σημειώνεται ότι για κάθε υποβολή φακέλου οι τράπεζες εισέπρατταν αντάλλαγμα περίπου 3.000,00€!!! ανεξαρτήτως του αν ο ενδιαφερόμενος πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος!!!. Αντάλλαγμα το οποίο αντλείτο από τους πόρους του προγράμματος!!! σύμφωνα με όσα μας είχε ενημερώσει η συνεργάτης της «..... & ΣΙΑ ΟΕ» κ. κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την σύναψη της σύμβασης που προανέφερα. Ένα από τα λογικά της επιχειρήματά ήταν ότι η διαφημιζόμενη δωρεάν σύνταξη των επενδυτικών προτάσεων από τις τράπεζες ήταν ψευδής αφού οι τράπεζες δεν κάνουν τίποτα δωρεάν όπως είναι ευρέως γνωστό. Έτσι, φαίνονταν λογικές και οι αιτιάσεις της EuroBank για την καθυστέρηση αξιολογήσεως της

πρότασής μας αφού και η κ. μας διαβεβαίωνε ότι όντως υπήρχαν πάρα πολλές αιτήσεις προς διεκπεραίωση. Δεν μπορούσαμε εκείνη τη χρονική στιγμή να αντιληφθούμε αυτά που θα επακολουθούσαν. Έτσι συνεχίσαμε την εργασία μας **δημιουργώντας ένα νέο υποκατάστημα** τον Μάρτιο του 2008 στο Ίλιον Αττικής και τον Απρίλιο του 2008 βρισκόμασταν στο τελικό στάδιο συμφωνίας για ένα ακόμα υποκατάστημα στο υπό κατασκευή εμπορικό κέντρο στην Καρδίτσα. Τότε πήραμε προφορική απάντηση από την EuroBank ότι, λόγω του μεγάλου αριθμού ενδιαφερομένων εταιρειών, οι προβλεπόμενοι πόροι του προγράμματος δεν επαρκούσαν!!! (ΕΣΠΑ 2007-2013, συνολικού ύψους 24,3 δισεκατομμυρίων ευρώ) για την κάλυψη όλων των εταιρειών και κατά συνέπεια άλλαξε η απαιτούμενη βαθμολογία για την υπαγωγή στο ανωτέρω επιδοτούμενο πρόγραμμα. Σύμφωνα δε με τη νέα βαθμολογία, μας ενημέρωσαν και πάλι προφορικά κατά τη συνήθη τακτική τους ότι, δεν μπορούσαμε να υπαχθούμε στο πρόγραμμα. Αμέσως υποβάλαμε ηλεκτρονική ένσταση, μέσω της EuroBank Αργυρούπολης που ήταν και το μόνο εφικτό σύμφωνα με τη δομή του προγράμματος, παρουσία της κ. υπαλλήλου της εταιρείας «..... & ΣΙΑ ΟΕ» που είχε ετοιμάσει τον πλήρη φάκελο της αρχικής μας αιτήσεως. Ουδέποτε η EuroBank μας παρέδωσε τον αριθμό πρωτοκόλλου της ένστασης. Μόνο προφορικά μας βεβαίωναν ότι το αίτημα μας θα επανεξεταστεί. Παρ' όλο τον υπερβολικό φόρτο εργασίας μας εκείνη τη χρονική περίοδο (με τέσσερα υπερατλαντικά επαγγελματικά ταξίδια και συνεπεία των νέων υποκαταστημάτων) πνέσαμε σε κάθε επίσκεψη μας στην EuroBank την αρμόδια

υπάλληλο κ. για την αναγκαιότητα ταχείας επίλυσης του προβλήματος. Οι απαντήσεις της τράπεζας κατά τη διάρκεια του τετραμήνου που ακολούθησε την υποβολή της ηλεκτρονικής ένστασής μας το Απρίλιο του 2008 ήταν μόνο προφορικές και αόριστες. Μας ανέφεραν και πάλι ότι απαιτείται πρόσθετος χρόνος και ότι θα μπορούσαμε να υποβάλουμε αίτημα για ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό (κεφάλαιο κίνησης) που λόγω της ανάπτυξης που ήδη είχαμε πραγματοποιήσει θα ήταν εύκολο να εγκριθεί.

4. Απεργίες στο λιμάνι του Πειραιά για την πώληση του ΟΛΠ. Κλείσιμο του (υπο)καταστήματος στον Άλιμο.

Παραμπιπτόντως σημειώνεται ότι στο πεντάμηνο Ιουλίου - Αυγούστου 2008 η εταιρεία μας υπέστη ζημιές άνω των εβδομήντα χιλιάδων ευρώ, καθότι λόγω των συνεχόμενων απεργιών στο λιμάνι του Πειραιά το δίμηνο Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 2008 που σχετίζονταν με την πώληση μέρους του ΟΛΠ (**σχετικό 9**), αυτό είχε φθάσει στο μέγιστο της αποθηκευτικής του ικανότητας και έτσι όταν εμείς έπρεπε να παραλάβουμε τα εμπορεύματα μας για την καλοκαιρινή περίοδο, (στο τέλος του Μαρτίου 2008), που ήταν ήδη εξοφλημένα (**σχετικό 10**), αυτά βρέθηκαν στο Port Said όπου και παρέμειναν εκεί πάνω από πέντε μήνες, αναγκάζοντας μας σε νέες αγορές τόσο από τους εν Ελλάδα χονδρεμπόρους όσο και από την Τουρκία (**σχετικό 11**) με επιπλέον έξοδα (αεροπορικά εισιτήρια και ξενοδοχεία στην Τουρκία προς αρχική διερεύνηση ετοιμών εμπορευμάτων σε όσο το δυνατόν ανταγωνιστικές τιμές και στη συνέχεια επιπλέον έξοδα για οδικό ταξίδι και μάλιστα

αυθημερόν ώστε να προμηθευτούμε από τη γείτονα χώρα, για πρώτη και τελευταία φορά, προϊόντα υποδεέστερης ποιότητας και αυξημένης σε σχέση με την Κίνα τιμής). Τα εμπορεύματά μας που προορίζονταν να πωληθούν το καλοκαίρι του 2008 πωλήθηκαν εν τέλει το καλοκαίρι του 2009, γεγονός που έθετε σε κίνδυνο ακόμα και τη βιωσιμότητα της επιχείρησης αφού ως γνωστό τα λειτουργικά έξοδα συνεχίζουν να πληρώνονται ασχέτως των απρόβλεπτων καταστάσεων. Το πρόβλημα αφορούσε μόνο στις Ελληνικές επιχειρήσεις, διότι οι ανταγωνιστικές πολυεθνικές μπορούσαν να εισάγουν προϊόντα και οδικώς από την Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία κ.λπ., όπου βρίσκονται τα κεντρικά τους, παρακάμπτοντας το λιμάνι του Πειραιά που αντιμετώπιζε τα προβλήματα της μεγάλης απεργίας. Η πολιτεία, κατά τη προσφιλή της τακτική, δεν πήρε κανένα μέτρο για την αποζημίωση των Ελληνικών Επιχειρήσεων. Η δυσχερής θέση στην οποία είχε βρεθεί η επιχείρηση μας τον Ιούλιο του 2008 είχε γίνει ακόμα δυσχερέστερη λόγω και της ατυχούς συγκυρίας που είχε σχέση με την ανακατασκευή και μετατροπή σε ταχείας κυκλοφορίας της οδού Θεομήτορος στον Άλιμο όπου βρισκόταν το κατάστημά μας. Ανακατασκευή η οποία ξεκίνησε ένα μήνα μετά την ολοκλήρωση της επένδυσης μας τον Αύγουστο του 2007 και απαξίωσε για παραπάνω από έναν χρόνο την ευρύτερη περιοχή αφού δεν υπήρχε καν οδόστρωμα.

Συνεπεία της απεργίας διάρκειας στον Ο.Λ.Π, της έλλειψης ρευστότητας λόγω των απρογραμμάτιστων αγορών υποδεέστερων - ακριβότερων εμπορευμάτων, που ήταν συνέπεια αυτής της

απεργίας, και της κωλυσιεργίας, κυρίαρχα, περί την εκδίκαση της ένστασης μας που έθεταν σε κίνδυνο ολόκληρη την επιχείρησή μας, αναγκαστήκαμε να διακόψουμε την λειτουργία του καταστήματος στον Άλιμο, αποφασίζοντας να μεταφέρουμε τον εξοπλισμό στο υποκατάστημα της Καρδίτσας που επρόκειτο να ξεκινήσει τη λειτουργία του δύο μήνες αργότερα, καταργώντας έτσι την επένδυση αυτή στον Άλιμο, το κατάστημα του οποίου δεν μπορούσαμε πλέον να συντηρήσουμε.

5. Αντί εντάξεως σε αναπτυξιακό πρόγραμμα, η Τράπεζα EuroBank μας χορηγεί δάνειο με ανοικτό κεφάλαιο κίνησης και τοκογλυφικό επιτόκιο 10,5%.

Παρότι η επιχείρησή μας πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις, παρά ταύτα δεν εγκρίνονταν η ένταξή μας στα επιδοτούμενα αναπτυξιακά προγράμματα, και έτσι αναγκαστήκαμε την 13-08-2008 να αποδεχθούμε ως πρόσκαιρη λύση την πρόταση της EuroBank για ανοικτό κεφάλαιο κίνησης 40.000,00€ παρά το τοκογλυφικό επιτόκιο του 10,5%. Θεωρήσαμε ευλόγως ότι, με την ανάπτυξη που είχαμε πραγματοποιήσει (βλ. κατωτέρω §8) και γνώριζε η EuroBank, τελικώς θα καταφέρναμε να δικαιωθούμε για την ένσταση την οποία είχαμε υποβάλλει και να υπαχθούμε στο περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα του Γ' Κ.Π.Σ. 2000-2006. Μόλις γινόταν αυτό, θα συμψηφίζαμε την απαίτηση μας, που ήταν κατά 50% μεγαλύτερη, με το ανοικτό κεφάλαιο κίνησης των 40.000,00€ και επιπλέον θα καλύπταμε και μέρος του πρόσθετου κόστους που μας είχε προξενήσει η απεργία διαρκείας του Ο.Λ.Π. Η συνέχεια, όμως, ήταν διαφορετική από

τις βάσιμες προσδοκίες μας. Την 12-09-2008 λάβαμε φάκελο ACS ΑΕΕ 7009519381 **(σχετικό 12)** με έγγραφο από την τράπεζα, με το οποίο μας ζητούσαν πρόσθετα στοιχεία, μολονότι ο φάκελός μας ήταν πλήρης, με βάση τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Η εξέλιξη είχε αρχίσει να μας προβληματίζει, αλλά η μόνη επιλογή ήταν να προσαρμοστούμε στις απαιτήσεις της τράπεζας. Έτσι, αποστείλαμε εκ νέου όλα τα στοιχεία όπως αυτά είχαν διαμορφωθεί, επισημαίνοντας την υπαιτιότητα τους για την μεγάλη καθυστέρηση στην εξέταση της ένστασης μας. Τους γνωστοποιήσαμε επιπλέον την έναρξη του νέου υποκαταστήματος στο Ίλιον **(σχετικό 13)**, και τονίζαμε ιδιαίτερα τη δημιουργία πέντε νέων θέσεων εργασίας. Η ταλαιπωρία μας συνεχίστηκε έως την 24-12-2008 οπότε και παραλάβαμε φάκελο ACS ΑΕΕ 111129498-4 **(σχετικό 12)** της EuroBank επικαλυμμένο με τα στοιχεία του γραφείου βοήθειας του Γ.Κ.Π.Σ. με μια επιστολή που μας προσκαλούσε να συμμετάσχουμε στο νέο ΕΣΠΑ 2007-2013 χωρίς να διαλαμβάνει οτιδήποτε για το θέμα της ένστασης που είχαμε υποβάλει.

6. Καταχρηστική καταχώρηση στον Τειρεσία για «οφειλή» 1.580,00 Ευρώ!

Την ίδια περίοδο που προσπαθούσαμε να ενταχθούμε στο ανωτέρω πρόγραμμα στήριξης (περί τις αρχές Ιουλίου 2008) ενημερωθήκαμε από την λογίστρια της εταιρείας «.....» από την οποία νοικιάζαμε το υποκατάστημα μας στο Ίλιον, ότι ο διαχειριστής της εταιρείας μας δηλαδή εγώ ο ήμουν καταχωρισμένος στην μαύρη λίστα του ΤΕΙΡΕΣΙΑ.

Αρχικά πίστεψα ότι είχε γίνει κάποιο λάθος, αφού μόλις πέντε μήνες πριν η συγκεκριμένη εταιρεία «.....» είχε ελέγξει την επιχείρησή μας και είχαμε δείκτη συναλλακτικής συμπεριφοράς 5,00 (σχετικό 14) , δηλαδή τον ανώτερο που μπορεί να έχει εταιρεία και στο μεσοδιάστημα ήμουν απολύτως εντάξει προς κάθε οφειλή ατομική ή εταιρική. Ερευνώντας το θέμα ανακάλυψα ότι η **AlphaBank** είχε στείλει αρχές Ιουλίου του 2008 τα στοιχεία μου στον Τειρεσία ως εγγυητή στο δάνειο ενός πρώην συναδέλφου μου στην εταιρεία Explorer Apparel ΑΕ , του κ. για το οποίο είχα υπογράψει ως εγγυητής το 2001!!! και με τον οποίο είχαμε χαθεί από το Ιανουάριο του 2002 λόγω της επαγγελματικής μου δραστηριότητας. Το δάνειο βρισκόταν σε καθυστέρηση από τις αρχές του 2002, ενώ εγώ ουδεμία σχετική ενημέρωση είχα ποτέ. Έτσι για πρώτη φορά έλαβα ένα εξώδικο από την AlphaBank την 19-07-2006 (σχετικό 15), με το οποίο απαιτούσε να καταβάλω ανατοκισμένους τόκους τεσσάρων ετών. Επικοινωνήσα αμέσως με την AlphaBank και συγκεκριμένα με την υπάλληλό της κ. και της πρότεινα να πληρώσω το κεφάλαιο καθότι στο μεσοδιάστημα ουδέποτε είχα οχληθεί γι' αυτή την καθυστέρηση. Η πρόταση δεν έγινε δεκτή από την AlphaBank, η οποία εκμεταλλευόμενη το γεγονός της ανάπτυξής μας (βλ. κατωτέρω §8) συνέχιζε να απαιτεί επιτακτικά από την 27-06-2006 έως και τον Ιούλιο του 2008 τους ανατοκισμένους τόκους που μάλιστα συνέχιζαν να χρεώνουν έως και τον Ιούλιο του 2008. **Αρνούμενος να υποκύψω στον εκβιασμό της AlphaBank βρέθηκα στη μαύρη λίστα του ΤΕΙΡΕΣΙΑ τον Ιούλιο του 2008**, όπως προανέφερα. Αμέσως απευθύνθηκα στο πλησιέστερο σε εμένα υποκατάστημα

της AlphaBank στην οδό Σιβιτανίδου στην Καλλιθέα και μετά από έντονη λογομαχία και επικοινωνία με τα κεντρικά της AlphaBank **συμφώνησαν στην αρχική μου πρόταση,:** αν κατέθετα το ανεξόφλητο από τον κ. κεφάλαιο των 1.580,00€ **θα με απάλλασσαν από την σχετική οφειλή.** Στην επιστολή, που τελικά έστειλαν, **δεν έγραφαν** κατά την πάγια τακτική τους τίποτα (παρά την προφορική συμφωνία!!!) για τους τόκους που ανέρχονταν την περίοδο εκείνη στα 850,00€ περίπου. Αφού, λοιπόν, έλαβα την επιστολή **(σχετικό 16)** και ένοιωσα ασφαλής ότι **δεν θα απαιτήσουν αργότερα** και τους τόκους κατέθεσα το κεφάλαιο την 18-07-2008 **(σχετικό 17)** όπως είχαμε συμφωνήσει και έλαβα την τελική επιστολή που ανέφερε ότι δεν υπάρχει καμιά απαίτηση απέναντι μου ως εγγυητή (σχετικό 18). Με την αποστολή της επιστολής στον ΤΕΙΡΑΣΙΑ διαγράφηκε την 19-08-2008 **(σχετικό 19)** η βραχεία παραμονή μου (σχεδόν ένα μήνα) στον ΤΕΙΡΕΣΙΑ αλλά όχι και η κατασυκοφάντηση μου απέναντι στους προμηθευτές μας που με αντιμετώπιζαν καχύποπτα για αρκετό χρονικό διάστημα. Σημειώνεται ότι η AlphaBank μας χορήγησε επιχειρηματικό δάνειο την 07-08-2008 **(σχετικό 20)** αμέσως μετά την εξόφληση του ποσού και πριν καν την οριστική μου διαγραφή από τον ΤΕΙΡΕΣΙΑ, γεγονός που αποδεικνύει και την πιστοληπτική μας ικανότητα αλλά και τον εκβιασμό της AlphaBank που προανέφερα για την είσπραξη των ανατοκισμένων τόκων.

7. Απορροφητικότητα προγράμματος Γ Κ.Π.Σ. (2007-2009) 3,15%!!! . Αναγκαστική στροφή σε δανεισμό με υψηλά επιτόκια.

Έχουμε, λοιπόν, την κωλυσιεργία για την απάντηση στην ένσταση υπαγωγής μας στο περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα του Γ Κ.Π.Σ., όταν μάλιστα η απορροφητικότητα των τριών πρώτων ετών (2007 - 2009) ήταν της τάξης 3,15%, όπως προανέφερα (βλ. ανωτέρω §3), με άμεση ζημία για την εταιρεία μας 62.330,46€ που αντιστοιχούσε στο ποσό της επιδότησης για την επένδυση που πραγματοποιήσαμε, επιδότηση που εκκρεμούσε από την 29-07-2007 και ουδέποτε λάβαμε, χωρίς ποτέ να εξεταστεί η ένσταση μας του Απριλίου του 2008, γεγονός που μας προκάλεσε τεράστια αποθετική ζημιά αφού αναγκαστήκαμε να καταφύγουμε σε τραπεζικό δανεισμό α) από την EuroBank την 13-08-2008 με το ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό (κεφάλαιο κίνησης) των 40.000,00€ και τοκογλυφικό επιτόκιο 10,5% και β) από την AlphaBank την 07-08-2008 με τοκοχρεωλυτικό δάνειο των 20.000,00€, το οποίο εξοφλήθη πλήρως την 31-10-2011 πλέον 2.779,96€ τόκων και εξόδων. Επιπλέον υπέστημεν και ηθική βλάβη από την κατασυκοφάντηση μας μετά από την εκβιαστική αναγραφή μας στον ΤΕΙΡΕΣΙΑ από την AlphaBank. Και όλα αυτά μέσα σε περίοδο μόλις λίγων μηνών. Η πολιτεία, λοιπόν, που ισχυριζόταν ότι την ενδιέφερε η ανάπτυξη και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, είχε αδρανοποιήσει τον ΕΟΜΜΕΧ και είχε αναθέσει τα αναπτυξιακά προγράμματα στις παντελώς ανεξέλεγκτες τράπεζες που ενεργούσαν με απολύτως αδιαφανή κριτήρια κάτι που έγινε φανερό σήμερα με χαρακτηριστικό παράδειγμα την χρηματοδότηση των κομμάτων. Και λέω «παντελώς», επειδή ουδέποτε έως σήμερα λάβαμε σχετική γραπτή απάντηση όσον

αφορά στην ένστασή μας για τη μη υπαγωγή μας στο Γ Κ.Π.Σ. 2000-2006 επί μεγίστη ζημία μας. Η αδιαφορία αυτή οφειλόταν στο γεγονός ότι ενώ θα έπρεπε να υπάρχει εκ μέρους της πολιτείας πρόβλεψη προσφυγής κατά των ενεργειών των τραπεζών, δεν υπήρχε, για τα προγράμματα αυτά, καμία πρόβλεψη για εποπτεία ούτε και για εποπτεύουσα αρχή. Με μεγάλη δυσπιστία προσπεράσαμε εκείνη την περίοδο το γεγονός ότι η πολιτεία αδιαφορούσε για όσα η ίδια είχε θεσπίσει όσον αφορά στη στήριξη των επιχειρήσεων και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Ιδιαίτερα για μια επιχείρηση σαν τη δική μας που μέσα στην χρήση του 2008 είχε τριπλασιασμό κύκλου εργασιών και είχε δημιουργήσει και πέντε νέες θέσεις εργασίας.

8. *Αύξηση τζίρου -κύκλου εργασιών 2008-2009.*

Παρά όλα τα προβλήματα συνεχίσαμε τη δουλειά που τόσο καλά γνωρίζαμε, με πολύ θετικά, για την επιχείρηση, αποτελέσματα τουλάχιστον έως τις αρχές του 2010. Ο καθαρός κύκλος εργασιών αυξήθηκε από 52.121,09€ το 2006 με καθαρά κέρδη 7.846,98€ ως εξής: **το 2007 σε 92.010,92€ με κέρδη 15.739,72€, το 2008 σε 271.820,63€ με κέρδη 42.244,01€ και το 2009 σε 579.192,57€ με κέρδη 48.317,96€.** Μέσα στο 2009 ιδρύσαμε δύο νέα υποκαταστήματα στο Ελληνικό και στο Περιστέρι και ένα νέο αποθηκευτικό χώρο στον Άλιμο Αττικής, ενώ δημιουργήσαμε έξι νέες θέσεις εργασίας πλέον των πέντε θέσεων εργασίας του προηγούμενου έτους όπως καταγράφεται και στο Ε3 του αντίστοιχου έτους (σχετικό 21). Έχοντας, λοιπόν, αυτή την αλματώδη ανάπτυξη αρχίσαμε να αναζητούμε για δεύτερη φορά

κάποιες κρατικές ή τραπεζικές χρηματοδοτήσεις.

9. Προγράμματα ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ. Αίτηση στην Αγροτική Τράπεζα. Καταχρηστική απόρριψη της αίτησης με εκπρόθεσμη απάντηση!!!

Στις αρχές του 2009 κατά την περίοδο των φορολογικών δηλώσεων της χρήσης του 2008, στη διάρκεια του οποίου είχαμε τριπλασιάσει τις λιανικές πωλήσεις, ενημερωθήκαμε έγκαιρα για το νέο πρόγραμμα ενίσχυσης των επιχειρήσεων μέσω του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ που παρείχε στήριξη της ρευστότητας δι' ΑΤΟΚΩΝ (φάση Α) και εγγυημένων κεφαλαίων κίνησης με καταληκτική ημερομηνία την 09-04-2009. Σημειώνεται δε ότι σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά του προγράμματος θα έπρεπε να λάβουμε **απάντηση εντός δέκα ημερών (σχετικό 22)**. Καταθέσαμε λοιπόν την αίτηση με αριθμό 22-2009-000003-2/06-03-2009 στην Αγροτική Τράπεζα (**σχετικό 22**), οπότε για άλλη μία φορά συναντήσαμε το ίδιο φαινόμενο. Οι τράπεζες λειτουργούσαν αδιαφανώς και ανεξέλεγκτα. Ενώ επισκεπτόμασταν καθημερινά, το κατάστημα της Αγροτικής στο οποίο είχαμε καταθέσει την αίτηση, μετά το πέρας της προθεσμίας των δέκα ημερών, λαμβάναμε συνεχώς την ίδια προφορική απάντηση,: η αίτηση μας είναι υπό εξέταση στα κεντρικά της τράπεζας. Κατόπιν επίμονων πιέσεων λάβαμε για πρώτη φορά γραπτή απάντηση την 06-05-2009, ήτοι με καθυστέρηση 50 ημερών πλέον του προκαθορισμένου 10 ημέρου, από τον κ., Διευθυντή του καταστήματος της Καλλιθέας (**σχετικό 23**) και όχι από τα κεντρικά της τράπεζας, όπου υποτίθεται ότι εξέταζαν την αίτηση μας. Η απάντηση ήταν

εκτός τόπου και χρόνου. Μας ενημέρωναν ότι είχε κλείσει η Α φάση του προγράμματος κάτι που ήταν αυτονόητο από τις προθεσμίες που ήδη γνωρίζαμε, χωρίς μάλιστα να εξηγούν τους λόγους για τους οποίους μας είχαν θέσει εκτός προγράμματος και επιπλέον μας καλούσαν να συμμετάσχουμε με νέα αίτηση στην Β φάση του προγράμματος που ωστόσο δεν επιδοτούσε το επιτόκιο (σχετικό 23). Μας ενημέρωναν επιπλέον εντελώς «παράλογα» ότι *“αν δεν επιθυμούσαμε να συμμετάσχουμε στη Β φάση θα έπρεπε να υποβάλλουμε σχετική αίτηση μη αποδοχής”*, ώστε να τεθεί ο φάκελός μας στο αρχείο. Και αναφέρω «παράλογα», επειδή δεν εξηγούσαν ποιον φάκελο εννοούσαν. Η επιλογή μας βέβαια εξ ανάγκης κεφαλαίων για συνέχιση της ανάπτυξης ήταν να συμμετάσχουμε στην Β φάση έστω και χωρίς την επιδότηση επιτοκίου. Καταθέσαμε, λοιπόν, την νέα αίτηση την 15-05-2009. Η απάντηση αυτή τη φορά ήρθε άμεσα την 22-05-2009 από το κατάστημα της Καλλιθέας και πάλι, και όχι από τα κεντρικά της τράπεζας όπου υποτίθεται θα αξιολογούσαν το αίτημα μας. Τούτο δημιουργεί υπόνοιες για το αν ποτέ ασχολήθηκε με το αίτημα η κεντρική υπηρεσία της τράπεζας. Η απάντηση ήταν αρνητική (σχετικό 24) με αστείες αιτιολογίες που έκαναν λόγο για ύπαρξη σημαντικού δανεισμού. Κάτι εντελώς ψευδές αφού εκείνη την περίοδο είχαμε μόλις τρεις χρηματοδοτήσεις για κεφάλαια κίνησης, τα δύο από τα οποία ήταν 100% εγγυημένα. Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι μόνο η συνεργασία που είχαμε ξεκινήσει με την AlphaBank την 07-08-2008 ύψους 20.000,00€ ήταν χωρίς εγγύηση, με μηνιαίες καταβολές που τηρούσαμε κανονικότητα με αποτέλεσμα να έχει μειωθεί το υπόλοιπο του οφειλόμενου ποσού

κατά την περίοδο της αρχικής μας αίτησης την 06-03-2009 στα 16.970,27€ (σχετικό 25), κατά δε τον Μάιο του 2009 στα 15.444,64€ (σχετικό 26). Οι άλλες δύο χρηματοδοτήσεις ήταν 100% εγγυημένες, όπως προανέφερα, και αφορούσαν η μία τη EuroBank με εγγυητή τον κ. που διατηρούσε υψηλό λογαριασμό καταθέσεων στην EuroBank, και η άλλη την Αγροτική Τράπεζα και μάλιστα από το συγκεκριμένο κατάστημα που βεβαίως γνώριζε από πρώτο χέρι τις προθεσμιακές καταθέσεις του Πατρός μου (Σαρρής του Γεωργίου), μέρος των οποίων ήταν δεσμευμένες για την εξασφάλιση της Τραπέζης. Σημειώνεται ότι τη συγκεκριμένη περίοδο είχαμε προσκομίσει στην τράπεζα τις φορολογικές δηλώσεις της επιχείρησης που αποδείκνυαν την αύξηση του κύκλου εργασιών που είχαμε επιτύχει από τα 92.010,92€ του 2007 με κέρδη 15.739,72€, στα 271.820,63€ του 2008 με κέρδη 42.244,01€ έχοντας πλέον δημιουργήσει πέντε θέσεις εργασίας και εκπληρώσει στο ακέραιο όλες τις φορολογικές, ασφαλιστικές και τραπεζικές υποχρεώσεις μας. Συνεπεία της απάντησης που λάβαμε από την Αγροτική Τράπεζα, τον Σεπτέμβριο του 2009 εξοφλήσαμε ολοσχερώς (σχετικό 27) τον δήθεν υπερβολικό δανεισμό της επιχείρησης, αποδεσμεύοντας τις καταθέσεις του Πατρός μου ύψους 25.000,00€, τις οποίες μεταφέραμε στην EuroBank.

Τελειώνοντας όμως το παρόν κεφάλαιο που αφορά τα αναπτυξιακά και επιδοτούμενα προγράμματα του Γ'Κ.Π.Σ. και του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ, οι παράνομες ενέργειες των τραπεζών, υπό την ευλογία της Ελληνικής Πολιτείας συνίστανται στο ότι:

α) παρ' όλες τις προσπάθειές μας, όλο αυτό το διάστημα, παρότι πληρούσαμε απολύτως τις προϋποθέσεις σαν επιχείρηση, παρότι ανοίγαμε νέα υποκαταστήματα και δημιουργούσαμε νέες θέσεις εργασίας, παρότι η απορροφητικότητα των προγραμμάτων παρέμεινε σε χαμηλότατα επίπεδα, παρότι καταθέσαμε έγκαιρα πλήρεις φακέλους, οι τράπεζες που διαχειρίζονταν τα προγράμματα αυτά (όπως η EuroBank και η Αγροτική Τράπεζα που καταθέσαμε αιτήσεις) αρνήθηκαν παρανόμως να μας εντάξουν σε αυτά, αλλά δεν αρνήθηκαν οι ίδιες τράπεζες να μας χορηγήσουν δάνεια, όπως αυτό της EuroBank και μάλιστα με επιτόκιο 10,5%. Μας παρεμπόδιζαν δηλαδή την πρόσβαση στα φτηνά επιτόκια και στα επιδοτούμενα προγράμματα και μας ανάγκαζαν με την στάση τους να καταφύγουμε στην «αγορά ακριβού χρήματος», δηλαδή σε δανεισμό με υψηλά επιτόκια.

β) Περαιτέρω η είσπραξη από τις Τράπεζες ποσού 3.000,00€ ως αντάλλαγμα, το οποίο αντλείτο απευθείας από τους πόρους του προγράμματος!!!, για κάθε υποβολή φακέλου ανεξαρτήτως του αν ο ενδιαφερόμενος πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος είναι αυτονόητο ότι προσανατόλιζε τις τράπεζες, που λειτουργούσαν με ευθύνη της Ελληνικής Πολιτείας χωρίς κανέναν έλεγχο από καμία εποπτεύουσα αρχή, στην προσέλκυση μεγάλου αριθμού πελατών για να κερδίζουν ανέξοδα και εύκολα το ποσό των 3.000,00€ από κάθε υποβολή φακέλου, χωρίς να ενδιαφέρονται να ενισχύσουν τις υγιείς επιχειρήσεις σαν την δική μου με τα επιδοτούμενα αναπτυξιακά προγράμματα. «Υπάρχει καθυστέρηση στην αξιολόγηση των επενδυτικών προτάσεων

λόγω του μεγάλου αριθμού των ενδιαφερομένων εταιρειών», μου απαντούσε προφορικά ο υπάλληλος της EuroBank χωρίς να μπαίνει στον κόπο καν η Τράπεζα να μου απαντήσει εγγράφως, που και για ποιο λόγο σκοντάφτει η αίτησή μου, αλλά όταν μία Τράπεζα για π.χ. 5.000 αιτήσεις θα εισέπραττε 15.000.000,00€, από τα λεφτά του προγράμματος, για πιο λόγο να μπει στον κόπο να αξιολογήσει τις αιτήσεις!!!. Και το αναπτυξιακό πρόγραμμα αντί να ενισχύσει τα επιχειρήσεις ενίσχυε εν τοις πράγμασι τις Τράπεζες.

III. ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΜΕ ΑΚΡΙΒΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ

10. Προβλήματα και από το Υπουργείο Εξωτερικών που δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο την επιχείρηση.

Λόγω του μεγάλου φόρτου εργασίας παραβλέπαμε τα εμπόδια συνεχίζοντας την υλοποίηση των στόχων μας, και παρ' όλο που η Πατρίδα μας βρισκόμασταν ήδη εν μέσω ύφεσης, η επιχείρησή μας δεν αντιμετώπιζε προβλήματα πέρα από αυτά που οφείλονταν στην ανοργανωσιά της επίσημης Πολιτείας. Την 17-06-2009 επισκεφτήκαμε τη μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, για να μεταφράσουμε τα έγγραφα της εταιρείας μας στην Κινεζική γλώσσα με απώτερο στόχο να υλοποιήσουμε την απόφαση μας για την έναρξη λειτουργίας ενός γραφείου στην Κίνα που θα μας προσέδιδε μεγαλύτερο κύρος απέναντι στους προμηθευτές μας και θα ισχυροποιούσε σε μεγαλύτερο βαθμό την

ήδη τριετή σταθερή συνεργασία που είχαμε, αφού πλέον μας συμπεριφέρονταν ως σε φίλους. Κάτι εξαιρετικά δύσκολο, ειδικά στην Κίνα όπου όλοι είναι δόσοπιστοι, επειδή καθημερινά συναλλάσσονται με υποψήφιους πελάτες, από κάθε γωνιά του πλανήτη και μάλιστα πολύ μεγαλύτερους σε αγοραστική δύναμη από εμάς λόγω του πληθυσμού των χωρών τους. Παράλληλα η έναρξη λειτουργίας του γραφείου θα μείωνε κατακόρυφα και το αυξημένο κόστος διαμονής μας, αφού θα διέμενα πλέον στο γραφείο και όχι σε ξενοδοχείο. Επιπλέον, από τη στιγμή που θα δήλωνα το γραφείο της Κίνας ως υποκατάστημα της Ελληνικής εταιρείας θα μπορούσα κατά νόμων να εγγράφω στα βιβλία της εταιρείας όλα τα έξοδα του υποκαταστήματος (μισθώματα, έξοδα επικοινωνίας, διατροφή, μεταφορικά κλπ) που λόγω της συχνότητας των ταξιδιών αλλά και της πολυήμερης παραμονής μας **(σχετικό 5)** ήταν πλέον πολύ υψηλά. Τότε για ακόμα μία φορά αντιμετωπίσαμε την παντελή έλλειψη οργανώσεως της Πολιτείας. Παρ' όλα τα προβλήματα ελέγχου του παραεμπορίου που "ρήμαξε" μεγάλη μερίδα των εμπόρων κυρίως του κλάδου μας και ενώ είχαμε ήδη ως Κράτος τεράστιες συναλλαγές με την Κίνα τόσο μέσω της πώλησης κάποιων προβλητών του ΟΛΠ στην Cosco, για την οποία η τότε κυβέρνηση θριαμβολογούσε, όσο και με τη συνεργασία για την διοργάνωση της επόμενης Ολυμπιάδας του 2008 στο Πεκίνο, μας απάντησαν εγγράφως ότι δεν διαθέτουν μεταφραστή της Κινεζικής γλώσσας ειδικευμένο σε νομική ορολογία (σχετικό 28), ώστε να μεταφράσουν επίσημα έγγραφα του Ελληνικού Δημοσίου, όπως το καταστατικό της εταιρείας μας και φυσικά δεν μπορέσαμε να βρούμε και Δικηγόρο γνώστη της

Κινεζικής ώστε να εξυπηρετηθούμε. Με ποιον τρόπο άραγε και με τι κόστος ελέγχουν όλο αυτά τα κινέζικα καταστήματα που έχουν κατακλύσει το ιστορικό κέντρο της πόλης μας; Π.χ. σε ποια γλώσσα συνεννοείται ο Έλληνας αστυνομικός που ελέγχει τον Κινέζο μαγαζάτορα;

**11. Πιστώσεις από Τράπεζες με επιτόκια 10% και πλέον.
Ενταξη στην Β' Φάση του ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.**

Παρά τις αλλεπάλληλες απογοητεύσεις αποφασίσαμε να συνεχίσουμε τη σκληρή δουλειά και με επιμονή καταφέραμε να επιτύχουμε έναν από τους στόχους μας που ήταν η χρηματοδότηση προς συνέχιση της αναπτυξιακής μας πορείας. Την περίοδο που η Αγροτική Τράπεζα με τις ψευδής αιτιάσεις (βλ. ανωτέρω §9) μας απέκλειε από τα άτοκα προγράμματα που αφορούσαν τη στήριξη των επιχειρήσεων και τη δημιουργία θέσεων εργασίας η MarfinBank, η CyprusBank και η T-Bank λόγω των υψηλών τζίρων μας, ενέκριναν πιστώσεις με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό 30.000,00€, 21.000,00€ και 20.000,00€ αντίστοιχα, με αντίτιμο βέβαια τοκογλυφικά επιτόκια της τάξης του 9,95% - 9,25% (σχετικά 29 και 30), πλέον της εισφοράς του ν.128/1975 (0,60%). Καταφέραμε επιπλέον να ενταχθούμε στη Β φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ την 19-11-2009 μέσω της EuroBank, με την οποία είχαμε αναπτύξει καλύτερη συνεργασία, τόσο με την μεταφορά των καταθέσεων του Πατρός μου τον Σεπτέμβριο του 2009 (βλ. ανωτέρω §9), όσο και εξ αιτίας της γρήγορης και εύκολης διαδικασίας για τη διεκπεραίωση των εισαγωγικών αναγκών της επιχείρησης, με καθυστέρηση βέβαια 8 μηνών και με **επιτόκιο της**

τάξης του 3,088% πλέον της εισφοράς του ν.128/1975 (0,60%) (σχετικό 31) αντί για το ΑΤΟΚΟ (φάση Α) πρόγραμμα του ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ που θα έπρεπε να έχουμε πάρει μέσω της Αγροτικής. Πιστώσεις τις οποίες η επιχείρηση μας αξιοποίησε στο μέγιστο βαθμό αυξάνοντας τον κύκλο εργασιών της από τα 271.820,63€ του 2008 με κέρδη 42.244,01€ στα 579.192,57€ του 2009 με κέρδη 48.317,96€ έχοντας δημιουργήσει επιπλέον έξι θέσεις εργασίας, άρα σύνολο έντεκα θέσεις εργασίας, και εκπληρώσει στο ακέραιο όλες τις φορολογικές, ασφαλιστικές και τραπεζικές υποχρεώσεις της, και μάλιστα εν μέσω της γενικότερης υφεσιακής κατάστασης της Ελληνικής οικονομίας.

IV. 2010 ΥΠΟΠΤΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΛΙΜΑΤΟΣ. ΔΟΛΙΑ ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ. ΚΑΘΕΤΗ ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

12. Υπονόμευση της Ελλάδος και της Ελληνικής οικονομίας από κυβερνητικούς αξιωματούχους.

Οι δύο πρώτοι μήνες του 2010 βρίσκουν την εταιρεία μας να συνεχίζει την ανάπτυξη της με αύξηση των καθαρών λιανικών πωλήσεων κατά 59,70%. Μάλιστα, στο τέλος Φεβρουαρίου του 2010 οι καθαρές πωλήσεις είχαν φτάσει τα 99.113,00€ (σχετικά 32-33) σε σχέση με τον Φεβρουάριο του 2009 που ήταν 62.054,40€ (σχετικά 34-35) τη στιγμή που οι πολιτικοί

της Πατρίδας μας διέδιδαν φήμες ότι το έλλειμμα της οικονομίας είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από το δηλωθέν, αρχίζοντας την οριστική διάλυση της αγοράς, όπως έχει αποδειχτεί σήμερα, με την αύξηση των φορολογικών συντελεστών και συγκεκριμένα του ΦΠΑ κατά δύο μονάδες τον Μάρτιο του 2010.

Στην δύστυχη πατρίδα μας εξελίσσεται από την διαδικασία της «υπονόμευσης» το τελευταίο στάδιο το λεγόμενο της «αποθάρρυνσης». Τα Μ.Μ.Ε., λειτουργώντας κατά την προσφιλή τακτική τους «πυροβολούν» από το πρωί μέχρι το βράδυ τον κόσμο με ασύλληπτη κινδυνολογία. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία να συρθεί η χώρα μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Είναι γνωστό και μάλιστα εκκρεμούν αιτήματα προανακριτικής διαδικασίας στη Βουλή των Ελλήνων για τη διερεύνηση των συνθηκών υπό τις οποίες προσέφυγε η χώρα μας στο Δ.Ν.Τ. Ενδεικτικά και περιληπτικά θα αναφέρουμε ότι με εντολή του τότε (2009-2010) υπουργού των οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου (ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΥ ΚΑΤ ΕΞΟΧΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ!!!) αλλοιώθηκαν τα οικονομικά στοιχεία της Πατρίδας μας ώστε να παρουσιάζεται διογκωμένο έλλειμμα στην οικονομία και τεράστιο χρέος σε σχέση με το Α.Ε.Π. της χώρας, σε τέτοιο δε βαθμό που πλέον απαιτούσε την προσφυγή της χώρας στο Δ.Ν.Τ. Μία ενέργεια απόλυτα και κάθετα σε βάρος των συμφερόντων της χώρας και των Ελλήνων πολιτών (από ποιόν; Από τον κατ εξοχήν επιτετραμμένο, τον Υπουργό Οικονομικών!!!). Όπως έχουν καταγγείλει μέλη του Δ.Σ. της ΕΛΣΤΑΤ και μάλιστα καθηγητές Πανεπιστημίου, όπως η κ.

....., αλλά και σύμφωνα με το εβδομαδιαίο δελτίο οικονομικών εξελίξεων της AlphaBank της 31-05-2012 (σχετικό 36) που στη σελ. 9 επιβεβαιώνει ότι “καταχωρήθηκε στο έλλειμμα το σύνολο των υποχρεώσεων 17 ΔΕΚΟ έως και το 2024 χωρίς μάλιστα να συνοπολογιστούν τα σημαντικά περιουσιακά τους στοιχεία”. Αυτά τα δεδομένα οδηγούν στο συμπέρασμα ότι εσκεμμένα και προσχεδιασμένα οδηγήθηκε η χώρα στο Δ.Ν.Τ., πράγμα που ομολόγησε ο τότε (2009-2010) Γενικός Διευθυντής του Δ.Ν.Τ. Στρος Καν όταν δήλωσε σχετικά με τις ενέργειες τις δικές του και του τότε Πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου ότι “δρούσαν υπόγεια για αυτό το σκοπό και μάλιστα από τον Νοέμβριο του 2009” (video 1), ενώ ο πρωθυπουργός της Χώρας Γεώργιος Παπανδρέου διαβεβαίωνε τους Έλληνες, την 14-01-2010 “ότι δεν έχουμε ανάγκη το ΔΝΤ” (video 2). Μάλιστα τον τότε πρωθυπουργό διαψεύδει και ο αρχικά υφυπουργός και μετέπειτα αναπληρωτής υπουργός των Οικονομικών στην κυβέρνηση Παπαδήμου Σαχινίδης δηλώνοντας ότι “όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της Χώρας διαπίστωσε ότι η μόνη εναλλακτική που είχε ήταν να προσφύγει στο ΔΝΤ..... άρα το Δ.Ν.Τ. ως πρώτη επιλογή και μόνη που υπήρχε από την 5-Οκτωβρίου-2009 και μετά μπορούσε να μας δώσει μέχρι και 10-20 Δις.” (video 3). Αυτά, συσχετιζόμενα με όσα ανακοίνωσε στις 23-04-2010 από το Καστελλόριζο ο τότε Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου, που υποστήριξε ότι “χθες ανακοινώθηκαν τα στοιχεία για το πραγματικό μέγεθος του ελλείμματος του 2009. Θύμισαν σε όλους μας τα ακατανόητα λάθη, τις παραλείψεις..... Όλοι μας κληρονομήσαμε, η κυβέρνηση ο Ελληνικός λαός ένα σκάφος έτοιμο να βυθιστεί..... Οι αγορές δεν ανταποκρίθηκαν,

είτε γιατί δεν πίστεψαν στη βούληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε γιατί κάποιοι αποφάσισαν να συνεχίσουν την κερδοσκοπία... Και κινδυνεύει να χαθεί η προσπάθεια που καταβάλλουν οι Έλληνες από τα ακόμα μεγαλύτερα επιτόκια δανεισμού και ακόμα χειρότερα από τη δυσκολία δανεισμού'' (video 4), αποδεικνύουν το ψεύδος, το οποίο άλλωστε αποδεικνύεται και από τα στοιχεία που παρατίθενται στην επίσημη ιστοσελίδα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ.).

13. Δημοπρασίες Ελληνικών ομολόγων την κρίσιμη περίοδο (Οκτώβριος του 2009 - Απρίλιος 2010).

Τα λεγόμενα του κ. Σαχινίδη ότι “το Δ.Ν.Τ. ως πρώτη επιλογή και μόνη που υπήρχε από την 5-Οκτωβρίου-2009” έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τα επίσημα στοιχεία του Κράτους, όπως αυτά εμφανίζονταν στην ιστοσελίδα (www.pdma.gr) του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους Ο.Δ.ΔΗ.Χ. Σημειώνονται όλες οι δημοπρασίες αρχής γενομένης μόλις μία εβδομάδα μετά τις εκλογές του 2009.

1η Δημοπρασία 13-10-2009 26 Εβδ (εξάμηνο)
 Δημοπρατούμενο ποσό 800.000.000,00€ Ύψος προσφορών
 4.795.000.000,00€ **Συντελεστής κάλυψης 5,99.** Συνολικά αποδεκτό
 ποσό 1.040.000.000,00€ **Απόδοση 0,59% (σχετικό 37)**

Δημοπρασία 13-10-2009 52 Εβδ (ετήσιο) Δημοπρατούμενο ποσό
 800.000.000,00€ Ύψος προσφορών 3.550.000.000,00€ **Συντελεστής
 κάλυψης 4,44.** Συνολικά αποδεκτό ποσό 1.040.000.000,00€
Απόδοση 0,91% (σχετικό 37)

Δημοπρασία 13-10-2009 για το αποταμιευτικό κοινό

26 Εβδ (εξάμηνο) 95.000,00€ με απόδοση 0,59%. **(σχετικό 38)**

52 Εβδ (ετήσιο) 215.000,00€ με απόδοση 0,91%. **(σχετικό 38)**

Οι αγορές που “δεν μας δάνειζαν” πρόσφεραν 6.265.000.000,00€ επιπλέον από αυτά που αποδεχτήκαμε και μάλιστα με σχεδόν μηδενικά επιτόκια.

2^η Δημοπρασία 20-10-2009 13 Εβδ (τρίμηνο)

Δημοπρατούμενο ποσό 1.500.000.000,00€ Ύψος προσφορών 7.040.000.000,00€ **Συντελεστής κάλυψης 4,69** Συνολικά αποδεκτό ποσό 1.950.000.000,00€ **Απόδοση 0,35%. (σχετικό 39)**

Δημοπρασία 20-10-2009 για το αποταμιευτικό κοινό

13 Εβδ (τρίμηνο) 113.000,00€ με απόδοση 0,35%. **(σχετικό 40)**

Οι αγορές που “δεν μας δάνειζαν” πρόσφεραν 5.090.000.000,00€ επιπλέον από αυτά που αποδεχτήκαμε και μάλιστα με σχεδόν μηδενικά επιτόκια.

3^η Δημοπρασία 12-01-2010 26 Εβδ (εξάμηνο)

Δημοπρατούμενο ποσό 800.000.000€ Ύψος προσφορών 3.894.000.000,00€ **Συντελεστής κάλυψης 4,87** Συνολικά αποδεκτό ποσό 1.040.000.000,00€ **Απόδοση 1,38% (σχετικό 41)**

Δημοπρασία 12-01-2010 52 Εβδ (ετήσιο) Δημοπρατούμενο ποσό 800.000.000,00€ Ύψος προσφορών 2.442.000.000,00€ **Συντελεστής κάλυψης 3,05** Συνολικά αποδεκτό ποσό 1.040.000.000,00€ **Απόδοση 2,20% (σχετικό 41)**

Δημοπρασία 12-01-2010 για το αποταμιευτικό κοινό

26 Εβδ (εξάμηνο) 357.000,00€ με απόδοση 1,38%. **(σχετικό 42)**

52 Εβδ (ετήσιο) 3.032.000,00€ με απόδοση 2,20%. **(σχετικό 42)**

Οι αγορές που “δεν μας δάνειζαν” πρόσφεραν 4.256.000.000,00€ επιπλέον από αυτά που αποδεχτήκαμε και μάλιστα με σχεδόν μηδενικά επιτόκια.

4^η Δημοπρασία 19-01-2010 13 Εβδ (τρίμηνο)

Δημοπρατούμενο ποσό 1.200.000.000,00€ Ύψος προσφορών 3.870.000.000,00€ **Συντελεστής κάλυψης 3,23** Συνολικά αποδεκτό ποσό 1.560.000.000,00€ **Απόδοση 1,67%.** **(σχετικό 43)**

Δημοπρασία 19-01-2010 για το αποταμιευτικό κοινό

13 Εβδ (τρίμηνο) 1.552.000,00€ με απόδοση 1,67%. **(σχετικό 44)**

Οι αγορές που “δεν μας δάνειζαν” πρόσφεραν 2.310.000.000,00€ επιπλέον από αυτά που αποδεχτήκαμε και μάλιστα με σχεδόν μηδενικά επιτόκια. Και αμέσως μετά ακολουθούν τρεις απόλυτα επιτυχημένες δημοπρασίες μακροπρόθεσμου δανεισμού ελάχιστες μέρες πριν την επίσημη ανακοίνωση του Γεωργίου Παπανδρέου την 23-04-2010 για την υπαγωγή μας στο ΔΝΤ παρ' όλο που τα συστημικά τηλεοπτικά κανάλια σπέρνουν τον πανικό σε καθημερινή βάση ώστε να προετοιμάσουν την κοινή γνώμη.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που παραπληροφορούσαν τους πολίτες, συμπεριλαμβανομένου και εμένα προσωπικά που για πρώτη φορά είχα αρχίσει να παρακολουθώ τα δελτία ειδήσεων προσπαθώντας να καταλάβω τις συνέπειες που θα είχε η υπαγωγή

της Χώρας στο Δ.Ν.Τ. για την επιχείρηση μας που ήταν σε πλήρη ανάπτυξη τη δεδομένη χρονική στιγμή **ουδέποτε μίλησαν για το γεγονός ότι μέσα στο δίμηνο (02-02/07-04-2010) η Πατρίδα μας είχε πετύχει μακροπρόθεσμο δανεισμό 18.000.000.000,00€ που αναλύεται ως εξής:**

5η Δημοπρασία 02-02-2010 Ομόλογο 5-ετούς διάρκειας Δημοπρατούμενο ποσό 8.000.000.000,00€ Ύψος προσφορών 25.000.000.000,00€ Συντελεστής κάλυψης 3,13 Συνολικά αποδεκτό ποσό 5.000.000.000,00€ **Απόδοση 6,21% (σχετικό 45).**

6η Δημοπρασία 11-03-2010 Ομόλογο 10-ετούς διάρκειας Δημοπρατούμενο ποσό 5.000.000.000,00€ Ύψος προσφορών 16.145.000.000,00€ Συντελεστής κάλυψης 3,23 Συνολικά αποδεκτό ποσό 5.000.000.000,00€ **Απόδοση 6,25% (σχετικό 46).**

7η Δημοπρασία 07-04-2010 Ομόλογο 7-ετούς διάρκειας Δημοπρατούμενο ποσό 5.000.000.000,00€ Ύψος προσφορών 6.250.000.000,00€ Συντελεστής κάλυψης 1,25 Συνολικά αποδεκτό ποσό 5.000.000.000,00€ **Απόδοση 6,00% (σχετικό 47).**

Μακροπρόθεσμος δανεισμός δηλαδή που καθιστούσε άκυρους τους ισχυρισμούς του κ. Σαχινίδη “*άρα το Δ.Ν.Τ. ως πρώτη επιλογή και μόνη που υπήρχε από την 5-Οκτωβρίου-2009 και μετά μπορούσε να μας δώσει μέχρι και 10-20 Δις*” που προανέφερα, όσο και τη γενικότερη πολιτική της Ελληνικής Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού της χώρας Γεωργίου Παπανδρέου του και του Υπουργού Οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου αφού ήδη η Πατρίδα μας είχε δανειστεί όσα ο κ. Σαχινίδης ισχυριζόταν ότι

θα μπορούσε να λάβει μόνο από το Δ.Ν.Τ. και μάλιστα είχε και πλεονάζοντα προσφορά 29.395.000.000,00€, την οποία είχε απορρίψει!!!.

Οι δύο δημοπρασίες εντόκων γραμματίων, που ακολούθησαν αμέσως μετά την έκδοση του ομολόγου 7-ετούς διάρκειας, και πραγματοποιήθηκαν δέκα και τρεις ημέρες αντίστοιχα προ της ανακοίνωσης του πρώην Πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου από το Καστελόριζο την 23-04-2010 για την υπαγωγή της Πατρίδας μας στο Δ.Ν.Τ. αποδεικνύουν το απόλυτο ψεύδος της τότε κυβέρνησης περί αδυναμίας δανεισμού της Πατρίδας μας αφού είχαν το μεγαλύτερο συντελεστή κάλυψης που είχαν ποτέ δημοπρασίες του Ελληνικού Δημοσίου.

8η Δημοπρασία 13-04-2010 26 Εβδ (εξάμηνο)
 Δημοπρατούμενο ποσό 600.000.000,00€ Ύψος προσφορών 4.602.000.000,00€ Συντελεστής κάλυψης 7,67 Συνολικά αποδεκτό ποσό 780.000.000,00€ Απόδοση 4,55% (σχετικό 48).

Δημοπρασία 13-04-2010 52 Εβδ (ετήσιο) Δημοπρατούμενο ποσό 600.000.000,00€ Ύψος προσφορών 3.925.000.000,00€ Συντελεστής κάλυψης 6,54 Συνολικά αποδεκτό ποσό 780.000.000,00€ Απόδοση 4,85% (σχετικό 48).

Δημοπρασία 13-04-2010 για το αποταμιευτικό κοινό

26 Εβδ (εξάμηνο) 46.763.000,00€ με απόδοση 4,55% (σχετικό 49).

52 Εβδ (ετήσιο) 42.830.000,00€ με απόδοση 4,85% (σχετικό 49).

Οι αγορές που υποτίθεται “δεν μας δάνειζαν” κατά τους ισχυρισμούς της Ελληνικής Κυβέρνησης πρόσφεραν 6.967.000.000,00€ επιπλέον από αυτά που αποδεχτήκαμε με ακριβότερα σχετικά με τα προηγούμενα επιτόκια αλλά με πολύ μεγαλύτερη προσφορά και ενώ όλοι προεξοφλούσαν την υπαγωγή της χώρας στο ΔΝΤ.

9η Δημοπρασία 20-04-2010 13 Εβδ (τρίμηνο)
Δημοπρατούμενο ποσό 1.500.000.000,00€ Ύψος προσφορών 6.921.000.000,00€ **Συντελεστής κάλυψης 4,61** Συνολικά αποδεκτό ποσό 1.950.000.000,00€ **Απόδοση 3,65%. (σχετικό 50).**

Οι αγορές που υποτίθεται ότι “δεν μας δάνειζαν” πρόσφεραν 4.971.000.000,00€ επιπλέον από αυτά που αποδεχτήκαμε, με ακριβότερα σχετικά (με τα προηγούμενα) επιτόκια αλλά με πολύ μεγαλύτερη προσφορά και ενώ όλοι προεξοφλούσαν την υπαγωγή της χώρας στο ΔΝΤ.

Συνολικά λοιπόν η Πατρίδα μας κατά την περίοδο Οκτωβρίου 2009 έως Απρίλιο 2010, δανείστηκε 29.180.000.000,00€ και απέρριψε πλεονάζουσα προσφορά δανεισμού 59.254.000.000,00€.

Προσφορά την οποία η τότε κυβέρνηση άφησε σκόπιμα αναξιοποίητη οδηγώντας την Πατρίδα μας στο ΔΝΤ **διότι κατά τον Γεώργιο Παπανδρέου και τον Γεώργιο Παπακωνσταντίνου οι αγορές “δεν μας δάνειζαν”.** Οι υπόλοιποι βέβαια της κυβέρνησης δεν είχαν κάποιο ιδιαίτερο λόγο για να διαβάσουν το Μνημόνιο που ακολούθησε αφού λαμβάνουν τους παχυλούς

μισθούς τους είτε η Πατρίδα μας προοδεύει είτε όχι.

14. Υπαγωγή στο ΔΝΤ, ρεσιτάλ παραπληροφόρησης από τα αφειδώς χρηματοδοτούμενα (!!!) ΜΜΕ και την Κυβέρνηση της χώρας.

Και φτάνουμε στις 23 Απριλίου 2010, όπου ο πρωθυπουργός της χώρας Γεώργιος Παπανδρέου, περήφανος που έχει επιτελέσει το έργο του (και βέβαια όχι αυτό για το οποίο τον εξουσιοδότησε ο Ελληνικός λαός) προβαίνει στην επίσημη ανακοίνωση του για την υπαγωγή μας στο ΔΝΤ. Όλο το προηγούμενο διάστημα τα συστημικά τηλεοπτικά κανάλια, με το «αζημίωτο» βέβαια, απέκρυπταν την αλήθεια από τον Ελληνικό λαό και έσπερναν τον πανικό σε καθημερινή βάση ώστε να προετοιμάσουν την κοινή γνώμη, αφού όπως είναι ξεκάθαρο από τους ισολογισμούς τους, που κατάφερα να συλλέξω με προσωπικό κόπο και ανάλωση σημαντικού χρόνου, ήταν σίγουρα οι μόνες εταιρείες (μετά τα πολιτικά κόμματα) που το ύποπτο αυτό διάστημα, που οι τράπεζες δεν εκταμίευαν ούτε ένα ευρώ, είχαν πρόσβαση στην δανειοδότηση αν όχι και στις επιδοτήσεις και μάλιστα με ζημιογόνους ισολογισμούς. Και αναρωτιέμαι ως απλός πολίτης: όλες αυτές οι χρηματοδοτήσεις δεν θα έπρεπε να βρίσκονται σε κοινή θέα δι' αναρτήσεως, π.χ. σε κάποια ιστοσελίδα του αρμόδιου υπουργείου; Το επιβάλλει (μία άγνωστη λέξη για την ελληνική πολιτική σκηνή) η διαφάνεια.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι ο ANTENNA TV ΑΕ με ζημιές 31.258.895,00€ το 2009 κατάφερε να χρηματοδοτηθεί από τις τράπεζες με 75.038.024,00€!!!! (σχετικό 51).

Η Τηλέτυπος Ανώνυμη εταιρεία τηλεοπτικών προγραμμάτων (MEGA) στον ενοποιημένο ισολογισμό εμφανίζει αύξηση των βραχυπρόθεσμων τραπεζικών υποχρεώσεων κατ' έτος που αναλύεται ως εξής: 2008 8.812.000,00€ - 2009 43.562.000,00€ (σχετικό 52) 2010 58.223.000,00€ - 2011 62.681.000,00€ Δηλαδή το MEGA χρηματοδοτήθηκε την τριετία 2009-2011 με 53.869.000,00€ (σχετικό 53) και μάλιστα με ζημιές προ φόρων 49.620.000,00€ για το αντίστοιχο διάστημα.

Ο όμιλος στον οποίο ανήκουν οι «Ραδιοφωνικές και τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις ΑΕ» έχει αύξηση τραπεζικής χρηματοδότησης 38.515.606,00€ για το 2009 (σχετικό 54). Ενώ και η ALPHA Δορυφορική τηλεόραση ΑΕ το 2010 χρηματοδοτήθηκε με ένα ομολογιακό δάνειο 40.000.000,00€ και μάλιστα με ζημιά 35.455.299,86€ για την αντίστοιχη περίοδο (σχετικό 55).

Όσο για τα πολιτικά κόμματα τα δάνεια (σχετικό 56) έχουν ως εξής: ΠΑΣΟΚ 111.800.000,00€, ΝΔ 120.000.000,00€, ΚΚΕ 4.402.054,00€, ΣΥΡΙΖΑ 6.000.000,00€, ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ 800.000,00€.

Σημειώνεται ότι η μηνυόμενη έχει χρηματοδοτήσει το ΠΑΣΟΚ με 10.000.000,00€ και μάλιστα με λήξη της σύμβασης το 2015.

Κατά συνέπεια η υπαγωγή της χώρας στο Δ.Ν.Τ. ήταν προσχεδιασμένη και προϋπάρχουσα επιλογή της τότε Κυβέρνησης, η οποία με διαρκή ψεύδη και ασταμάτητη κινδυνολογία, χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό τα αφειδώς

χρηματοδοτούμενα Μ.Μ.Ε. και τους γνωστούς δημοσιογράφους –«παπαγαλάκια», προσπάθησε να πείσει τον Ελληνικό λαό ότι ήταν η μοναδική επιλογή που είχε *"για να μην πτωχεύσει η χώρα και έρθει το χάος και δεν υπάρχουν τρόφιμα και φάρμακα και δεν θα μπορούν να πληρωθούν τις συντάξεις τους"*. Ήταν μόνιμη επωδός σε όλα τα πάνελ των αφειδώς χρηματοδοτούμενων τηλεοπτικών καναλιών, από όλους τους «ειδικούς», τους «επιστήμονες», τους «οικονομολόγους», ότι *«δανειζόμαστε για να πληρώνουμε μισθούς και συντάξεις»*. Μια ματιά όμως ακόμη και στον φετινό προϋπολογισμό του 2013 (βλ. κατωτέρω §69) θα μας αποδείξει ότι δανειζόμαστε για να πληρώνουμε τοκοχρεολύσια και όχι μισθούς και συντάξεις!!!!!!

Είναι σαφές και αποτελεί κάθετη πραγματικότητα ότι η κίνηση αυτή της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης, υπαγωγής της χώρας στο ΔΝΤ, της τεχνητής διόγκωσης του χρέους που προηγήθηκε για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, της υπογραφής στην συνέχεια των αλληπάλληλων μνημονίων δεν εξυπηρετεί και δεν επιλέχθηκε να εξυπηρετήσει ΕΠ ΟΥΔΕΝΙ τα συμφέροντα της Ελληνικής Πολιτείας και των Ελλήνων πολιτών.

Η μετέπειτα πορεία της χώρας είναι γνωστή και απλώς επισημαίνουμε ότι αυτή η πολιτική επιλογή είχε σαν συνέπεια την καταστροφή κυριολεκτικά της Ελληνικής κοινωνίας, της οικονομίας (οι επιχειρήσεις φεύγουν ή μία μετά την άλλη, το 30% των Ελλήνων είναι άνεργοι), των εργασιακών σχέσεων και της επιχειρηματικότητας, την είσοδο σε μία καταστροφική δίνη που

κανείς (ακόμη και οι συγκυβερνώντες σήμερα) δεν μας λέει πότε τελειώνει ή πως θα τελειώσει.

V. ΘΕΣΠΙΣΗ ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

15. Πρόγραμμα στήριξης επιχειρήσεων. ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ Γ'ΦΑΣΗ. Αίτηση στην μηνυόμενη για υπαγωγή.

Όπως είναι ήδη γνωστό σε όλους το υφεσιακό οικονομικό περιβάλλον του 2009 έγινε ακόμα χειρότερο, για τις Ελληνικές επιχειρήσεις, μετά την κυβερνητική επιλογή και ανακοίνωση της προσφυγής στο Δ.Ν.Τ., τον Απρίλιο του 2010. Για την προστασία των επιχειρήσεων εξ αιτίας της απρόοπτης μεταβολής των συνθηκών η Πολιτεία δημιούργησε το πρόγραμμα «Εγγύηση από το ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ χαμηλότοκων δανείων» ή «ΤΕΜΠΙΜΕ Γ φάση» με το οποίο το ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ εγγυόταν τα δάνεια που συνήπταν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις με τους χρηματοπιστωτικούς φορείς (τράπεζες). Στο ΦΕΚ 694/Β/ 21.05.2010 (σχετικό 57) δημοσιεύτηκε η απόφαση 5198/485 των τότε Υπουργών Οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου και Οικονομίας, Ναυτιλίας και Ανταγωνιστικότητας Λουκίας Ταρσίτσα Κατσέλη που αφορούσε στην στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά πρώτων υλών, εμπορευμάτων και υπηρεσιών, από την επέκταση του ΤΕΜΠΙΜΕ Γ φάση, μέσω εγγύησης χαμηλότοκων δανείων. Άμεσα απευθυνθήκαμε προς την μηνυόμενη και στις άλλες υπόλοιπες με εμάς συνεργαζόμενες τράπεζες (βλ. ανωτέρω §11) αφού η συγκεκριμένη Υπουργική απόφαση μας **έδινε τη δυνατότητα να**

υποβάλουμε μέχρι και έξι διαφορετικές αιτήσεις, όπως οριζόταν στη σελ 8855 παρ.5.2 του σχετικού ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 (σχετικό 57). Εν προκειμένω στην μηνυόμενη υποβάλλαμε την 02-06-2010 το σχετικό αίτημα (σχετικό 58). Παρά την αίτησή μας συνοδευόμενη από όλα τα παραστατικά που απεδείκνυαν ότι όχι απλώς έπρεπε να υπαχθούμε στο εν λόγω πρόγραμμα, αλλά ότι η επιχείρησή μας ήταν υπόδειγμα για υπαγωγή στο ανωτέρω πρόγραμμα, εξ αρχής, δηλαδή από την πρώτη ημέρα, οι αρμόδιοι της μηνυόμενης μας αποθάρρυναν λέγοντας μας ότι δύσκολα θα υπαγόμασταν στο πρόγραμμα αυτό, καθ' υπέρβαση της νομικής υποχρέωσης (υποχρέωση εκ του νόμου) της μηνυόμενης που απέρρεε από την ως άνω Υπουργική απόφαση. Διότι για την εκπλήρωση του σκοπού του αιτήματός μου η μηνυόμενη είχε λάβει Κρατική εγγύηση μέσω του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ και ως εκ τούτου είχε δημιουργηθεί έννομη σχέση μεταξύ της μηνυόμενης και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων ως δικαιούχους του προγράμματος μεταξύ των οποίων και η επιχείρησή μας που πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις. Σημειώνεται ότι η επιχείρηση μας πέρα της σημαντικής ανάπτυξης που είχε επιτύχει, είχε δημιουργήσει έντεκα θέσεις εργασίας (βλ. ανωτέρω §8), εκπληρώνοντας στο ακέραιο όλες τις φορολογικές, ασφαλιστικές και τραπεζικές υποχρεώσεις της συμπεριλαμβανομένου και του αλληλόχρεου λογαριασμού της μηνυόμενης. Είχαμε όμως και εμείς αρχίσει να αντιμετωπίζουμε πρόβλημα ρευστότητας λόγω των εξαιρετικά δυσμενών συνθηκών που επικράτησαν μετά την υπαγωγή της Πατρίδας μας στο Δ.Ν.Τ., που με τη σειρά τους προκάλεσαν την οικονομική ανασφάλεια του καταναλωτικού

κοινού και κατά συνέπεια τη ραγδαία πτώση της κατανάλωσης. Ήταν εύκολα κατανοητό σε εμάς ότι οι μήνες που θα ακολουθούσαν θα ήταν πάρα πολύ δύσκολοι για την αγορά και γι' αυτό επιμείναμε στη μηνυόμενη, για την υπαγωγή μας στην Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ. Η σταδιακή πτώση των πωλήσεων που άρχισε την επομένη των ανακοινώσεων του Γεωργίου Παπανδρέου από το Καστελλόριζο, λόγω της δυσάρεστης έκπληξης που προκάλεσαν σε όλο το καταναλωτικό κοινό και του αισθήματος ανασφάλειας που καθήλωσε τους πολίτες στις τηλεοράσεις, ήταν σίγουρο ότι θα συνεχιζόταν για ολόκληρο το 2010 και θα δημιουργούσε ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα στις επιχειρήσεις. Μειωμένες πωλήσεις σημαίνει έλλειψη ρευστότητας, που με τη σειρά της σημαίνει μειωμένες αγορές. Αυτό το πρόβλημα θέλησε σαφέστατα να καλύψει η Πολιτεία με την Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 **(σχετικό 57)** που προέβλεπε τη στήριξη των επιχειρήσεων για αγορά εμπορευμάτων. Την εβδομάδα που ακολούθησε από την 02-06-2010, ημέρα υποβολής του αιτήματος μας, επισκεπτόμασταν σχεδόν καθημερινά το υποκατάστημα της μηνυόμενης στην Καλλιθέα, με στόχο να πιέσουμε για την ταχύτερη δυνατή προώθηση του αιτήματός μας από τα κεντρικά γραφεία της μηνυόμενης προς το ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ. Η απάντηση πάντα ίδια και πάντα προφορική: απόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Τράπεζας να προωθήσει το αίτημα στο ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ και (off the record) ανεπίσημα και βέβαια προφορικά μας δήλωναν οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι της μηνυόμενης ότι **τα αιτήματα δεν προωθούνται διότι το κράτος είναι αφερέγγυο!!!** ως συνέπεια της υπαγωγής στο Δ.Ν.Τ. Την ίδια

απάντηση, από όσο γνωρίζω, λάμβαναν και αρκετοί άλλοι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, με τους οποίους ανταλλάσσαμε απόψεις. Από τα μέσα Ιουνίου του 2010 που βρισκόμασταν στην Κίνα και καθ' όλη τη διάρκεια του επαγγελματικού ταξιδιού συνεχίσαμε τη συχνή τηλεφωνική επικοινωνία με τους αρμόδιους της μηνυόμενης, και τους επισημαίναμε την ανάγκη υπαγωγής της επιχείρησής μας στην ανωτέρω Υπουργική απόφαση, που θα μας επέτρεπε να προσαρμοσθούμε ευκολότερα στα νέα δεδομένα της Ελληνικής πραγματικότητας, όσο και το γεγονός ότι πληρούσαμε όλες τις προς τούτο προϋποθέσεις.

16. Η αίτηση σε εκκρεμότητα. Αρνητική στάση της Τράπεζας.

Οι λογομαχίες μας με τους αρμόδιους της μηνυόμενης για να υπαχθούμε στη Γ φάση του ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ συνεχίστηκαν με την επιστροφή μας την 29-07-2010 από το επαγγελματικό ταξίδι έως και τον Σεπτέμβριο του 2011. Η επικοινωνία μας με τον διευθυντή του καταστήματος Καλλιθέας της μηνυόμενης, κ. ήταν πλέον πάρα πολύ συχνή. Και αυτό διότι η επιχείρηση μας ήταν καθ' όλα νόμιμη, με σημαντική ανάπτυξη και πληρούσε όλες τις προδιαγραφές για την υπαγωγή της στην ανωτέρω Υπουργική απόφαση. Επιπλέον ήταν από τις ελάχιστες που διατηρούσε ενήμερο το δάνειο της από την Β φάση του ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ των 41.000,00€, το οποίο αποπλήρωνε κανονικά και πάντα στην ώρα του, σε αντίθεση με την πλειοψηφία των επιχειρήσεων που ενώ ήδη είχαν προβλήματα πληροφορούμασταν από συναδέλφους ότι «κάποιες άλλες επιχειρήσεις» κατάφερναν να υπαχθούν στα

επιδοτούμενα προγράμματα ακολουθώντας τη γνωστή Ελληνική συνταγή της κάτω από το τραπέζι συναλλαγής (βλ. κατωτέρω §51). Ανάλογη με αυτήν των Εφοριών που κατήγγειλε ο κ. – πρώην Γενικός Γραμματέας Πληροφοριακών Συστημάτων (**video 5**).

17. Αδικοιολόγητη άρνηση της μηνυόμενης Τράπεζας να υπαγάγει την επιχείρησή μας στο πρόγραμμα ΤΕΜΠΙΜΕ Α.Ε

Η μηνυόμενη, ως χρηματοδοτικός οργανισμός ασκούσε αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία της, χρηματοδοτούμενης απ' αυτήν, επιχείρησής μας με αλληλόχρεο λογαριασμό, είχε αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού της έργου και όφειλε να μεριμνά για τα συμφέροντα της επιχείρησής μας, την οποία είχε ήδη χρηματοδοτήσει με αλληλόχρεο λογαριασμό που ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλομένων επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά της μηνυόμενης για τα συμφέροντα της επιχείρησής μας ώστε να αποφευχθούν οι υπέρμετρα επαχθείς γι' εμάς συνέπειες που είχαν διαμορφωθεί μετά την απρόοπτη αλλαγή συνθηκών της Ελληνικής οικονομίας (ΑΠ 1352/2011). **Ευθύνη που ήταν προσαυξημένη** εξ αιτίας τόσο του γεγονότος ότι η μηνυόμενη είχε λάβει την εγγύηση του ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ για το 80% του αιτήματός μας, όσο και για το γεγονός ότι βασικοί και παλαιοί προμηθευτές μας εγγυώντο (με δικούς τους καταθετικούς λογαριασμούς) για την επιχείρησή μας το υπόλοιπο 20% του αιτήματός μας, ώστε η μηνυόμενη να μην αναλαμβάνει κανέναν

απολύτως επιχειρηματικό κίνδυνο. Οι επαχθείς για την επιχείρησή μας συνέπειες, όσον αφορά την παράνομη συμπεριφορά της μηνυόμενης στην εφαρμογή της ανωτέρω Υπουργικής απόφασης, συνίσταται στο ότι αρνήθηκε την υπαγωγή μας στην Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ (στήριξη των επιχειρήσεων για αγορές εμπορευμάτων λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης μέσω ευνοϊκής δανειοδότησης), χωρίς μάλιστα κανένα επιχειρηματικό κίνδυνο, όσον αφορά την οικονομική χρήση του 2010 ήταν:

A. Μείωση αγορών εμπορευμάτων κατά 105.144,26€ όπως προκύπτει από την σύγκριση των Ε3 και Ε5 της χρήσης του 2009 (σχετικό 21) και των Ε3 και Ε5 της χρήσης του 2010 (σχετικό 59) όπως αποτυπώνεται στον πίνακα Α (σχετικό 60), που είχε σαν επακόλουθο όχι μόνο την ανατροπή της αύξησης των πωλήσεων κατά 59,70% του πρώτου διμήνου του 2010, όπως προαναφέρθηκε, αλλά και την πτώση του ετήσιου κύκλου εργασιών κατά 12,32% (για το 2010), που σαφώς ήταν χαμηλότερο από το μέσο όρο των υπολοίπων επιχειρήσεων, αλλά σε απόλυτους αριθμούς μεταφράζεται σε 71.369,97€. Κάτι που επέφερε και τη μείωση των καθαρών κερδών κατά 42.909,46€ (χρήση του 2010) όπως αποτυπώνεται στον πίνακα Α (σχετικό 60) εξανεμίζοντας τους κόπους και τον αγώνα μιας ολόκληρης δεκαετίας. Κάτι που ουδέποτε θα συνέβαινε, αν είχαμε υπαχθεί στη Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ, πράγμα που εδικαιούμασταν βάσει των οικονομικών στοιχείων της επιχείρησης.

B. Στέρηση για την επιχείρησή μας επιτοκίων αντίστοιχων με εκείνα της Β φάσης του ΤΕΜΠΜΕ, που όπως προείπαμε ήταν της

τάξης του 3,688% (βλ. ανωτέρω §11), αντί του τοκογλυφικού επιτοκίου 10,55% του αλληλόχρεου λογαριασμού της μηνυόμενης (βλ. ανωτέρω §11). Γεγονός που επιβάρυνε την επιχείρησή μας με 2.264,25€ επιπλέον τόκους κατ' έτος (βλ. κατωτέρω §34) προς όφελος της μηνυόμενης. Αυτό θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί αθέμιτος αν όχι εκβιαστικός πλουτισμός, με αντίστοιχη δική μας ζημία. Διότι μόνο μέσω της τοκοφορίας του αλληλόχρεου λογαριασμού θα μπορούσε η μηνυόμενη να κερδοσκοπεί εις βάρος της επιχείρησής μας.

Γ. Καταλογισμός προσαυξήσεων 8.899,81€ (βλ. κατωτέρω §21) για καθυστέρηση των καταβολών ΦΠΑ προς το Δημόσιο, αφού χρησιμοποιούσαμε την ρευστότητα της επιχείρησής για να προπληρώνουμε τα εμπορεύματα που εισάγαμε από την Κίνα προκειμένου να είμαστε ανταγωνιστικοί με τις πολυεθνικές επιχειρήσεις που είχαν κατακλύσει την Ελληνική αγορά.

VI. ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΩΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ

18. Οι κυβερνώντες γνώριζαν τις συνέπειες των πράξεών τους.

Οι κύριοι Παπανδρέου Γεώργιος (video 6) και Βενιζέλος Ευάγγελος (video 7) προεκλογικά δήλωναν ότι “αν παγώσουμε του μισθούς αυτό σημαίνει πάγωμα εισοδήματος άρα πάγωμα ζήτησης πάγωμα της αγοράς άρα πάγωμα του τζίρου πάγωμα των δημόσιων εσόδων γιατί εάν δεν έχει η αγορά κίνηση ποιος

πληρώνει την εφορεία και το ασφαλιστικό ταμείο και αν δεν έχεις δημόσια έσοδα, καταρρέεις δημοσιονομικά και δεν μπορείς να έχεις δημόσιες δαπάνες που χρειάζονται για να στηρίξεις αυτόν που έχει ανάγκη για να στηρίξεις την μικρομεσαία επιχείρηση για να ολοκληρώσεις το κοινωνικό κράτος που το έχει ανάγκη ο φτωχός αυτός που νοιώθει τις συνέπειες της ανισότητας''. Τούτο σημαίνει πως γνώριζαν απόλυτα τις συνέπειες των επιλογών που σαν κυβέρνηση υιοθέτησαν και μία σημαντική από αυτές θα ήταν η καθυστέρηση των καταβολών των υποχρεώσεων προς το Δημόσιο. Βέβαια την είχαν προβλέψει ως συνέπεια φευκτέας επιλογής, ήτοι επιλογής που θα απέφευγαν, και δεδομένου ότι δεν ήταν στους στόχους τους δεν έκαναν και απολύτως τίποτα σαν Κυβέρνηση στην συνέχεια για τον έλεγχο και την ανάδειξη της ευθύνης των τραπεζών να εφαρμόσουν σωστά τη νομοθεσία που οι ίδιοι ψήφισαν και που υποτίθεται πως αφορούσε στη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και επιπλέον είχαμε από το στέλεχος της Κυβέρνησης κ. Πάγκαλο την βάνauση προσβολή της προσωπικότητας μας, με απαξιωτικές εκφράσεις για την Ελληνική επιχειρηματικότητα. Κατασυκοφαντούσε τον Έλληνα οικονομικά ενεργό πολίτη ως τεμπέλη (σχετικό 61), ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό των εκπρόσωπων του Λαού παρέμενε σιωπηλό όπως επίσης και το μεγαλύτερο ποσοστό των θεσμικών λειτουργών (Πανεπιστημιακοί, Ακαδημαϊκοί κλπ) που και αυτοί με τη σειρά τους παρέμεναν αδρανείς, συναινώντας με τη σιωπή τους σε αυτήν την κατασυκοφάντηση. Απόρροια αυτής της καθυστέρησης (καταβολών υποχρεώσεων προς το Δημόσιο) ήταν να μας

καταλογιστούν σημαντικές προσαυξήσεις στους ελέγχους που ακολούθησαν.

19. Έλεγχος με χαρακτήρα επιβολής εξουσίας και όχι τηρήσεως μίας νόμιμης και επιβεβλημένης διαδικασίας.

Την 02-08-2010 το ΙΚΑ μας ενημέρωσε ότι καταλόγισε διαφορά αγοράς ενσήμων 917,50€ πλέον 170,81€ πρόσθετων τελών αφού ολοκλήρωσε τον τακτικό έλεγχο από ενάρξεως της επιχείρησης το 1999 (σχετικό 62) που είχε αρχίσει από την 20-03-2009 με την πρωτοκολλημένη παράδοση εκ μέρους μας όλων των απαραίτητων εγγράφων συμπεριλαμβανομένων και δύο βιβλιαρίων αγοράς ενσήμων (σχετικό 63). Τους πήρε ενάμιση χρόνο για να ελέγξουν μία καθ' όλα νόμιμη εταιρεία που είχε απόκλιση 0,60% επί των συνολικών ενσήμων που έπρεπε να έχουν αγοραστεί από ενάρξεως της εταιρείας το 1999 έως και τη λήξη του ελέγχου τον Αύγουστο του 2010. Απόκλιση που οφειλόταν κατά το μεγαλύτερο μέρος (507,79€) στα ένσημα του (σχετικό 62) υιού του ετερορρύθμου εταίρου από αμέλεια της λογίστριας μας που κόλλαγε, μειωμένα ένσημα συγγενείας. Αυτό βέβαια δεν απέτρεψε την ταλαιπωρία μας για τον ενάμιση χρόνο!!!! που διήρκεσε ο έλεγχος και που κατά την παραλαβή των εγγράφων απαιτήσαμε να τα παραλάβουμε με τον ίδιο τρόπο που τα παραδώσαμε. Δηλαδή με πρωτόκολλο παραλαβής. Κάτι που κατέστη ανέφικτο καθώς οι ανεύθυνοι υπάλληλοι του ΙΚΑ Καλλιθέας μας ενημέρωσαν προφορικά ότι είχαν χάσει τα δύο σημαντικότερα έγγραφα που τους είχαμε παραδώσει, ήτοι τα βιβλιάρια αγοράς ενσήμων. Μάλλον το μυαλό τους ήταν

προφανώς στην απόπειρα λεηλασίας του Ταμείου όπως αρκετά αργότερα ανακοινώθηκε από τον κύριο Διοικητή του ΙΚΑ (video 8) και (σχετικό 64). Φρόντισαν βέβαια να μας καθησυχάσουν για την απώλεια των βιβλιαρίων αγοράς ενοσήμων και πάλι προφορικά διαβεβαιώνοντάς μας ότι αφού είχε ολοκληρωθεί ο έλεγχος δεν θα τα ξαναχρειαζόμασταν!!!. Τα μόνα έγγραφα που τελικώς παραλάβαμε την 08-09-2010 ήταν οι ΠΕΠΤ (σχετικό 62) που εξοφλήσαμε ολοσχερώς την 09-03-2011 (σχετικό 65) πληρώνοντας 213,13€ πρόσθετα τέλη, δηλαδή 42,32€ επιπλέον από τα 170,81€ που είχαν καταλογιστεί αρχικά, αφού συνέχιζαν να αυξάνονται λόγω της μειωμένης ρευστότητας της επιχείρησής μας, που είχε προκληθεί από την άρνηση της μηνυόμενης να μας εντάξει στο προαναφερθέν επιδοτούμενο πρόγραμμα.

20. Απανωτοί φορολογικοί έλεγχοι από την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας και το Σ.Δ.Ο.Ε, για να ...«εξυπηρετηθεί πιο εύκολα η διάλυση μιας ακόμα μικρομεσαίας επιχείρησης».

Μέσα σε αυτό το εχθρικό περιβάλλον για την Ελληνική επιχειρηματικότητα, από πλευράς Πολιτείας όπως πλέον είναι σαφές, φτάσαμε και στον Νοέμβριο του 2010 με αυξημένες υποχρεώσεις από ΦΠΑ σε καθυστέρηση που προερχόταν από την έλλειψη ρευστότητας λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της μηνυόμενης. Η μηνυόμενη, λοιπόν, μας ωθούσε σε κατά τα φαινόμενα παράνομη συμπεριφορά εντελώς «πλασματική» και προϊόν της δικής της παράνομης συμπεριφοράς. Και η συμπεριφορά αυτή εύρισκε έρεισμα στην ανοχή των αρμόδιων Υπουργών κ. Παπακωνσταντίνου και κ. Κατσέλη που δεν

ασκούσαν τον απαιτούμενο έλεγχο για την ορθή εφαρμογή της απόφασης στήριξης των επιχειρήσεων που οι ίδιοι είχαν εκδώσει. Κατάφεραν να μετατρέψουν σύννομους και οικονομικά δραστήριους Έλληνες μικρομεσαίους επιχειρηματίες σε περιθωριοποιημένους και ανενεργούς, υπόχρεους πλασματικών οφειλών προς τις τράπεζες και το Δημόσιο. Κάτι που σήμερα πλέον είναι εμφανέστατο από την εξόντωση περισσότερων των 500.000 Ελληνικών επιχειρήσεων, κατά δήλωση του προέδρου των κόμματος των «Ανεξαρτήτων Ελλήνων» κ. Παναγιώτη Καμμένου, σε αντίθεση με τις εισαγόμενες πολυεθνικές που χωρίς κανένα έλεγχο «πόθεν έσχες» αναπτύσσονται ραγδαία κάνοντας πιθανότατα και χρήση των επιδοτούμενων προγραμμάτων, στα οποία έως τώρα εμείς ως Έλληνες επιχειρηματίες και μάλιστα με σημαντική ανάπτυξη δεν είχαμε καμιά στήριξη. Αντί η Πολιτεία να ελέγξει αν οι Τράπεζες εφάρμοσαν τους νόμους που ψηφίστηκαν για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων προέβαινε σε ελέγχους και μάλιστα επιλεκτικά εις βάρος των μικρομεσαίων. Και αναφέρω επιλεκτικά, διότι ενώ η εταιρεία μας δέχτηκε απανωτούς ελέγχους από την Β Δ.Ο.Υ Καλλιθέας και το Σ.Δ.Ο.Ε., την ίδια στιγμή που οι πολύ μεγάλες εταιρείες ήταν ανέλεγκτες επί μακρόν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η του που περαίωσε για τις χρήσεις 2008 και 2009 (σχετικό 66) σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.4002/2011 ΦΕΚ 180/Α/ 22.08.2011 καταβάλλοντας για δύο λογιστικές χρήσεις (2008-2009) τον Δεκέμβριο του 2011 μετρητά 32.000,00€ και ρυθμίζοντας το υπόλοιπο των 128.000,00€ σε 24 δόσεις. Δηλαδή θα εξοφλήσει τους φόρους του 2008 και 2009 σε μηνιαίες δόσεις των 5.333,00€ έως τον

Δεκέμβριο του 2013. Εμείς, όμως, οι «στοχοποιημένοι» Έλληνες μικρομεσαίοι επιχειρηματίες δεν ήμασταν τόσο «τυχεροί» όσο ο κύριος ή το που παρέμενε ανέλεγκτο από το 2007 (σχετικό 67), αλλά και πολλοί άλλοι «ημέτεροι» μεγαλοεπιχειρηματίες ή για να το εκφράσω όπως πραγματικά το νοιώθω, **ήμασταν στην κυριολεξία διωκόμενοι,** περάσαμε τη βάσανο από θέμα χρόνου και μόνο, του εξονυχιστικού ελέγχου για την χρήση του 2010 και μάλιστα μέσα στην χρήση του 2010 με την πρόσκληση της Β Δ.Ο.Υ Καλλιθέας 31/22-10-2010 (σχετικό 68) και την πρόσκληση 16367/29-10-10 (σχετικό 69), όταν όπως προαναφέρθηκε, είχαν αφήσει σκοπίμως ανέλεγκτους τους επιφανείς «ημέτερους» επιχειρηματίες της χώρας, αφού επρόκειτο να φέρουν την ευνοϊκή ρύθμιση του ν.4002/2011. Κρίνοντας από τη σημερινή κατάσταση, όπου πλέον έχουν οριστικά εξοντωθεί πάνω από 500.000 Έλληνες μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, η Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας μας στοχοποιούσε για άλλη μία φορά. Και λέω «στοχοποιούσε» γιατί η Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας με τη συγκεκριμένη πρόσκληση επανήλθε σε μία αντιδικία που είχε προέλθει από την πρόσκληση ελέγχου που είχαμε δεχτεί την 25-09-2007 (σχετικό 70). Άμεσα τότε είχαμε προσκομίσει όλα τα ζητούμενα έγγραφα και ενώ δεν υπήρχε απολύτως τίποτα μεμπτό, η Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας μας κοινοποίησε τρεις πράξεις επιβολής προστίμων ΑΕΠ 450,451,452/07 την 05-11-2007 (σχετικό 71) για δήθεν έκδοση αθεώρητων στοιχείων χωρίς όμως να αναγράφει έστω και ένα αθεώρητο στοιχείο στις συγκεκριμένες πράξεις προστίμων. Λίγες μέρες αργότερα διαπιστώσαμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη ήταν πιθανότατα αντισυνταγματική και καταθέσαμε τις

αντίστοιχες προσφυγές 11,12,13/17-01-2008 (σχετικά 72,73,74) που παρέμεναν σε εκκρεμότητα έως και την ημέρα της προαναφερόμενης πρόσκλησης 16367/29-10-10 (σχετικό 69). Τα αντισυνταγματικά κατά την άποψης μας πρόστιμα των ΑΕΠ 450,451,452/07 (σχετικό 71) ανέρχονταν στα 8.790,00€ ανά ΑΕΠ (εμείς όπως προανέφερα είχαμε τρεις ΑΕΠ) δηλαδή συνολικά 26.370,00€ και μπορούσαν να τακτοποιηθούν σύμφωνα με το δικαστικό τμήμα της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας με μόνο!!! 5.274,00€. Αξίζει να σημειώσω ότι πριν το 2007 η επιχείρηση είχε μόνο ένα κατάστημα και ότι ο κύκλος εργασιών της ήταν κάτω των 55.000,00€ κατ' έτος με τα φορολογητέα κέρδη κάτω των 8.000,00€ για αυτό άλλωστε εργαζόμουν παράλληλα και ως μισθωτός στην Explorer Apparel A.E. (βλ. ανωτέρω §1). Λίγο μετά την κατάθεση των προσφυγών, κατά την περίοδο υποβολής των εταιρικών φορολογικών δηλώσεων τον Μάρτιο του 2008 δεχτήκαμε τον εκφοβισμό και την κατατρομοκράτηση από πλευράς της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, διότι δεν είχαμε αποδεχτεί να πληρώσουμε το αντισυνταγματικό κατά την άποψη μας πρόστιμο και κατά συνέπεια δεν μπορούσαν να παραλάβουν την φορολογική μας δήλωση με αυτοπεραίωση. Μετά από πολύ έντονη λογομαχία υποβάλαμε την φορολογική δήλωση διορθώνοντας επιτόπου όσα μας εξήτησαν (σχετικά 75,76,77,78) και παράλληλα ζητήσαμε με πρωτοκολλημένη αίτηση (σχετικό 79) να γίνει έλεγχος της επιχείρησής μας. Και παρ' όλο που είχαμε προσφύγει από την 17-01-2008 (σχετικά 72,73,74) και είχαμε ζητήσει από την 28-03-2008 να γίνει έλεγχος της επιχείρησής μας

από την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας (σχετικό 79), το αντισυνταγματικό κατά την άποψή μας πρόστιμο των 5.274,00€ συνέχιζε να είναι απαιτητό (δυστυχώς κανείς δεν μας είχε συμβουλέψει για αίτηση αναστολής) μέχρι την ημέρα της εκταμίευσης του ΤΕΜΠΜΕ Β φάση τον Νοέμβριο του 2009 (βλ. ανωτέρω §17) οπότε και εξ ανάγκης υποβάλαμε αίτηση ρύθμισης-διευκόλυνσης, (σχετικό 80), (όπου υπενθυμίζαμε και πάλι ότι έχουμε καλέσει τη Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας για τακτικό έλεγχο), ώστε να εκδοθεί η απόφαση διευκόλυνσης ΠΟΛ 1109/2003 (σχετικό 81) των 2.637,00€ που ήταν το 50% του αντισυνταγματικού προστίμου που έπρεπε να παρακρατηθεί πριν την εκταμίευση του ΤΕΜΠΜΕ Β φάση, πλέον 651,92€ προσαυξήσεων. Τα ποσά αυτά αφαιρουμένων των προσαυξήσεων της τελευταίας δόσης όπως ανέφερε η ΠΟΛ 1109/2003 παρακρατήθηκαν με τα διπλότυπα είσπραξης 3431/16-11-2009 181,40€ (σχετικό 82) – 3466/20-11-2009 2.048,44€ (σχετικό 83) και 3467/20-11-2009 849,92€ (σχετικό 84). Δεν υπήρχε βέβαια και άλλη επιλογή λόγω της αργοπορίας των δικαστηρίων. Οι προσφυγές μας 11,12,13/17-01-2008 εκκρεμούσαν μέχρι την ημέρα εγκρίσεως της Β φάσης του ΤΕΜΠΜΕ την 19-11-2009 (σχετικό 31) για 22 μήνες. Όσο για την πρωτοκολλημένη αίτηση μας της 28-03-2008 που ζητούσαμε έλεγχο από την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας δεν χρειάζεται καν σχολιασμός.

21. Καθυστέρηση καταβολής ΦΠ.Α., λόγω έλλειψης ρευστότητας. Ρύθμιση με προσαύξηση 29,58%. Ζημία 10.882,79€.

Το υπόλοιπο λοιπόν των 2.637,00€, για το οποίο και εκκρεμούσαν οι προσφυγές μας ήταν αυτό που θέλησε να

εισπράξει η Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας με την πρόσκληση 16367/29-10-10 που προανέφερα (βλ. ανωτέρω §20). Όσον αφορά στην πρόσκληση 31/22-10-2010 (βλ. ανωτέρω §20) ενημερώσαμε τον αρμόδιο ελεγκτή ότι καθώς θα απουσιάζαμε σε προγραμματισμένο επαγγελματικό ταξίδι στην Κίνα από την 31-10-2010 έως την 17-11-2010 **(σχετικό 5)**, θα μπορούσαν να ελέγξουν την επιχείρηση αμέσως μετά την επιστροφή μας την 17-11-2010. Έτσι, **εξεδόθη νέα πρόσκληση 17331/11-11-2010!! (σχετικό 85) με δεκαήμερη προθεσμία, δηλαδή έως την 21-11-2010, για να προσκομίσουμε τα έγγραφα.** Πράγματι με τη επιστροφή μας παραδώσαμε τα βιβλία άμεσα στον ελεγκτή της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, ώστε να μας βεβαιώσουν αυτά που ακριβέστατα αναγραφόταν στα (προαιρετικά) Γ κατηγορίας βιβλία μας ως υπόλοιπο μη καταβληθέντος ΦΠΑ ήτοι 36.791,48€ επί συνόλου πωλήσεων 388.114,18€. Το αναφέρω γιατί γίνεται εύκολα κατανοητό ότι είχαμε καταβάλει ήδη ένα αρκετά σημαντικό ποσό φόρων για το 2010 αποδεικνύοντας έτσι την καλή μας πρόθεση να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας απέναντι στην Πολιτεία, ακόμα και όταν αυτές είχαν προκληθεί εξ αιτίας της απρόοιτης μεταβολής των συνθηκών (388ΑΚ) που η Κυβέρνηση είχε προκαλέσει και οφείλονταν πρωτίστως στην έλλειψη ρευστότητας από την παράνομη και καταχρηστική συμπεριφορά της μηνυόμενης και δευτερευόντως στις αυξήσεις των συντελεστών του ΦΠΑ τόσο του Μαρτίου του 2012, που προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω §12), όσο και του Ιουνίου του 2012 κατά δύο επιπλέον μονάδες. Επιπλέον είχαμε εξοφλήσει ολοσχερώς τις υποχρεώσεις μας από το 2008 – 2009. Έτσι κατά τον

έλεγχου, μας καταλογίστηκαν προσαυξήσεις έως τον Φεβρουάριο του 2011 παρ' όλο που ο έλεγχος ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 2010 (λόγω αδυναμίας καταβολής του 20% που ήταν το ποσόν προκαταβολής για την απαραίτητη ρύθμιση) και ήταν ανά μήνα ως εξής:

Ιαν 2010 ΧρεωστΥπόλ 9.150,58€ Προσαύξηση 42% ήτοι 3.843,24€

Φεβ 2010 ΧρεωστΥπόλ 4.284,56€ Προσαύξηση 38,5% ήτοι 1.649,56€

Μαρ 2010 ΧρεωστΥπόλ 1.467,55€ Προσαύξηση 35% ήτοι 513,64€

Απρ 2010 ΧρεωστΥπόλ 4.266,14€ Προσαύξηση 31,5% ήτοι 1.343,83€

Μαϊ 2010 ΧρεωστΥπόλ 2.850,48€ Προσαύξηση 28% ήτοι 798,13€

Ιουν 2010 ΧρεωστΥπόλ 154,88€ Προσαύξηση 24,5% ήτοι 37,95€

Ιουλ 2010 ΧρεωστΥπόλ 6.500,37€ Προσαύξηση 21% ήτοι 1.365,08€

Αυγ 2010 ΧρεωστΥπόλ 5.571,54€ Προσαύξηση 17,5% ήτοι 975,02€

Σεπ 2010 ΧρεωστΥπόλ 2.545,38€ Προσαύξηση 14% ήτοι 356,36€

Οκτ 2010 Πιστωτικό Υπόλοιπο -3.722,82€

Δηλαδή για Συνολικό Χρεωστικό Υπόλοιπο 36.791,48€ οι προσαυξήσεις ανήλθαν σε 10.882,79€ ήτοι ποσοστό προσαύξησης 29,58% όπως καταγράφεται στην πράξη προσδιορισμού ΦΠΑ της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας την 14-12-2010 (σχετικό 86).

Εμείς βέβαια που δεν ήμασταν «ημέτεροι» δεν μπορούσαμε να έχουμε τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που είχαν όσοι ήταν ανέλεγκτοι από το 2008 και ρύθμισαν τις υποχρεώσεις τους (που ήταν πολύ

προγενέστερες των δικών μας) βάσει των ευνοϊκών διατάξεων του ν.4002/2011 που προαναφέραμε (βλ. ανωτέρω §20). Σύμφωνα με τον συγκεκριμένο νόμο θα χρεωνόμασταν με 3% προσαυξήσεις αντί για 29,58%. Θα ήταν σκόπιμο για ενημέρωση του Ελληνικού λαού να δημοσιοποιηθούν πόσες και ποιες εταιρείες έκαναν χρήση αυτού του νόμου. Όπως επίσης και ποιες εταιρείες έτυχε!!!! να υπαχθούν στη Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ανά Τράπεζα. Γιατί η επιχείρησή μας παρ' όλη τη σημαντική της ανάπτυξη, που από τα 92.010,92€ το 2007 και τα 271.820,63€ το 2008 έφτασε τα 579.192,57€ στο τέλος του 2009 όπως έχω ήδη προαναφέρει (βλ. ανωτέρω §8) και έχοντας δημιουργήσει 11 θέσεις εργασίας αντί να τύχει της στήριξης που υποτίθεται η κυβέρνηση παρείχε μέσω των τραπεζών χρεώθηκε και προσαυξήσεις με 29,58%. Από το σύνολο των 10.882,81€ προσαυξήσεων που μας καταλογίστηκαν, τα 8.899,81€ (σχετικό 87) οφείλονταν αποκλειστικά στην έλλειψη ρευστότητας εξ αιτίας της άρνησης της μηνυόμενης να εντάξει την επιχείρησή μας στην Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ τον Ιούνιο του 2010 (βλ. ανωτέρω §17). Παράλληλα με την παραλαβή της πράξης προσδιορισμού ΦΠΑ της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας την 14-12-2010 (σχετικό 86) είχε τεθεί σε εφαρμογή και ο ν.3888/2010 για τη νέα περαίωση. Είχαμε λάβει λοιπόν λίγες μέρες πριν το εκκαθαριστικό σημείωμα περαίωσης συνολικού ποσού 4.806,08€ (σχετικό 88) που στη δική μας περίπτωση συμπεριελάμβανε και το υπόλοιπο των 2.637,00€ του αντισυνταγματικού κατά την άποψη μας προστίμου (βλ. ανωτέρω §20) και που σύμφωνα με την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας δεν μπορούσε να εξαιρεθεί από το σημείωμα περαίωσης παρ' όλο που ήδη είχαν παρακρατήσει το 50% κατά την εκταμίευση του

ΤΕΜΠΜΕ και παρ' όλο που η προσφυγή μας ήταν σε εκκρεμότητα για σχεδόν τρία χρόνια.

22. «Προγράμματα στήριξης» χωρίς εξειδίκευση διατάξεων, χωρίς ασφαλή έλεγχο προϋποθέσεων, χωρίς εξασφάλιση ισονομίας και ισοτιμίας (στην ουσία βοηθήματα σε «ημέτερους»).

Αναγκαστήκαμε, λοιπόν, και πάλι να υποβάλουμε αίτηση 19388/06-12-2010 ρύθμισης για το υπόλοιπο των 2.637,00€ (σχετικό 89), ώστε να παραλάβουμε το υπογεγραμμένο από την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας εκκαθαριστικό περαίωσης για να παραμείνουμε φορολογικά ενήμεροι ώστε να συνεχίσουμε να έχουμε την ελπίδα ότι θα συμμετέχουμε στα προγράμματα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που καθημερινά ακούγαμε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ελπίδα που είχαν χάσει πολύ Έλληνες μικρομεσαίοι επιχειρηματίες εξαιτίας της υπονομευτικής πολιτικής της νομοθετικής εξουσίας που κατά την προσφιλή της μέθοδο νομοθετούσε, (ν.3299/2004 μέσω των περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων του Γ Κ.Π.Σ. 2000-2006 και Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010), αναπτυξιακά προγράμματα ή προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας και των θέσεων εργασίας, χωρίς να εξειδικεύει τις σχετικές διατάξεις ώστε να εξασφαλίζεται η ισονομία και η ισοτιμία (άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος) που προβλέπεται από το Σύνταγμα της Πατρίδας μας. Η παραβίαση του Συντάγματος δεν έχει μόνο τυπικό χαρακτήρα, αλλά και ουσιαστικό, δεδομένου ότι η νομοθετική εξουσία οφείλει σε κάθε επέμβασή της να λαμβάνει υπόψη τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων

των πολιτών τόσον όσον αφορά στον σεβασμό και στην προστασία της αξίας τους (άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος) όσο και το δικαίωμα καθενός να συμμετέχει στην οικονομική ζωή της Χώρας (άρθρο 5 παρ. 1) ώστε να μπορεί να σταδιοδρομήσει στο επάγγελμα της επιλογής του. Σε εμάς λοιπόν που έπειτα από 20 χρόνια σκληρής εργασίας (τουλάχιστον 100 ωρών εβδομαδιαίως - πέραν της φαντασίας **κάθε** δημόσιου λειτουργού), εξ ολοκλήρου στον ιδιωτικό τομέα (7.446 ένσημα σε ηλικία 44 ετών), **είχαμε αποκτήσει τεράστια εμπειρία** τόσο στην διαχείριση όλων των εργασιών του αντικειμένου μας (βλ. ανωτέρω §1) όσο και στην παραγωγή ποιοτικών-ανταγωνιστικών προϊόντων **στην Κίνα** (χώρα παραγωγής όλων των πολυεθνικών) **με 39 ταξίδια σε μια δεκαετία** (σχετικό 5), στην οποία οφειλόταν και η ραγδαία αύξηση του κύκλου εργασιών της επιχείρησης μας από τα 52.121,09€ του 2006 στα 92.010,92€ το 2007, στα 271.820,63€ το 2008 και στα 579.192,57€ του 2009, είχαν αναθέσει αυτοί που νομοθετούν το ρόλο του υποζυγίου. Και αναφέρω υποζύγιο γιατί η μηνυόμενη μας είχε αποστερήσει την συμμετοχή μας τόσο στη Γφάση του ΤΕΜΠΙΜΕ ΑΕ ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 (βλ. ανωτέρω §15) όσο και στην Υπουργική απόφαση 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/18.8.2011 που δημιουργούσε ένα νέο προσωρινό πλαίσιο στήριξης των επιχειρήσεων που ήταν άμεσα συνδεδεμένο με το μισθολογικό κόστος των επιχειρήσεων δηλαδή με τις θέσεις εργασίας (βλ. κατωτέρω §32 και §35), που **στη δική μας περίπτωση αντιστοιχούσε σε 188.354,62€ ετησίως** (για 11 θέσεις εργασίας). Την ίδια συμπεριφορά είχαμε και από τις υπόλοιπες με εμάς συνεργαζόμενες τράπεζες. **Δεν μπορούσαμε ακόμη να**

φανταστούμε σε ποιο βαθμό έφτανε η στοχοποίηση (βλ. ανωτέρω §20) των Ελλήνων μικρομεσαίων επιχειρηματιών, διότι κανείς από τους ακριβοπληρωμένους Βουλευτές (συμπολίτευσης ή αντιπολίτευσης) με τα πολλά βοηθήματα¹ δεν ανέφερε τίποτα έως και σήμερα, τόσο για την κατανομή των πόρων του ΕΣΠΑ όσο και αυτών που αφορούσαν τη στήριξη των επιχειρήσεων. Κατανομή που έγινε από τις όλες τράπεζες συμπεριλαμβανομένης και της μηνυόμενης κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 2 του Συντάγματος που αναφέρει ότι οι Έλληνες έχουν ΙΣΑ

¹ (Α. Επίδομα για την αντιμετώπιση των δαπανών οργάνωσης και λειτουργίας γραφείου (βλ. την 2449/28.4-30.05.1991 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ΦΕΚ Α' 82), που ανέρχεται επί του παρόντος σε 936,46€ μηνιαίως για τους Βουλευτές Α' και Β' Αθηνών και Πειραιώς και Επικρατείας και σε 1.169,99€ μηνιαίως για τους υπόλοιπους Βουλευτές (βλ. την 6709/4615/2010 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ΦΕΚ Α' 75) και δεν υποβάλλεται σε κρατήσεις-παρά μόνο στην προβλεπόμενη από το άρθρο 38 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3986/2011 (ΦΕΚ Α' 152), όπως ισχύει, κράτηση ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας-ούτε σε φόρο εισοδήματος (βλ. άρθρο 2 παρ. 4 του Ζ' Ψηφίσματος του 1975).

Β. Έξοδα κίνησης (βλ. την 4143/09.09.1991 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 730) από 364 έως 810€ (βλ. την 6700/13.05.2010 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 652), ανάλογα με την περιφέρεια στην οποία εκλέγεται κάθε Βουλευτής, τα οποία, ως εκ της φύσης τους, δεν υποβάλλονται σε κρατήσεις-παρά μόνο στην προβλεπόμενη από το άρθρο 38 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3986/2011, όπως ισχύει, κράτηση ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας-ούτε σε φόρο εισοδήματος.

Γ. Αποζημίωση που ανέρχεται στο 1/20 της βουλευτικής αποζημίωσης για συμμετοχή σε κάθε πλήρη συνεδρίαση της διαρκούς επιτροπής (βλ. άρθρο 37 παρ. 2 εδ. α' της 2682/22-24.06.1987 απόφασης του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Α' 106) και του τμήματος διακοπής των εργασιών της Βουλής (βλ. άρθρο 1 παρ. 5 της 2449/28.04-30.05.1991 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής), των οποίων ο Βουλευτής είναι τακτικό ή αναπληρωματικό μέλος, που δεν υποβάλλεται σε κρατήσεις-ούτε στην προβλεπόμενη από το άρθρο 38 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3986/2011, όπως ισχύει, κράτηση ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας ούτε σε φόρο εισοδήματος (βλ. άρθρο 1 παρ. 5 της 2449/28.04-30.05.1991 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής).

Δ. Ταχυδρομική ατέλεια (βλ. άρθρο 2 παρ. 1 περ. α' του Ζ' Ψηφίσματος του 1975) ποσού 1.136,64€ (βλ. την 11623/2008 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 2172 και το ισχύον τιμολόγιο των ΕΛ.ΤΑ.), η οποία, ως εκ της φύσης της, δεν υποβάλλεται σε κρατήσεις-παρά μόνο στην προβλεπόμενη από το άρθρο 38 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3986/2011, όπως ισχύει, κράτηση ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας-ούτε σε φόρο εισοδήματος.

Ε. Ατέλειες σταθερής και κινητής τηλεφωνίας (βλ. τις 9337/7281/22.12.2005, ΦΕΚ Β' 1827 και 1818/466/01.03.2005, ΦΕΚ Β' 293, αποφάσεις της Προέδρου της Βουλής) ποσού 10.500,00€ ετησίως (βλ. τη 1926/1334/21.2.2011 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 318) όσον αφορά την ατέλεια σταθερής τηλεφωνίας και 200,00€ μηνιαίως (βλ. την 6912/4906/02.07.2008 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 1289) όσον αφορά την ατέλεια κινητής τηλεφωνίας. στ) Δικαίωμα χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτου (βλ. τη 2045/941/11.02.2003 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ΦΕΚ Α' 33), με καταβαλλόμενο από τη Βουλή ανώτατο μηνιαίο μίσθωμα 750,00€ για τους Βουλευτές Α' και Β' Αθηνών και Πειραιώς και Επικρατείας και 1.200,00€ για τους υπόλοιπους Βουλευτές (βλ. την 8002/5271/15.09.2011 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ΦΕΚ Α' 205).

Ζ. Μίσθωση από τη Βουλή ξενοδοχείων των Αθηνών για τη διαμονή των Βουλευτών επαρχίας που στερούνται ιδιόκτητης κατοικίας στην περιοχή του νομού Αττικής ή, εναλλακτικά, καταβολή σε καθέναν από αυτούς του ποσού των 1.000,00€ μηνιαίως, ως επιχορήγηση για την κάλυψη των εξόδων διαμονής στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, ρύθμιση που εφαρμόζεται ανάλογα για την εκλογική περιφέρεια των Βουλευτών επαρχίας που στερούνται ιδιόκτητης κατοικίας στην εκλογική τους περιφέρεια (βλ. άρθρο μόνο της 6701/21.12.1994 απόφασης του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Α' 234, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο μόνο της 9537/7713/11.10.2004 απόφασης της Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Α' 188).

Η. Συγκοινωνιακές ατέλειες και, συγκεκριμένα, ελεύθερη μετακίνηση εντός της επικράτειας με το κρατικό σιδηροδρομικό δίκτυο στην Α' θέση, με τα δημόσιας χρήσης υπεραστικά λεωφορεία, με τα πλοία εσωτερικών γραμμών υπό ελληνική σημαία στην Α' θέση-η δωρεάν μετακίνηση αφορά εν προκειμένω και στο ΙΧ αυτοκίνητο των Βουλευτών-και με αεροπλάνο για πενήντα δύο (52) μεταβάσεις ετησίως από την Αθήνα προς την εκλογική περιφέρεια κάθε Βουλευτή ή, αν αυτή δεν έχει αερολιμένα, προς τον πλησιέστερο αερολιμένα μετ' επιστροφής (βλ. άρθρα 2 παρ. 2 του Ζ' Ψηφίσματος του 1975, 3 παρ. 1 και 4 παρ. 1, 2 και 3 της 1342/01.03.1975 απόφασης του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 339, όπως ισχύει, καθώς και την 3324.1/15/03/03.04.2003 απόφαση των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας και Αιγαίου, ΦΕΚ Β' 438, όπως ισχύει).

Θ. Δικαίωμα πρόσληψης επιστημονικών συνεργατών. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1 και 4 της 4775/19-25.11.1982 απόφασης του Προέδρου της Βουλής (ΦΕΚ Α' 137), όπως ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις τους από τα άρθρα 14 περ. Α υποπερ. α' της 6483/18.12.2001 όμοιας απόφασης (ΦΕΚ Α' 284), μόνο περ. Γ της 10195/8235/03.11.2004 όμοιας απόφασης (ΦΕΚ Α' 213) και μόνο παρ. 1 της 3640/2459/08.04.2008 όμοιας απόφασης (ΦΕΚ Α' 61), κάθε Βουλευτής μπορεί να προσλαμβάνει μέχρι δύο επιστημονικούς συνεργάτες, οι αποδοχές των οποίων, αν αυτοί διαθέτουν διδακτορικό ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, ισούνται με αυτές των ειδικών συμβούλων των μελών της κυβέρνησης, ενώ, αν διαθέτουν πτυχίο ή δίπλωμα ΑΕΙ, ανέρχονται στα 2/3 των αποδοχών των ειδικών συμβούλων των μελών της κυβέρνησης. Σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 της 2/16306/23.02.2012 απόφασης του Υφυπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημοσίου και Ευρύτερου Δημοσίου Τομέα 78/24.02.2012), οι ειδικοί σύμβουλοι των μελών της κυβέρνησης που κατέχουν διδακτορικό δίπλωμα λαμβάνουν τις αποδοχές του ΜΚ 6 του Β' βαθμού της ΠΕ κατηγορίας ή του ΜΚ 5 του Β' βαθμού της ΤΕ κατηγορίας αντίστοιχα, οι ειδικοί σύμβουλοι των μελών της κυβέρνησης που κατέχουν μεταπτυχιακό δίπλωμα λαμβάνουν τις αποδοχές του ΜΚ 4 του Β' βαθμού της ΠΕ κατηγορίας ή του ΜΚ 3 του Β' βαθμού της ΤΕ κατηγορίας

αντίστοιχα και οι λοιποί λαμβάνουν τις αποδοχές του Β' βαθμού της κατηγορίας στην οποία ανήκουν. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α' 226), ο μικτός μηνιαίος βασικός μισθός του ειδικού συμβούλου μέλους της κυβέρνησης κυμαίνεται μεταξύ 1.811,00 και 2.147,00€. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο μικτός μηνιαίος βασικός μισθός κάθε επιστημονικού συνεργάτη κυμαίνεται, αναλόγως των τυπικών προσόντων τους, μεταξύ 1.207,00 και 2.147,00€. Επιπλέον, προβλέπεται η δυνατότητα να καθορίζεται με αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής πρόσθετο ειδικό επιμίσθιο των επιστημονικών συνεργατών των Βουλευτών, ανάλογα με τα επιπλέον τυπικά προσόντα και την προϋπηρεσία τους στο γνωστικό αντικείμενο ή σε συναφές.

Ι. Παραχώρηση πλήρως εξοπλισμένου γραφείου (βλ. την 5727/4313/30.08.2002 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, ΦΕΚ Β' 1143, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 της οποίας οι δαπάνες λειτουργίας και συντήρησης των γραφείων, του εξοπλισμού τους και των εγκαταστάσεων των κτηρίων βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Βουλής)

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ και υποχρεώσεις. Διότι όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία της Πολιτείας δόθηκαν μυθικά ποσά σε επιχειρήσεις που **ΔΕΝ** δημιουργούσαν θέσεις εργασίας ή στην καλύτερη περίπτωση δημιουργούσαν ελάχιστες με εξίσου μυθικά ανταλλάγματα (βλ. κατωτέρω §51 και §73), σε αντίθεση με την επιχείρηση μας που καλούνταν να συμμετέχει **ΑΝΙΣΑ μόνο στις υποχρεώσεις** που και αυτές φρόντιζαν να τις επαυξάνουν με τους στοχοποιημένους ελέγχους όπως έκαναν άλλωστε με τη μεγαλύτερη πλειοψηφία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων τις οποίες οδήγησαν σε αφανισμό, σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειονότητα των μεγάλων σε κύκλο εργασιών επιχειρήσεων, οι περισσότερες των οποίων είναι ανέλεγκτες επί μακρόν όπως οι ίδιες αναφέρουν στους δημοσιοποιημένους τους ισολογισμούς.

23. Εν μέσω ελέγχου της επιχειρήσεώς μας από την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, νέος Έλεγχος από το Σ.Δ.Ο.Ε. με καταλογισμό ψευδών βεβαιώσεων παραβάσεων!!!

Καταβάλαμε λοιπόν με τα διπλότυπα 17279/13-12-2010 500,00€ (σχετικό 90) - 17282/13-12-2010 500,00€ (σχετικό 91) -

17284/13-12-2010 500,00€ (σχετικό 92) την πρώτη δόση των 1.500,00€ από το υπόλοιπο των 2.637,00€ και με τα διπλότυπα εισπραξης 17298/13-12-2010 961,22€ (σχετικό 93) - 17286/13-12-2010 36,00€ (σχετικό 94) την προκαταβολή και το χαρτόσημο του εκκαθαριστικό σημειώματος της περαίωσης. Κατά την περίοδο της αναμονής του πορίσματος από τον έλεγχο της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας που προαναφέραμε (σχετικό 86) είχαμε και ένα επιπλέον έλεγχο από το Σ.Δ.Ο.Ε. με την εντολή ελέγχου 17133/24-11-2010 (σχετικό 95) που όπως είδαμε (βλ. ανωτέρω §20) είχε ξεχάσει την του και το από το 2007, που σημειωτέον βρίσκεται ακριβώς απέναντι από τα γραφεία του Σ.Δ.Ο.Ε., και κανείς δεν ξέρει και πόσες άλλες πολυεθνικές που δραστηριοποιούνται στην Ελληνική Επικράτεια. Αυτή την φορά ο έλεγχος ήταν πιο εξονυχιστικός. Θεώρησαν προφανώς ότι οι συνάδελφοι τους της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας δεν ήταν αρκετά επαγγελματίες!! Μισθωτήρια, Συμβάσεις, Συγκεντρωτικές, Ταμείο, Ανάλυση Λογαριασμών, Παραστατικά αγορών, Εισαγωγές κλπ ξεσκονίστηκαν αναλυτικότερα. Τα πάντα ήταν στην εντέλεια με μια μικρή παράλειψη όμως. Όπως ήδη προείπα παρέστην προσωπικά στη Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας μόλις είχα κατέβει από το αεροπλάνο την 17-11-2010 έπειτα από υπερατλαντικό ταξίδι κάτι που βεβαιώνεται και από το διαβατήριό μου που το επέδειξα προς αποφυγή υπονοιών και στον ελεγκτή της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας. Με τη διαδικασία του ελέγχου δεν πρόλαβα να τυπώσω τα βιβλία του μηνός Σεπτεμβρίου αφού το κλιμάκιο του Σ.Δ.Ο.Ε. με επισκέφτηκε κατά τη διάρκεια του ελέγχου της Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, όπου καθημερινώς αναλώναμε πολλές εργατοώρες. Καίτοι τους το

εξήγησα και παρ' όλο που είδαν τα βιβλία σε ηλεκτρονική μορφή μου κατέγραψαν την παράβαση που ήταν, η μη εκτύπωση. Κατέγραψαν, επίσης, ότι είχε ήδη καταγράψει η Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας ως Χρεωστικό Υπόλοιπο ΦΠΑ. Βέβαια αυτό δεν ήταν αρκετό για τριμελές κλιμάκιο του Σ.Δ.Ο.Ε. (..... - -). Το ξεσκόνισμα συνεχίστηκε μέχρι το απόγευμα, ώσπου κάποια στιγμή μου ζήτησαν τον ισολογισμό και την απογραφή περιουσιακών στοιχείων, τα οποία και επέδειξα από το αντίγραφο που είχα υποβάλει με την φορολογική δήλωση της εταιρείας ήδη από τον Απρίλιο του 2010. Δεν τους ήταν αρκετό και μου ζήτησαν τις αντίστοιχες εκτυπώσεις στο θεωρημένο έντυπο. Τότε αντελήφθην ότι δεν τα είχα και επικοινωνήσα με την λογίστρια μου,, που με ενημέρωσε ότι από αμέλεια δεν τα είχε τυπώσει, αλλά ότι θα τα προσκομίζαμε την επόμενη μέρα και ότι θα μπορούσαν να τα συγκρίνουν με αυτά που τους επέδειξα και που είχαν κατατεθεί στην Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας ήδη από τον Απρίλιο του 2010, ώστε να διαπιστώσουν ότι είναι ακριβώς ίδια. Επίσης λόγω εμπειρίας θα μπορούσαν γρήγορα να διασταυρώσουν το Θεωρημένο Ισοζύγιο Κλεισίματος και να βεβαιώσουν την αλήθεια του αντιγράφου της Β Δ.Ο.Υ Καλλιθέας που τους επέδειξα. Έκτοτε άρχισε μια ατέρμονη κουβέντα με τους ελεγκτές που επέμεναν να βεβαιώσουν ψευδώς παράβαση περί μη σύνταξης των ανωτέρω βιβλίων, αντι για μη εκτύπωση που ήταν το πραγματικό γεγονός. Δηλαδή επέμεναν σε ψευδή βεβαίωση κάτι που το έκαναν τελικώς πράξη (σχετικό 95). Είναι πλέον σαφέστατο ότι ήμασταν θύματα ενός στημένου πολέμου φθοράς των Ελλήνων μικρομεσαίων επιχειρηματιών. Παρ' όλα αυτά εγώ

ακολούθησα τη σωστή και αληθή οδό. Εκτύπωσα το βιβλίο και πήρα επικυρωμένο αντίγραφο από την Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας που τεκμηριώνει την αλήθεια. Επισκέφτηκα το Σ.Δ.Ο.Ε. για να τα προσκομίσω την Παρασκευή 26-11-2010 αλλά απουσίαζε όλο το τμήμα του συγκεκριμένου κλιμακίου και έτσι τα πρωτοκόλλησα στην δεύτερη επίσκεψή μου την Τρίτη 30-11-2010 (σχετικό 96), οπότε απουσίαζε και πάλι όλο το τμήμα του συγκεκριμένου κλιμακίου, με το αιτιολογικό ότι την προηγούμενη ημέρα δούλευαν υπερωρία!!!!. Την επόμενη επίσκεψη μου στα γραφεία τους την Τετάρτη 08-12-2010 πραγματοποίησα κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας για να βεβαιωθώ ότι τα έγγραφα είχαν φτάσει στα σωστά χέρια και να συζητήσω για το θέμα που αποτελούσε αντικείμενο διαφωνίας. Έπειτα από νέα έντονη λογομαχία επενέβη ο προϊστάμενος των συγκεκριμένων ελεγκτών, στον οποίο εξήγησα τα πραγματικά δεδομένα, εξ ου και αυτός με διαβεβαίωσε ότι θα αλλάξει την έκθεση που θα αποσταλεί στην Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, αναγράφοντας την αληθή παράβαση, δηλαδή τη μη εκτύπωση. Το χάσμα των δύο αυτών παραβάσεων είναι τεράστιο. Η μη εκτύπωση των βιβλίων της εταιρείας αποτελεί μία ήσσονος σημασίας παράβαση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων επισύρουσα χαμηλό πρόστιμο, ενώ η μη τήρηση 'επάγεται ανακρίβεια' των βιβλίων της εταιρείας με αυτόθροη συνέπεια τον εξουθενωτικό εξωλογιστικό προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της. Οι αποφάσεις 74/20011 και 75/2011 (σχετικό 97) που εξεδόθησαν από τη Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας την 11-03-2011, τρεις μήνες μετά τον έλεγχο του Σ.Δ.Ο.Ε., ανέφεραν όντως τις πραγματικές παραβάσεις που αποδεχτήκαμε αρχικά, δηλαδή μη

εκτύπωση βιβλίων και όχι μη τήρηση βιβλίων!!!!

VII. ΣΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

24. Εξόφληση προστίμων.

Τα πρόστιμα που το Σ.Δ.Ο.Ε. καταλόγισε στην επιχείρησή μας εξοφλήθηκαν με τα διπλότυπα 6248/14-04-2011 855,00€ (σχετικό 98) - 6253/14-04-2011 300,00€ (σχετικό 99) - 6255/14-04-2011 34,20€ (σχετικό 100). Στο μεσοδιάστημα ξεπληρώσαμε το υπόλοιπο πρόστιμο των 2.637,00€ αφαιρουμένων των 1.500,00€ που είχαμε ήδη καταβάλει πλέον 27,30€ προσαυξήσεων - με το διπλότυπο 511/26-01-2011 1.164,30€ (σχετικό 101) και συνεχίζαμε τις καταβολές για το εκκαθαριστικό σημείωμα περαίωσης ν.3888/2010 που προανέφερα μέχρι και τον Ιούνιο που εξοφλήθη ολοσχερώς με τα διπλότυπα 985/09-02-2011 640,81€ (σχετικό 102) - 2643/31-03-2011 640,81€ (σχετικό 103) - 3383/29-04-2011 640,81€ (σχετικό 104) - 4386/31-05-2011 640,81€ (σχετικό 105) - 5476/30-06-2011 640,81€ (σχετικό 106) όπως και τις καταβολές του βεβαιωμένου χρεωστικού υπολοίπου ΦΠΑ που ήδη είχαμε ρυθμίσει με τα διπλότυπα 3386/09-02-2011 8.664,24€ (σχετικό 107) 2644/31-3-2011 5.026,27€ (σχετικό 108) καθιστώντας την εταιρεία ενήμερη φορολογικά.

25. Αποχώρηση του συνεταίρου μου.

Την περίοδο που περιμέναμε την διόρθωση των παραβάσεων του Σ.Δ.Ο.Ε. ο ετερόρρυθμος εταίρος είχε συμπληρώσει

τα συντάξιμα χρόνια και αποφάσισε να αποχωρήσει από την εταιρεία καθώς ήταν ήδη πολύ απογοητευμένος από την κατάσταση που είχε διαμορφωθεί στην αγορά και από την κοροϊδία της Πολιτείας που από τη μία ανακοίνωνε προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας δίνοντας στις τράπεζες εγγυήσεις ενενήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (93.000.000.000,00€) που αφορούσαν, υποτίθεται, γιατί στην πράξη άλλα έγιναν, αποκλειστικά τη χορήγηση ευνοϊκών δανείων προς νοικοκυριά και επιχειρήσεις και από την άλλη παρέλειπε να ελέγξει τις τράπεζες για την τήρηση των νόμων που αφορούσαν στα προγράμματα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ώστε να έχει πρόσβαση σε αυτά κάθε νόμιμη επιχείρηση, όπως η δική μας, που είχε ελεγχθεί ήδη από Ι.Κ.Α., Εφορία και Σ.Δ.Ο.Ε. και ήταν φορολογικά και ασφαλιστικά ενήμερη έχοντας εκπληρώσει όλες της υποχρεώσεις της. Με διαβεβαίωνε όντας έμπορος από το 1977, ότι δεν είχε ζήσει τέτοιες καταστάσεις στο παρελθόν. Αυτό είναι πλέον εμφανές από την εξαθλίωση του μεγαλύτερου ποσοστού των Ελλήνων μικρομεσαίων επιχειρηματιών που δεν είχαν τις λογιστικές και νομικές γνώσεις, αλλά ούτε και την οικονομική ευχέρεια να συμβουλευτούν όσους θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν, ώστε να αντεπεξέλθουν στον συστηματικό πόλεμο που υφίστατο η μεσαία τάξη της Πατρίδας μας. Αφού λοιπόν ρυθμίστηκαν όλες οι υποχρεώσεις της εταιρείας, ο κ. αποχώρησε από την εταιρεία όπως προκύπτει και από την αλλαγή του καταστατικού της εταιρείας την 09-05-2011 (σχετικό 4). Αμέσως μόλις τελειώσαμε με την τροποποίηση του καταστατικού άρχισε νέος κύκλος ψευδών βεβαιώσεων από πλευράς Δημοσίου,

παρ' όλο ότι σε κάθε νέο έλεγχο επιδεικνύαμε τα έγγραφα των αμέσως προηγούμενων ελέγχων που αποδείκνυαν τη νομιμότητα μας. Μοιραία πλέον ανάλωνα το περισσότερο παραγωγικό χρόνο της ημέρας μου σε αντιπαραγωγικές εργασίες και αναγκαζόμουν να εργάζομαι εξαντλητικά ωράρια για να συντηρήσω τους τζίρους της επιχείρησης αλλά και τις θέσεις εργασίας του προσωπικού μας που ήταν ήδη αρκετά χρόνια μαζί μας.

26. Την σκοτάλη για έλεγχο παίρνει η Επιθεώρηση Εργασίας!!!!!!

Αυτήν την φορά ήταν η σειρά της επιθεώρησης Αγ. Αναργύρων. Σε έλεγχο στο υποκατάστημα μας στο Ίλιον από τον υπάλληλο του ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων κ. που συνοδευόταν από μια συνάδελφο του που δεν υπέγραψε το δελτίο υπ' αριθμόν 55/24-01-2011, ενώ τους επιδεικνύεται η κατάσταση προσωπικού, γράφουν στο άρθρο 2 του δελτίου ελέγχου (σχετικό 109) τα εξής “η εργαζόμενη ήταν καταχωρημένη στον πίνακα προσωπικού ο οποίος δεν ήταν αναρτημένος σε εμφανές σημείο κατά παράβαση” κάποιου άρθρου που ήταν δυσανάγνωστο από τον τρόπο γραφής της συναδέλφου τού κ. Για αυτούς δεν είχε σημασία ούτε η ουσία του νόμου αλλά ούτε και το γεγονός ότι σε κανένα εμπορικό κέντρο η συγκεκριμένη κατάσταση δεν βρίσκεται στο τοίχο, αλλά στο συρτάρι. Και επιπλέον μας ζητούσαν να προσκομίσουμε και κάποια έγγραφα εντός πέντε ημερών στο ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων χωρίς όμως να αναφέρουν όπως είχαν υποχρέωση από ποιο νόμο απορρέει η υποχρέωση να τα προσκομίσουμε. Νόμος, όμως, που αναγραφόταν στην παράγραφο 3 του δελτίου 330/22-8-

2010 (σχετικό 110) που είχαμε παραλάβει κατά τον έλεγχο που είχε προηγηθεί από το ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων και πάλι από τον κ. Αντιγράφω λοιπόν αυτούσια την παράγραφο 9 του ν.3846/2010: “ο Επιθεωρητής Εργασίας μπορεί ζ. να έχει πρόσβαση στα αρχεία και έγγραφα της επιχείρησης, καθώς και στη δομή της παραγωγικής διαδικασίας η. να λαμβάνει γνώση οποιουδήποτε από τα τηρούμενα βιβλία , μητρώα έγγραφα και άλλου είδους στοιχείου της επιχείρησης καθώς και να λαμβάνει αντίγραφα. Στον εργοδότη που αρνείται την παροχή στοιχείων και πληροφοριών σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο ή παρέχει ανακριβείς πληροφορίες ή στοιχεία επιβάλλονται οι διοικητικές κυρώσεις της περ. α. της παρ. 1 του ίδιου νόμου, όπως ισχύουν κάθε φορά”. Και για τον οποίο (ν.3846/2010) είχα ζητήσει τηλεφωνικά διευκρινήσεις από τη συνάδελφο του κ., πριν η υπάλληλος της επιχείρησης μας παραλάβει το δελτίο ελέγχου. Κατά την τηλεφωνική επικοινωνία την είχα ενημερώσει ότι μόλις πριν από είκοσι μέρες την 02-08-2010 είχε τελειώσει ο τακτικός έλεγχος του ΙΚΑ (σχετικό 111) και ότι λόγω διακοπών της αρμοδίου υπαλλήλου του ΙΚΑ δεν μπορούσα να παραλάβω τα οριστικά έγγραφα πριν τις αρχές Σεπτεμβρίου (σχετικό 112). Και συμφωνήσαμε να επικοινωνήσουμε τηλεφωνικά στις αρχές Σεπτεμβρίου πριν το προγραμματισμένο επαγγελματικό μου ταξίδι την 07-09-2010 έως 01-10-2010 (σχετικό 5). Λόγω της κωλυσιεργίας των υπαλλήλων του ΙΚΑ δεν κατέστη εφικτό να παραλάβουμε τα έγγραφα την καθορισμένη ημερομηνία παρ' όλο που πιέζαμε σε καθημερινή βάση ότι τα χρειαζόμασταν. Τελικά τα έγγραφα του ΙΚΑ ολοκληρώθηκαν μία ημέρα μετά την αναχώρησή μου, για επαγγελματικό ταξίδι στην Κίνα, την 08-09-

2010. Από την καθυστέρηση των υπαλλήλων του ΙΚΑ και τη μη ορθή εφαρμογή του ν.3846/2010 από την πλευρά των υπαλλήλων του ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων, όπως θα φανεί αμέσως παρακάτω, παρέμεινε η εκκρεμότητα της γνωστοποίησης της έκθεσης ελέγχου του ΙΚΑ Καλλιθέας που απεδείκνυε τη συνέπεια της επιχείρησής μας (βλ. ανωτέρω §19). Αυτό ήταν λοιπόν η αφορμή της δεύτερης επίσκεψης του ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων και συγκεκριμένα του κ. με το υπ' αριθμόν 55/24-01-2011 έγγραφο **(σχετικό 109)** στη διάρκεια της οποίας είχαμε τηλεφωνική επικοινωνία, (καθότι είναι πάγια εντολή στα υποκαταστήματα να με ενημερώνουν πριν υπογράψουν την παραλαβή οποιουδήποτε εντύπου όπως είναι το δελτίο ελέγχου του ΣΕΠΕ), με τον κ. τον οποίο ενημέρωσα προσωπικά ότι είχα στα κεντρικά της επιχείρησης τα οριστικά έγγραφα του τακτικού ελέγχου που είχε ολοκληρωθεί από το ΙΚΑ από ιδρύσεως της επιχείρησης το 1999 μέχρι και την 08-09-02010 και ότι όλα τα επιπλέον στοιχεία μέχρι και την ημέρα του δικού του ελέγχου την 24-01-2011 ήταν επίσης στα κεντρικά της επιχείρησης, όπου σύμφωνα με τον ν.3846/2010, για τις διατάξεις του οποίου ήμουν πλέον ενήμερος, θα μπορούσε να τα ελέγξει όποτε επιθυμούσε. Εκείνος, όμως, χωρίς να λάβει υπόψη τα λεγόμενα μου έγραψε αυτά που προανέφερα **(σχετικό 109)** και πολύ παραπάνω δεν έλαβε υπόψη ούτε το γεγονός ότι ο επιχειρηματίας δεν είναι υπάλληλος του ΣΕΠΕ σύμφωνα με τον ν.3846/2010 που είχα φροντίσει να διαβάσω μετά τον έλεγχο του ΣΕΠΕ την 22-08-2010 **(σχετικό 110)**. Ο συγκεκριμένος νόμος λοιπόν δεν όριζε πουθενά ότι όφειλε ο επιχειρηματίας να τρέχει στα κατά τόπους ΣΕΠΕ σε κάθε

πρόσκληση που δεχόταν για έλεγχο, ιδίως τη στιγμή που προσωπικά διατηρούσα έξι λιανικά σημεία πωλήσεων και μία αποθήκη, ούτε βέβαια και να πληρώνω το κόστος αυτών των ελέγχων με προσωπικές εργατοώρες, καύσιμα, φωτοτυπίες κλπ.

27. Επιμονή των Δημόσιων Υπηρεσιών!!! στην βεβαίωση ψευδών παραβάσεων.

Παρ' ότι λοιπόν είχα αποδεχτεί τον έλεγχο και τους είχα καλέσει να επισκεφτούν τα κεντρικά μας για τον έλεγχο των απαιτούμενων εγγράφων και παρ' όλο που ουδέποτε το έπραξαν ως όφειλαν, έλαβα την 15-05-2011 ημέρα επιστροφής μου από επαγγελματικό ταξίδι στην Κίνα (01-05-2011 έως 15-05-2011) δύο πράξεις επιβολής προστίμων. Η πρώτη με το υπ αριθμόν 575/12-05-2011 ποσού 1.000,00€ (**σχετικό 113**) είχε ως αιτιολογία την μη ανάρτηση σε εμφανές σημείο του πίνακα προσωπικού και η δεύτερη με το υπ αριθμόν 1234/12-05-2011 ποσού 2.000,00€ (**σχετικό 114**) ότι δεν προσκόμισα τα στοιχεία που ζητήθηκαν. Που όπως ήδη εξήγησα ήταν δική τους υποχρέωση να έρθουν να τα ελέγξουν, κάτι για το οποίο και τους προσκάλεσα. Και όλα αυτά την ώρα που το παρεμπόριο των Κινέζων στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας έχει γιγαντωθεί. Πού να τρέχουν οι υπάλληλοι του ΣΕΠΕ να τους ελέγξουν!.. Είναι σαφώς ευκολότερο να βεβαιώνουν συνεχώς ψευδής παραβάσεις στις νόμιμες επιχειρήσεις. Ήταν πλέον ολοφάνερο ότι οι μικρομεσαίες Ελληνικές επιχειρήσεις ήταν στόχος εξόντωσης και ότι οι δημόσιες υπηρεσίες βοηθούσαν στην επίτευξη αυτού του στόχου. Είχα πλέον τη βεβαιότητα ότι «κάποιοι» ήθελαν να μου δημιουργήσουν προβλήματα. **Δεν είχα**

να αντιμετωπίσω μόνο τη δυσπραγία της αγοράς και την παράνομη συμπεριφορά των τραπεζών, αλλά και τις απανωτές ψευδείς βεβαιώσεις παραβάσεων των δημόσιων λειτουργιών!!!.

Και έτσι αναζήτησα για πρώτη φορά δικηγόρο για να προστατεύσω την επιχείρησή μου. Κάτι που αποδείχτηκε εξαιρετικά δύσκολο καθώς κανείς από όσους απευθύνθηκα δεν είχε την προθυμία να πράξει αυτά που ζητούσα και με υπεκφυγές με απέρριπτε. Την ίδια περίοδο λαμβάνω και νέα πρόσκληση με το υπ αριθμόν 94/06-06-2011 έγγραφο και πάλι από το ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων (σχετικό 115) με θέμα τις ψευδείς απαιτήσεις υπαλλήλου μου (βλ. κατωτέρω §53) που όλως **συμπτωματικώς** εργαζόταν στο υποκατάστημά μας που υπαγόταν στο συγκεκριμένο ΣΕΠΕ που είχε βεβαιώσει τις προηγούμενες πράξεις επιβολής προστίμου για ανύπαρκτες παραβάσεις. Επειδή αυτή ήταν η πρώτη φορά στα 13 χρόνια της εμπορικής μου δραστηριότητας, που δεχόμουν εργατική καταγγελία, θεώρησα δεδομένο ότι κάτι συμβαίνει με το συγκεκριμένο ΣΕΠΕ.

28. «Αντιδικία» με το ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων.

Επισκεφτήκαμε λοιπόν μαζί με τον βοηθό του λογιστικού γραφείου, που χειριζόταν τα λογιστικά θέματα της επιχείρησής μας, του την επιθεώρηση εργασίας την 12-07-2011, όπου παρεμπιπτόντως διαπιστώσαμε ότι η Υπηρεσία ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων δεν είχε ανηρτημένη την αντίστοιχη κατάσταση προσωπικού για την οποία σε εμένα είχαν επιβάλει πρόστιμο. Μάλιστα στα προφορικά μου παράπονα απάντησε η προϊσταμένη ότι η αρμόδια Υπηρεσία δεν οφείλει να έχει τέτοια κατάσταση. Στη

συνέχεια πρωτοκολλήσαμε την γνωστοποίηση μας υπ' αριθ. 860/12-07-2011 **(σχετικό 116)** κατά του προστίμου που μας κοινοποιηθεί με την υπ αριθμόν 575/12-05-2011 ποσού 1.000,00€ **(σχετικό 113)** που σχετιζόταν με τον πίνακα προσωπικού. Λίγες ημέρες αργότερα λάβαμε την κοινοποίηση που έγινε από το ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων 886/15-07-2011 (σχετικό 117) προς το ΣΕΠΕ Αθηνών σχετικά με τη γνωστοποίηση μας 860/12-07-2011 (σχετικό 116). Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν ότι το ΣΕΠΕ Αθηνών έκανε δεκτή την ένσταση που υποβάλαμε με τη γνωστοποίηση και λίγο αργότερα ανακάλεσε το πρόστιμο με το υπ αριθμόν 1793/02-09-2011 έγγραφο **(σχετικό 118)**. Κατά το διάστημα, όμως, που βρισκόμασταν στο τμήμα του πρωτοκόλλου μας ενημέρωσαν προφορικά ότι την επόμενη ημέρα 13-07-2011 ήταν προγραμματισμένο να συζητηθεί η πρωτοφανής για την εταιρεία μας εργατική καταγγελία που προανέφερα και την οποία είχα λάβει με την πρόσκληση υπ αριθμόν 94/06-06-2011 (σχετικό 115) και που σχετιζόταν άμεσα με τη δεύτερη ψευδή πράξη επιβολής προστίμου υπ' αριθμόν 1234/12-05-2011 ποσού 2.000,00€ (σχετικό 114) ότι δεν προσκόμισα τα στοιχεία που ζητήθηκαν. Και λέω προφορικά γιατί η επιστολή που μου είχαν αποστείλει, βρισκόταν κάπου μεταξύ των ταχυδρομείων. Έτσι, μού ανέγνωσαν από το δικό τους αντίγραφο ότι μου ζητούσαν να παρουσιαστώ στο ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων την 13-07-2011 για να προσκομίσω κάποια έγγραφα. Μου ζητούσαν δηλαδή κατά παράβαση του ν.3846/2010, που ήδη προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω §26), να ξανά επισκεφτώ την επόμενη μέρα 13-07-2011 το ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων για να τους προσκομίσω αυτά που δεν είχαν έρθει να ελέγξουν στο

κεντρικό μας και που όφειλαν να έχουν πράξει από 24-01-2011!!!!
Με πολύ μεγάλο εκνευρισμό πλέον πρωτοκολλήσαμε και
δεύτερη γνωστοποίηση 861/12-07-2011 (σχετικό 119) όπου
"καλούσαμε τους αργόσχολους υπαλλήλους του ΣΕΠΕ να
επισκεφτούν τα κεντρικά μας για να ελέγξουν τα απαιτούμενα
έγγραφα".

29. Επιμονή του ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων στην αυθαίρετη
στάση «ανάγνωσης» του νόμου κατά το δοκούν, επιμονή στην
αρνητικότητα και την κατάχρηση εξουσίας.

Η συνέχεια βέβαια αυτής της γνωστοποίησης δεν είχε θετική
για την επιχείρησή μας έκβαση, όπως είχε συμβεί με την
προηγούμενη που είχε οδηγήσει στην ανάκληση του προστίμου
1793/02-09-2011 (σχετικό 118), αφού λάβαμε απόρριψη του
αιτήματός μας με το υπ' αριθμόν 1991/06-09-2011 έγγραφο
(σχετικό 120). Εδώ πλέον αρχίζω να πιστεύω αυτούς που έχουν
αρχίσει να μιλούν για γενοκτονία. Ότι δεν κατάφεραν οι κ.
Παπανδρέου, Βενιζέλος, Παπακωνσταντίνου με τα παράλογα
μέτρα που έλαβαν, προσπάθησαν να το επιτύχουν στη δική μας
περίπτωση οι δημόσιες υπηρεσίες. Και το αναφέρω διότι για τη
δεύτερη γνωστοποίησή μας ουδέποτε λάβαμε αντίστοιχο, όπως
της πρώτης γνωστοποίησης, διαβιβαστικό από το ΣΕΠΕ Αγ.
Αναργύρων προς το ΣΕΠΕ Αθηνών (βλ. ανωτέρω §28). Και
επιπλέον στην απορριπτική απάντηση 1991/06-09-2011 (σχετικό
120), ενώ ανέφεραν το δελτίο ελέγχου και την πράξη επιβολής
προστίμου δεν γινόταν καν μνεία της δεύτερης
πρωτοκολλημένης γνωστοποίησής μας 861/12-07-2011 (σχετικό

119) ενώ και η ημερομηνία του εγγράφου ήταν χειρόγραφα διορθωμένη. Το σκεπτικό δε της απόρριψης, ήταν ότι αρνήθηκα να προσκομίσω τα ζητηθέντα έγγραφα σύμφωνα με το ν.3846/2010 που ήδη προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω §26). Στην δική μας περίπτωση όχι μόνο δεν αρνήθηκα κανένα έλεγχο, αλλά τους καλούσα και γραπτά να έρθουν να ελέγξουν την επιχείρησή μου. Μάλλον η κυρία, διευθύντρια του ΣΕΠΕ Αθηνών που υπέγραφε την απορριπτική απάντηση, έχει σαφέστατα πρόβλημα κατανόησης της Ελληνικής Γλώσσας αφού και στην απορριπτική απάντηση που απέστειλε, αναγραφόταν το απόσπασμα του ανωτέρω ν.3846/2010 στο οποίο πουθενά δεν ορίζονταν (βλ. ανωτέρω §26) η υποχρέωση μας να τρέχουμε εμείς στο ΣΕΠΕ και να κάνουμε εμείς τη δουλειά για λογαριασμό των υπαλλήλων του ΣΕΠΕ. Κάτι το οποίο διατυπώνεται σαφέστατα και στο απόσπασμα της απορριπτικής απάντησης 1991/06-09-2011 (σχετικό 120).

Κλείνοντας το συγκεκριμένο κεφάλαιο και σχολιάζοντας τους απανωτούς φορολογικούς και ασφαλιστικούς ελέγχους, ταυτόχρονους τακτικούς ελέγχους από Ι.Κ.Α. και Β Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας και στη συνέχεια το Σ.Δ.Ο.Ε. και την Επιθεώρηση Εργασίας Αγ. Αναργύρων θα πρέπει να επισημάνω τα εξής: Δεν είχα και δεν έχω απολύτως κανένα πρόβλημα και κανέναν φόβο για να ελεγχθεί η επιχείρησή μου από οποιοδήποτε έχει κάποιο θεσμοθετημένο δικαίωμα αρκεί αυτοί οι έλεγχοι να μην στοχοποιούν μόνο τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες αφήνοντας τους «ημέτερους» και τις πολυεθνικές όχι μόνο στο «απυρόβλητο»

αλλά και νομοθετώντας ειδικά για αυτούς ώστε να αποφεύγουν να συμβάλλουν όσα πρέπει στο Ελληνικό Δημόσιο ώστε να εξασφαλίζεται η Ισονομία που είναι από τις βασικότερες αρχές του Συντάγματος της Πατρίδας μας (βλ. ανωτέρω §20). Επιπλέον αυτός ο έλεγχος, πρώτον να γίνεται σωστά με προσανατολισμό και προσήλωση στον σκοπό του ελέγχου και στον νόμο, δεύτερον θα πρέπει να τελειώνει σε εύλογο χρόνο (2-3-7 ημέρες), τρίτον θα πρέπει να σέβεται εμένα ως επιχειρηματία, να σέβεται τον χρόνο μου και να με σέβεται και ως Έλληνα πολίτη. **Δεν μπορώ εγώ να παίρνω τα έγγραφά μου υπό μάλης και να πηγαίνω σε όποια υπηρεσία μου τα ζητά.** Αυτό είναι απολύτως παράλογο και παράνομο. **Δεν μπορεί μία υπηρεσία να έχει τα έγγραφά μου έναν χρόνο και μετά να τα χάνει και να μου λέει δεν πειράζει.** Δεν μπορεί ο έλεγχος να έρχεται με μοναδικό σκοπό να γράψει παραβάσεις και, όταν δεν υπάρχουν τέτοιες, να τις εφευρίσκει με κάθε τρόπο και να πράττει τούτο ατιμώρητα.

VIII. ΘΕΣΠΙΣΗ ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ 2011 ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

30. Διατήρηση υψηλών τζίρων παρά την κρίση το πρώτο 8μηνο του 2011.

Παρά τους απανωτούς φορολογικούς και ασφαλιστικούς ελέγχους και τη δυσλειτουργία που προκαλούσαν στη λειτουργία της επιχείρησης, αφού μας αποσπούσαν από το φυσικό αντικείμενο της δραστηριότητας μας, εμείς συνεχίζαμε να αγωνιζόμαστε και με σκληρή εργασία διατηρούσαμε του τζίρους του πρώτου οκταμήνου του 2011 στα επίπεδα των 316.200,29€

(σχετικό 121) σε σχέση με τα 312.223,27€ του πρώτου οκτάμηνου 2010 (σχετικό 122) παρ' όλο που τα προβλήματα στο εμπόριο είχαν φουντώσει και η αγορά βρισκόταν υπό πλήρη κατάρρευση. Γνωρίζαμε όμως ότι το τελευταίο τετράμηνο του 2011 θα συναντούσαμε και εμείς μεγάλα προβλήματα καθότι **καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αναλώναμε εμπορεύματα παλαιών χρήσεων**. Επιμέναμε λοιπόν καθ' όλη τη διάρκεια του 2011, στην μηνυόμενη αλλά και στις υπόλοιπες με μας συνεργαζόμενες τράπεζες για την υπαγωγή μας στην Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.5.2010 (βλ. ανωτέρω §15) που ήταν ακόμη σε ισχύ και που θα μας έδινε τη δυνατότητα να κάνουμε νέες αγορές εμπορευμάτων ώστε να συνεχίσουμε την επιχειρηματική μας δραστηριότητα. Και αυτό διότι σε καθημερινή βάση ακούγαμε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τους αρμόδιους Υπουργούς να μιλάνε για στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

31. Νέες αιτήσεις για υπαγωγή σε προγράμματα στήριξης. Σταθερή η άρνηση της μηνυόμενης (και των λοιπών τραπεζών) να μας υπαγάγουν σ' αυτά.

Έτσι λοιπόν στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου 2011 καταθέσαμε για τελευταία φορά αιτήσεις και στις τέσσερις συνεργαζόμενες με εμάς τράπεζες (βλ. ανωτέρω §11), αφού όπως προείπαμε η Υπουργική απόφαση μας έδινε αυτό το δικαίωμα. Στην μηνυόμενη καταθέσαμε την 13-07-2011 την υπεύθυνη δήλωση (σχετικό 123) που απαιτούσε το πρόγραμμα μαζί με όλα τα υπόλοιπα απαιτούμενα από την Υπουργική απόφαση έγγραφα όπως και το προτιμολόγιο με αριθμό ΠΑΡ-00017 (σχετικό 124)

καθαρής αξίας 93.350,80€ της εταιρείας S.A. που ήταν ο βασικός προμηθευτής μας και την προηγούμενη χρονιά με αγορές 114.831,21€ (σχετικό 125). Κατά την καταχώριση της αίτησης από τον τραπεζικό σύμβουλο της μηνυόμενης μας ενημέρωσαν ότι εκκρεμούσε η καταβολή των τόκων του δευτέρου τρίμηνου 2011, κάτι το οποίο ήδη γνωρίζαμε, και ότι η εξέταση του αιτήματος μας από το αρμόδιο τμήμα της τράπεζας θα άρχιζε αμέσως μετά από την καταβολή των τόκων. Αφού με τη σειρά μας τους εξηγήσαμε την πραγματική κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει η επιχείρησή μας εξ αιτίας της συνεχιζόμενης άρνησης της μηνυόμενης να μας εντάξει στην ανωτέρω Υπουργική απόφαση (που προέβλεπε τη στήριξη για αγορά εμπορευμάτων) και το πόσο σημαντικό ήταν να εξετασθεί το νέο αίτημα μας αμέσως μετά την καταβολή των τόκων, τους ενημερώσαμε ότι η καταβολή των τόκων θα γινόταν λίγες μέρες αργότερα, την οποία πράξαμε την 21-07-2011 όπως καταγράφεται στην κίνηση του λογαριασμού του Ιουλίου 2011 (σχετικά 126 και 127). Τους ενημερώσαμε επίσης ότι η μέχρι τότε σταθερότητα της επιχείρησης οφειλόταν καθαρά στο γεγονός ότι αναλώναμε εμπορεύματα προηγούμενων χρήσεων και ότι χωρίς νέες αγορές εμπορευμάτων για τη χειμερινή περίοδο θα ήτο πάρα πολύ δύσκολο να συνεχίσουμε τόσο τη λειτουργία της επιχείρησης όσο και τις καταβολές του δανείου μας που μέχρι τότε τηρούνταν με απόλυτη συνέπεια. Μετά λοιπόν την 21-07-2011 επισκεπτόμασταν το υποκατάστημα της μηνυόμενης μέρα παρά μέρα για να δούμε την εξέλιξη του αιτήματος μας αφού απαιτείτο η έγκριση της μηνυόμενης για να προχωρήσει η αίτηση μας στο

ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ και η ημέρα λήξης της προθεσμίας της Υπουργικής απόφασης 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/ 21.05.2010 πλησίαζε σύμφωνα με το άρθρο 2 σελ 8852 **(σχετικό 57)**. Συνεχίζαμε, βέβαια, να ακούμε καθημερινά πλέον στα μέσα ενημέρωσης, για την ανάγκη στήριξης των επιχειρήσεων και για το γεγονός **ότι η κυβέρνηση στήριζε τις τράπεζες για να δώσουν ρευστότητα στην πραγματική!! Οικονομία**, αφού είχαμε σταματήσει ήδη, λόγω έλλειψης ρευστότητας, τα ταξίδια μας για εισαγωγές από τρίτες χώρες από την 15-5-2011 **(σχετικό 5)**. Ενώ λοιπόν η μηνυόμενη απαξιούσε να μας απαντήσει για το αίτημα, που είχαμε υποβάλει από την 06-07-2011 και που θα εξέταζε από **την 21-07-2011, ακούμε στα μέσα ενημέρωσης για ένα νέο πρόγραμμα στήριξης των επιχειρήσεων προκειμένου να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας.**

32. Υπ. Απόφαση για ένα «νέο προσωρινό πλαίσιο στήριξης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα».

Έτσι, ήμασταν από τους πρώτους που μάθαμε για την Υπουργική απόφαση του τότε Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών Φίλιππου Σαχινίδη 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/ 18.8.2011 **(σχετικό 128)** που δημιουργούσε ένα **νέο προσωρινό πλαίσιο στήριξης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα** για τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση κατά τη διάρκεια της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης με την παροχή εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου. Πρέπει να επισημάνω τη σημασία της φράσης **“επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα”**. Δηλαδή συμπεριλαμβάνει και επιχειρήσεις

αλλοδαπών συμφερόντων!! Άρα ο Έλληνας πολίτης χρηματοδοτεί τις αλλοδαπές επιχειρήσεις.

33. Καθημερινή επαφή και πίεση στις Τράπεζες να προωθήσουν τις αιτήσεις μας και να μας υπαγάγουν στα προγράμματα.

Με τη νέα Υπουργική απόφαση στα χέρια απευθυνθήκαμε άμεσα σε όλες τις τράπεζες με τις οποίες συνεργαζόμασταν, και στις οποίες είχαμε καταθέσει, εκ νέου, αιτήσεις λίγες μέρες πριν για την Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ. Η πίεση που επί δεκατέσσερις μήνες ασκούσαμε προς τις συνεργαζόμενες τράπεζες από τον Ιούνιο του 2010, οπότε και είχαμε υποβάλλει τις αρχικές αιτήσεις, για την Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ αυξήθηκε πλέον σε πολύ μεγάλο βαθμό απαιτώντας την υπαγωγή σε ένα αν όχι και στα δύο ανωτέρω προγράμματα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Υπαγωγή που θα μας έδινε την δυνατότητα να συνεχίσουμε την ανοδική πορεία της επιχείρησης συντηρώντας τις θέσεις εργασίας του προσωπικού αλλά και θα απελευθέρωνε τόσο τις εγγυήσεις του πρώην συνεταίρου μου όσο και του πατρός μου, Σαρρή του Γεωργίου, συνολικού ύψους 65.000,00€ (βλ. ανωτέρω §9). Εγγυήσεις που είχαν καταβληθεί ως έσχατη λύση ώστε να έχουμε χαμηλά!! επιτόκια στα δύο τελευταία εισαγωγικά όρια της επιχείρησης που ξεκίνησαν τον Απρίλιο του 2009 ύψους 40.000,00€ με επιτόκιο 4,51% **(σχετικό 129)** και τον Οκτώβριο του 2009 ύψους 25.000,00€ με επιτόκιο 3,55% **(σχετικό 130)** αντίστοιχα. Κάτι που αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία την απόλυτη

εντιμότητα και βεβαιότητά μας για την συνέχιση της ανοδικής πορείας της επιχείρησής μας αφού οι εγγυήσεις αυτές δόθηκαν όταν ήδη είχαμε τα ανοικτά και χωρίς εξασφαλίσεις όρια των τραπεζών. Παράλληλα, βέβαια, θα μας αποδέσμευε από τα τοκογλυφικά επιτόκια της τάξεως του 10% που όλες οι συνεργαζόμενες τράπεζες μας είχαν επιβάλλει.

34. Οι τράπεζες ατέρριπταν δολίως τις αιτήσεις μου προκειμένου να κερδοσκοπούν από τα τοκογλυφικά επιτόκια.

Οι ήδη μεγάλες ζημιές μας, που προανέφερα (βλ. ανωτέρω §17 και §22), όλο αυτό το διάστημα που λαμβάναμε μόνο προφορικές αρνητικές απαντήσεις στις αιτήσεις μας για συμμετοχή στα προγράμματα στήριξης των επιχειρήσεων, επιβαρυνόντουσαν και από τις διαφορές των επιτοκίων που παρανόμως μας είχε επιβάλει η μηνυόμενη, αλλά και οι υπόλοιπες συνεργαζόμενες με εμάς τράπεζες. Για να γίνει κατανοητή η διαφορά των επιτοκίων αρκεί μόνο η σύγκριση των τόκων που πληρώναμε, κατ' έτος, στο ένα και μοναδικό δανειακό επιδοτούμενο πρόγραμμα, που συμμετείχαμε (βλ. ανωτέρω §11), του ΤΕΜΠΜΕ Β φάση ύψους 41.000,00€ με επιτόκιο 3,688% σε σχέση με του αντίστοιχου ύψους 40.000,00€ ανοιχτό κεφάλαιο κίνησης με επιτόκιο 10,5% (βλ. ανωτέρω §5). Στη μια περίπτωση οι τόκοι ήταν 1.115,94€ (σχετικό 131) και στην άλλη 3.908,79€ (σχετικό 132) δηλαδή επιβαρυνόμασταν με 2.792,85€ κατ' έτος για ένα αλληλόχρεο λογαριασμό 40.000,00€. Κατά αντιστοιχία η μηνυόμενη, με την άρνηση της να μας εντάξει στη Γ φάση του ΤΕΜΠΜΕ τον Ιούνιο του 2010, μας επιβάρυνε, βάσει των καταβληθέντων τόκων στον

αλληλόχρεο λογαριασμό των 30.000,00€ επιτοκίου 10,55%, για το διάστημα από 1-7-2010 έως 30-6-2011 με 2.2264,25€ (σχετικό 133).

Το περίεργο λοιπόν είναι ότι ενώ καμία τράπεζα δεν με υπήγαγε στα επιδοτούμενα προγράμματα, με τα χαμηλά επιτόκια παρότι πληρούσα όλες τις προϋποθέσεις, όλες προτιμούσαν τον επιχειρηματικό κίνδυνο του ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού (ανοικτά επαγγελματικά δάνεια - χωρίς εξασφαλίσεις για τους μετόχους τους). Πράγμα που σημαίνει ότι οι τράπεζες δεν με υπήγαγαν στα επιδοτούμενα προγράμματα, παρ' όλο που διέθετα υψηλή πιστοληπτική ικανότητα, για να εισπράττουν περισσότερους τόκους εξ αιτίας των επαχθών επιτοκίων (10% και πάνω), αδιαφορώντας τόσο για την επιβίωση της επιχείρησής μου όσο και για την εξασφάλιση των μετόχων τους δια μέσου των εγγυήσεων που παρείχε η Πολιτεία προς τα τραπεζικά ιδρύματα με τα επιδοτούμενα προγράμματα.

ΙΧ. ΖΗΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΗΝΥΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.

35. Η μηνυόμενη εξακολουθεί την ίδια τακτική (μη ενίσχυσης). Προβληματισμός από τις νομοθετικές επιλογές των Υπ. Αποφάσεων.

Παρά τις επίμονες πιέσεις που ασκούσαμε, τόσο προς τη μηνυόμενη όσο και προς τις υπόλοιπες με εμάς συνεργαζόμενες τράπεζες, για την υπαγωγή μας στη Γ φάση του ΤΕΜΠΙΜΕ και στη

νέα Υπουργική απόφαση 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/18.8.2011, που σχετίζονταν με το ετήσιο μισθολογικό κόστος των επιχειρήσεων για την χρήση του 2010, που στη δική μας επιχείρηση ανήρχετο στα 188.354,62€, οι απαντήσεις ήταν πάντα ίδιες και πάντα ανεπίσημα (off the record) ότι τα αιτήματα δεν προωθούνται διότι το κράτος είναι Αφερέγγυο!!!. Αυτό βέβαια ήταν και το παράλογο στην όλη υπόθεση. **Η μηνυόμενη προτιμούσε να έχει το ρίσκο του ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού ύψους 29.791,52€, όπως καταγράφεται στο ισοζύγιο της 31-08-2011 (σχετικό 121).** Συγκεκριμένα στο λογαριασμό 52 τράπεζες - βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις αναφέρεται υπόλοιπο 194.060,53€ που αφαιρουμένων των 65.000,00€ εγγυήσεων του πατρός μου και του πρώην συνεταίρου μου, που προανέφερα, και αφαιρουμένων των 20.500,01€ υπολοίπου των εγγυήσεων του TEMΠIME ΑΕ Β φάσης **(σχετικό 134)** προέκυπτε το υπόλοιπο των υποχρεώσεων της επιχείρησης από ανοικτούς αλληλόχρεους λογαριασμούς των 108.560,52€. Εκ των οποίων τα 29.791,52€ στην μηνυόμενη, η οποία προτιμούσε!!! να έχει την προσωπική μας εγγύηση αντί για την εγγύηση του Κράτους, τη στιγμή που γνώριζε ότι δεν έχω προσωπικά περιουσιακά στοιχεία, πέραν της επιχείρησης στην οποία είχαμε επενδύσει τις οικονομίες μιας ολόκληρης ζωής, τόσο του πρώην συνεταίρου μου όσο και της οικογενείας μου, καθότι τους είχα προσκομίσει το Ε9 από ενάρξεως του δανειακού αλληλόχρεου λογαριασμού. Και ενώ τους είχα τονίσει ότι η απρόβλεπτη αλλαγή συνθηκών στην Πατρίδα μας, έθετε σε κίνδυνο τόσο τις πληρωμές μας προς την μηνυόμενη όσο και το μοναδικό μας

περιουσιακό στοιχείο (την επιχείρηση μας) μέσω του οποίου καλύπταμε τις ανάγκες μας (βλ. ανωτέρω §31). Το παράλογο ρίσκο της μηνυόμενης αλλά και η επιτακτική ανάγκη μας για εξεύρεση κεφαλαίων για αγορά εμπορευμάτων δεν μου επέτρεπαν πλέον να προσπερνάω τα γεγονότα.

Είχα αρχίσει να προβληματίζομαι πολύ έντονα τόσο με το γεγονός ότι λάμβανα μόνο προφορικές απαντήσεις από τις τράπεζες, όσο και από τη διατύπωση των Υπουργικών αποφάσεων και ειδικά με αφορμή το άρθρο 3 παρ. 8 της νέας Υπουργικής απόφασης, 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/ 18.08.2011 (βλ. ανωτέρω §32),: “**Το μέγιστο ύψος του δανείου αποτελεί συνάρτηση των οικονομικών μεγεθών της δανειολήπτριας επιχείρησης και δεν υπερβαίνει το ετήσιο μισθολογικό της κόστος για το 2010. Σε αυτό περιλαμβάνεται κάθε είδους παροχή προς τους εργαζόμενους, δηλαδή μισθοί και ασφαλιστικές εισφορές. Στους μισθωτούς συγκαταλέγονται και όσοι παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Σε περίπτωση που οι δανειολήπτριες επιχειρήσεις συστάθηκαν την ή μετά την 01-01-2010 και μέχρι την δημοσίευση της παρούσης, το μέγιστο ύψος του δανείου δεν υπερβαίνει το μισθολογικό κόστος που εκτιμάται για τα δύο πρώτα έτη λειτουργίας”.** Δηλαδή ο νομοθέτης εξίσωνε την εταιρεία μας που είχε ολοσχερώς εξοφλήσει 188.354,62€ που προερχόταν από μισθωτή εργασία (μικτές αποδοχές) αορίστου χρόνου, με εταιρείες συμπεριλαμβανομένου και αλλοδαπών συμφερόντων, όπως ήδη προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω §32), που απασχολούσαν προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ακόμα χειρότερα με εταιρείες αλλοδαπών συμφερόντων που ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ να απασχολήσουν προσωπικό και μάλιστα με

εκτίμηση του μισθολογικού τους κόστους!!!. Επειδή η επιχείρησή μας είχε βρεθεί σε κίνδυνο κατάρρευσης, είχα αποφασίσει να μην το προσπεράσω και έτσι η πίεση μου πλέον προς την μηνυόμενη αλλά και προς τις υπόλοιπες με εμάς συνεργαζόμενες τράπεζες (T-Bank, CyprusBank και EuroBank) εντάθηκε σε βαθμό σχεδόν ρήξης. Ενημέρωνα λοιπόν σε καθημερινή βάση τον διευθυντή του υποκαταστήματος της μηνυόμενης στην Καλλιθέα, αλλά και τον τραπεζικό σύμβουλο ότι μακροπρόθεσμα δεν θα ήμουν σε θέση να εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου αν δε λάμβανα τις ενισχύσεις που δικαιούμουν και που η κυβέρνηση είχε προβλέψει για επιχειρήσεις όπως και η δική μας που τόσα χρόνια ήταν απολύτως συνεπής και με μεγάλη αυξητική πορεία. **Και επιπλέον η Κυβέρνηση είχε δώσει τις εγγυήσεις στις τράπεζες για να το πράξουν. Όμως σε κάθε προσπάθεια συναντούσα** όχι μόνο την προφορική άρνηση των εκπροσώπων της μηνυόμενης αλλά και την άρνηση να μου απαντήσουν γραπτώς για την απόρριψη των αιτημάτων μας, λέγοντας μου ότι οι Τράπεζες δεν υποχρεούνται να απαντούν γραπτώς στα αιτήματα των πελατών τους.

36. Κώδικας τραπεζικής δεοντολογίας. Αόριστα και μη ασφαλή κριτήρια των Υπ. Αποφάσεων δεν εξασφάλιζαν την σωστή διαχείριση και την ισονομία στην πρόσβαση των πόρων των προγραμμάτων.

Αυτό με έκανε να αναζητήσω τον τραπεζικό κώδικα δεοντολογίας!!! της ένωσης Ελληνικών τραπεζών όπου στο άρθρο 41 (σχετικό 135) αναφέρει ότι: “οι τράπεζες οφείλουν να ενημερώνουν

εγγράφως τους συναλλασσομένους ΕΑΝ το ζητήσουν, για την έγκριση ή απόρριψη αιτήματος τους. Δεν υποχρεούνται όμως να τους γνωστοποιούν τους λόγους της έγκρισης ή απόρριψης και ιδίως τις απόψεις, γνώμες και εκτιμήσεις των υπηρεσιακών τους οργάνων''. Ήταν πλέον σαφέστατα προφανές ότι η μηνυόμενη όπως και οι υπόλοιπες τράπεζες λειτουργούσαν παντελώς ανεξέλεγκτες **ειδικά!!!** όσον αφορά στους μικρομεσαίους που δεν έχουν την απαιτούμενη γνώση για το τι θα πρέπει να πράξουν σε περίπτωση που αδικούνται, αλλά ούτε και την οικονομική ευχέρεια για να απευθυνθούν σε κάποιο εξειδικευμένο δικηγόρο. **Παράλληλα δεν υπήρχε ούτε αναφερόταν κάποια αρχή, άλλη, (πλην της δικαιοσύνης βεβαίως) προκειμένου να προσφύγει εξωδικαστικά ο συναλλασσόμενος, οπότε οι τυχόν ενστάσεις του στην καλύτερη περίπτωση θα εξετάζονταν ενδοτραπεζικά (δηλαδή και πάλι ανεξέλεγκτα και με αδιαφάνεια) ενώ σε μία τέτοια συνήθη περίπτωση ουδείς, όχι επανεξέταζε την περίπτωση, αλλά ούτε καν ασχολείτο.** Και επιπλέον καμία από τις δύο Υπουργικές αποφάσεις που προαναφέρθηκαν δεν εξασφάλιζε την ισονομία και την ισοτιμία (άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος) που προβλέπεται από το Σύνταγμα της Πατρίδας μας, διότι δεν υπήρχε η εξειδίκευση των σχετικών διατάξεων ώστε να εξασφαλίζεται η αξιοκρατική διαχείριση και η ισονομία στη διανομή των πόρων των ανωτέρω προγραμμάτων. Δεν ορίζονταν για παράδειγμα κάποια λογικά κριτήρια όπως π.χ. η σύγκριση του κύκλου εργασιών ανά έτος ή η αξιοκρατική αξιολόγηση των επιχειρήσεων που διατηρούσαν θέσεις εργασίας και επί μακρόν πλήρωναν μισθούς, φόρους, κ.λπ., αφού εξισώνονταν με νέες επιχειρήσεις που

με ένα απλό σχέδιο πρόβλεψης αμοιβών (βλ. ανωτέρω §35) μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στα προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας χωρίς να έχουν καταβάλει, στο Ελληνικό Δημόσιο, ούτε ένα ευρώ. Γι αυτό εμείς που συνεχίζαμε να αγωνιζόμαστε και με σκληρή εργασία διατηρούσαμε του τζίρους του πρώτου οκταμήνου του 2011 (σχετικό 121) στα επίπεδα των 316.200,29€ (σχετικό 121) σε σχέση με τα 312.223,27€ του πρώτου οκταμήνου 2010 (σχετικό 122), παρ' όλο που τα προβλήματα στο εμπόριο είχαν φουντώσει και η αγορά βρισκόταν υπό πλήρη κατάρρευση (βλ. ανωτέρω §30), και ενώ είχαμε διατηρήσει τις έντεκα θέσεις εργασίας (με ετήσιες καταβολές 188.354,62€ για το 2010) καταβάλλοντας κανονικά μισθούς και ασφαλιστικές εισφορές δεν τύχαμε της στήριξης που δικαιωματικά έπρεπε να είχαμε, με τραγικά για την επιχείρησή μας στη συνέχεια αποτελέσματα. Η ζημιά που υπέστη η επιχείρησή μας για το 2011 οφειλόταν κατά κύριο λόγο στην παράνομη συμπεριφορά της μηνυόμενης να μας παρέχει τη στήριξη που οι ανωτέρω Υπουργικές αποφάσεις όριζαν.

37. Ζημία έτους 2011.

Η ζημία μας το έτος 2011 ανήλθε στο ποσόν των 135.838,14€ όπως προκύπτει από τον πίνακα Β (σχετικό 136) και στην οποία θα πρέπει να προστεθούν και τα κέρδη που θα είχαμε κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων που θα ήτο τουλάχιστον 48.317,96€. Δηλαδή το σύνολο ζημίας ανέρχονταν στα 184.156,10€. Τα στοιχεία του πίνακα Β έχουν αντληθεί εξ

ολοκλήρου από τις υποβληθέν Ε3 δηλώσεις της επιχείρησης μας και τα επίσημα βιβλία και στοιχεία της επιχείρησης μας. Δηλώσεις οι οποίες έχουν ελεγχθεί όπως ήδη εξηγήσαμε διεξοδικά από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Κράτους και τα στοιχεία που αντλούνται αναλύονται ως εξής²:

-Για την οικονομική χρήση του 2006 από το αντίστοιχο Ε3 **(σχετικό 137)** προέρχονται 1 καθαρές πωλήσεις, 2 αγορές εσωτερικού, 4 εισαγωγές ή ενδοκοινοτικές, 5 εμπορεύματα αρχή έτους, 6 εμπορεύματα λήξης έτους, 7 φορολογητέα κέρδη.

-Για την οικονομική χρήση του 2007 από το αντίστοιχο Ε3 **(σχετικό 75)** προέρχονται 1 καθαρές πωλήσεις, 2 αγορές εσωτερικού, 5 εμπορεύματα αρχή έτους, 6 εμπορεύματα λήξης έτους, 7 φορολογητέα κέρδη.

-Για την οικονομική χρήση του 2008 από το αντίστοιχο Ε3 **(σχετικό 13)** προέρχονται 1 καθαρές πωλήσεις, 2 αγορές εσωτερικού, 5 εμπορεύματα αρχή έτους, 6 εμπορεύματα λήξης έτους, 7 φορολογητέα κέρδη.

-Για την οικονομική χρήση του 2009 από το αντίστοιχο Ε3 **(σχετικό 21)** προέρχονται 1 καθαρές πωλήσεις (1α άθροισμα χονδρικών και 1β λιανικών), 2αγορές εσωτερικού, 3 Εισαγωγές, 4 ενδοκοινοτικές αποκτήσεις, 5 εμπορεύματα αρχή έτους, 6

² Οι αριθμοί που βρίσκονται μπροστά από τις καθαρές πωλήσεις, αγορές εσωτερικού, εισαγωγές, ενδοκοινοτικές αποκτήσεις, εμπορεύματα αρχή έτους, εμπορεύματα λήξης έτους, φορολογητέα κέρδη είναι προς διευκόλυνση ώστε να μπορεί εύκολα να διασταυρωθούν τα στοιχεία του πίνακα Β.

εμπορεύματα λήξης έτους και από το αντίστοιχο E5 **(σχετικό 21)** διότι έγινε η αλλαγή σε Γ κατηγορίας βιβλία προαιρετικά προέρχεται το 7 Φορολογητέα κέρδη.

-Για την οικονομική χρήση του 2010 από το αντίστοιχο E3 **(σχετικό 59)** προέρχονται 1 καθαρές πωλήσεις (1α άθροισμα χονδρικών και 1β λιανικών), 2 αγορές εσωτερικού, 3 εισαγωγές, 4 ενδοκοινοτικές αποκτήσεις, 5 εμπορεύματα αρχή έτους ισούται με τα εμπορεύματα λήξεως της προηγούμενης χρήσης δηλαδή 270.348,69€, 6 εμπορεύματα λήξης έτους ισούται (με το άθροισμα των αγορές εσωτερικού, εισαγωγές, ενδοκοινοτικές αποκτήσεις πλέον των εμπορευμάτων λήξεως προηγούμενης χρήσεως μείον το πεδίο 8 του E3 που καταγράφει το κόστος πωληθέντων που ήτο 153.235,96€) με 313.799,78 € και από το αντίστοιχο E5 **(σχετικό 59)** διότι είχε γίνει η αλλαγή σε Γ κατηγορίας βιβλία προαιρετικά προέρχεται το 7 φορολογητέα κέρδη.

-Για την οικονομική χρήση του 2011 κατέστη αδύνατο να υποβάλουμε φορολογική δήλωση καθότι κατά την περίοδο των δηλώσεων τον Απρίλιο του 2012 ήμασταν σε πλήρη αδυναμία πληρωμών λόγω της τεράστιας οικονομικής ζημίας του 2011 των 184.156,10€, που μας είχε προκαλέσει η μηνυόμενη με την παράνομη συμπεριφορά της, με συνέπεια τη διακοπή της συνεργασίας μας με το συνεργαζόμενο λογιστικό γραφείο. Τα στοιχεία του 2011 προέρχονται από τα επίσημα εκτυπωμένα βιβλία της επιχείρησης. Το 1 καθαρές πωλήσεις προέρχεται από το πρωτοβάθμιο θεωρημένο ισοζύγιο σελ 1 της 31-12-2011 **(σχετικό 138)**. Τα 2 αγορές εσωτερικού, 3 εισαγωγές και 4 ενδοκοινοτικές

αποκτήσεις προέρχονται από την ανάλυση του πρωτοβαθμίου θεωρημένου ισοζυγίου στο αντίστοιχο ισοζύγιο τριτοβαθμίων σελ 136 **(σχετικό 139)**. Το 5 εμπορεύματα αρχή έτους ισούνται με τα εμπορεύματα λήξεως της προηγούμενης χρήσης δηλαδή 313.799,78€ όπως επαληθεύεται και από το ισοζύγιο τριτοβαθμίων σελ 136 **(σχετικό 139)**. Το 6 εμπορεύματα λήξης έτους 2011 ισούνται με το άθροισμα των θεωρημένων απογραφών όλων των καταστημάτων που ήταν ως εξής: κεντρικό Καλλιθέας 22.091,06€ **(σχετικό 140)** Υποκατάστημα Ίλιον 14.002,64€ **(σχετικό 141)** Υποκατάστημα Καρδίτσας 15.928,62€ **(σχετικό 142)** Αποθήκη Ανεμώνων 26 Άλιμος 123.352,31€ **(σχετικό 143)** Υποκατάστημα Ελληνικού 13.740,91€ **(σχετικό 144)** Υποκατάστημα Περιστερίου 11.102,53€ **(σχετικό 145)** Σε παρακαταθήκη στο κατάστημα Empoli Outlet Νέας Ιωνίας 7.504,16€ **(σχετικό 146)**. Το 7 φορολογητέα κέρδη προκύπτει από τον λογαριασμό γενικής εκμετάλλευσης της 31-12-2011 **(σχετικό 147)** όπου απλά αντιγράφονται όλα τα επίσημα στοιχεία του θεωρημένου ισοζυγίου και από όπου προκύπτει και το αποτέλεσμα της χρήσης.

Από τον πίνακα Β **(σχετικό 136)** αποδεικνύεται ότι οι αγορές μας μειώθηκαν από το 2009 στο 2010, πρώτη χρονιά εφαρμογής της απόφασης 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 (βλ. ανωτέρω §15) του τότε Υπουργού Οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου και της Υπουργού Οικονομίας, Ναυτιλίας και Ανταγωνιστικότητας Λουκίας Ταρσίτσα Κατσέλη που αφορούσε την στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά εμπορευμάτων, **κατά 105.144,26€ εκ των οποίων 55.323,99€ αφορούσαν αγορές από**

τρίτες χώρες και από το 2010 στο 2011, δεύτερη χρονιά εφαρμογής της απόφασης 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 (βλ. ανωτέρω §15) του τότε Υπουργού Οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου και της Υπουργού Οικονομίας, Ναυτιλίας και Ανταγωνιστικότητας Λουκίας Ταρσίτσα Κατσέλη που αφορούσε την στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά εμπορευμάτων, **κατά 70.283,46€ εκ των οποίων 37.037,11€ αφορούσαν αγορές από τρίτες χώρες και από το 2010 στο 2011** γεγονός το οποίο οδηγούσε και σε μείωση της ανταγωνιστικότητας μας έναντι των πολυεθνικών που δραστηριοποιούνται στην Πατρίδα μας. Και επιπλέον **αναλώσαμε μέσα στο 2011 εμπορεύματα προηγούμενων χρήσεων συνολικού ποσού 106.077,55€** όπως προκύπτει από τον πίνακα Β (σχετικό 136). Κάτι που γινόταν για πρώτη φορά στην επιχείρηση μας και που από μια πλευρά βοήθησε στη συγκράτηση της πτώσης του τζίρου αλλά από την άλλη έριξε κατά πολύ το συντελεστή μικτού μας κέρδους σε συνδυασμό και με την τεράστια μείωση κατά 84,829% των εισαγωγών από τρίτες χώρες μέσα σε μόλις δύο χρόνια. Και αυτή η έλλειψη εμπορευμάτων μας οδήγησε όπως προείπα στην τραγική για την επιχείρηση μας ζημιά των 184.156,10€ για το 2011 και που είναι αποτέλεσμα της παράνομης λειτουργίας της μηνυόμενης. Απόρροια αυτής της ζημιάς ήταν η μεγάλη καθυστέρηση της εξυπηρέτησης των δανείων μας που είχε αρχίσει από τον Οκτώβριο του 2011. Από τις αρχές όμως του 2012 αδυνατούσαμε να καταβάλουμε ενοίκια και μισθούς γεγονός που μας ανάγκασε να κλείσουμε τα τρία από τα έξι καταστήματα έως τώρα.

38. Μόνο μία και απολύτως αόριστη έγγραφη απάντηση σε όλες τις αιτήσεις που είχαμε υποβάλει στις Τράπεζες.

Στην περίοδο όμως των αρχικών διαπληκτισμών μας με τους αρμόδιους υπαλλήλους της μηνυόμενης για την υπαγωγή μας στις παραπάνω Υπουργικές αποφάσεις στήριξης των επιχειρήσεων παραλάβαμε την 20-09-2011 από την T-Bank την μοναδική επίσημη γραπτή απορριπτική απάντηση (**σχετικό 148**) των αιτημάτων μας. Και την οποία αναφέρω ενδεικτικά γιατί είναι τεκμήριο της αδιαφανούς και παράνομης λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος έναντι των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Εφόσον πίεζα για γραπτή απάντηση μου έδωσαν μια επιστολή απόρριψης σε ένα “**αόριστο αίτημα δανείου**” με την αιτιολογία ότι δήθεν δεν πληρούσα τα πιστοληπτικά κριτήρια της τράπεζας. Στην ερώτηση μας προς τον διευθυντή και την υποδιευθύντρια της T-Bank για το ότι εμείς δεν ζητήσαμε κάποιο αόριστο δάνειο αλλά την υπαγωγή μας σε κάποιον από τους δύο νόμους του Κράτους που αφορούσαν μικρομεσαίες επιχειρήσεις και μάλιστα για το μη εγγυημένο ποσόν του 20% θα ελάμβαναν την εγγύηση με μετρητά από τους εν Ελλάδα προμηθευτές μας, συναντήσαμε μια πολύ “περίεργη αντίδραση”. Ο διευθυντής του υποκαταστήματος δεν ήθελε να μας επιτρέψει να κάνουμε την εξής χειρόγραφη υποσημείωση: “*Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος μου καθώς η απάντηση δεν αφορά το αίτημα που καταθέσαμε για την ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ και μάλιστα με κάλυψη του μη εγγυημένου 20% με cash collateral*” (**σχετικό 148**). Έπειτα από έντονη λογομαχία σημειώσαμε αυτά που θέλαμε και έτσι παραλάβαμε την συγκεκριμένη απάντηση και μάλιστα εις

διπλούν. Την πρωτότυπη δική μας (σχετικό 148) και φωτοτυπία της πρωτότυπης που κράτησε η τράπεζα (σχετικό 149). Και πήραμε την προφορική υπόσχεση ότι σε δεύτερο χρόνο θα μας αποστείλουν την σωστή απάντηση. Κάτι που δεν έχει συμβεί μέχρι και σήμερα. Όσον αφορά το ερώτημα μας για τα πιστοληπτικά κριτήρια ουδέποτε λάβαμε απάντηση αφού πιθανότατα αυτά δεν υπάρχουν καταγεγραμμένα πουθενά. Τουλάχιστον εμείς δεν μπορέσαμε να βρούμε πουθενά την επεξήγηση του όρου πιστοληπτικά κριτήρια στον κώδικα τραπεζικής δεοντολογίας που προανέφερα.

Χ. ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΕΣ. Η «ΠΟΛΙΤΙΚΗ» ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΞΑΝΤΛΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΜΟΝΟ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΌΧΙ ΤΩΝ (ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ) ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.

39. Χορήγηση ασύλληπτων ποσών στις Τράπεζες από το Ελληνικό Δημόσιο με την μορφή τίτλων του Δημοσίου.

Την ίδια χρονική περίοδο, τον Σεπτέμβριο 2011, λόγω της ΠΝΠ που καταχωρήθηκε στο ΦΕΚ 203/Α/14.09.2011 (σχετικό 150), συζητιόταν έντονα το θέμα των εγγυήσεων που είχαν λάβει οι τράπεζες, χωρίς όμως κανείς να αναφέρει το ακριβές ύψος τους ή το σκοπό που είχαν παραχωρηθεί αυτές οι εγγυήσεις. Είχα αρχίσει λοιπόν να παρακολουθώ τις συνεδριάσεις της Βουλής των Ελλήνων και ειδικά αυτές που είχαν να κάνουν με θέματα

χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα. Έτσι, όταν άκουσα στη συνεδρίαση της Βουλής την 30-11-2011 τον κ. Κεφαλογιάννη **(video 9)** να αναφέρει ότι οι Τράπεζες είχαν λάβει εκατόν πενήντα πέντε δισεκατομμύρια ευρώ (155.000.000.000,00€) εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, δεν πίστευα στα αυτιά μου. Ανέφερε το ποσόν των εγγυήσεων χωρίς όμως να εξηγήσει τίποτα παραπάνω. Αρχισα πλέον να αναζητώ τα ΦΕΚ με τις συγκεκριμένες εγγυήσεις που μέχρι τότε κανείς δεν είχε αναφέρει αναλυτικά. Εργασία που αποδείχτηκε εξαιρετικά δύσκολη και χρονοβόρα διότι κανείς δεν μίλαγε με στοιχεία για το θέμα των τραπεζών. Ούτε από τα μέσα ενημέρωσης αλλά ούτε και από τα προσωπικά ιστολόγια μπορούσες να βρεις κάποια χρήσιμη πληροφορία. **Για αυτό και η αναζήτηση μου διήρκεσε ένα ολόκληρο μήνα επίπονης εργασίας που ολοκληρώθηκε στο τέλος Δεκέμβριου του 2011** όταν και κατάφερα να εντοπίσω τα συγκεκριμένα ΦΕΚ, όπου πλέον ήταν ξεκάθαρο ότι οι τράπεζες λάμβαναν συνεχώς κρατικές εγγυήσεις με την μορφή τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου. **ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΙΧΕ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΤΟ ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ**, με την Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 του τότε Υπουργού Οικονομικών Γεωργίου Παπακωνσταντίνου και της Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας Λουκίας Ταρσίτσα Κατσέλη και αφορούσε την στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά πρώτων υλών, εμπορευμάτων και υπηρεσιών που προανέφερα (βλ. ανωτέρω §15), **και ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΙΧΕ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ** για την εφαρμογή της Υπουργικής

απόφασης του 2011 του τότε Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών Φίλιππου Σαχινίδη 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/18.8.2011 που δημιουργούσε ένα νέο προσωρινό πλαίσιο στήριξης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα για την διευκόλυνση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση κατά τη διάρκεια της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης (βλ. ανωτέρω §32).

40. Χορήγηση τεράστιων ποσών στις τράπεζες με την μορφή εγγυήσεων. Χορήγηση 93 δις ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ για ενίσχυση της αγοράς (να δώσουν στεγαστικά δάνεια και δάνεια προς μικρές επιχειρήσεις), ακόμη χορήγηση και 5 δις Ευρώ σε μετρητά και 70 δις για στήριξη του τραπεζικού συστήματος. Τα περισσότερα σε ιδιωτικές τράπεζες όταν η συνολική τους χρηματιστηριακή αξία δεν ξεπερνούσε τα 4 δις ευρώ.

Στο τέλος λοιπόν του Δεκεμβρίου του 2011 οι τράπεζες είχαν λάβει συνολικά εκατόν εξήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (163.000.000.000,00€) εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου και πέντε δισεκατομμύρια ευρώ (5.000.000.000,00€) μετρητά. Αυτό όμως που ήταν το σημαντικό είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος των εγγυήσεων, συνολικού ποσού ύψους ενενήντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (93.000.000.000,00€) είχαν ως ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ σκοπό τη χρήση του προϊόντος της ρευστοποίησης των τίτλων (δηλαδή τα μετρητά που λάμβαναν οι τράπεζες από την ΕΚΤ με πολύ χαμηλά επιτόκια) για ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΔΑΝΕΙΩΝ στεγαστικών και προς ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους

σύμφωνα με το ν.3723/2008 καθώς και των εν συνεχεία αυτού ν.3845/2010 – ν.3872/2010 και ν.3965/2011.

Τα ενενήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (93.000.000.000,00€) καταγράφονται στα ΦΕΚ που ακολουθούν τα οποία αναφέρουν και το σκοπό που προαναφέραμε.

A. ν.3723 ΦΕΚ 250/Α/09.12.2008 άρθρο 2 παρ.1 και άρθρο 4 αναφέρουν το ύψος των εγγυήσεων στα είκοσι τρία δισεκατομμύρια ευρώ (23.000.000.000,00€) (**σχετικό 151**).

B. ν.3845 ΦΕΚ 65/Α/06.05.2010 άρθρο 4 παρ.8 αναφέρει ότι το ύψος των εγγυήσεων του Ν.3723 αυξάνονται κατά δέκα πέντε δισεκατομμύρια ευρώ (15.000.000.000,00€) (**σχετικό 152**).

Γ. ν.3872 ΦΕΚ 148/Α/03.09.2010 άρθρο 7 αναφέρει ότι το ύψος των εγγυήσεων του Ν.3723 αυξάνονται επιπλέον κατά είκοσι πέντε δισεκατομμύρια ευρώ (25.000.000.000,00€) (**σχετικό 153**).

Δ. ν.3965 ΦΕΚ 113/Α/18.05.2011 άρθρο 19 παρ.1 αναφέρει ότι το ύψος των εγγυήσεων του Ν.3723 αυξάνονται επιπλέον κατά τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ (30.000.000.000,00€) (**σχετικό 154**).

Πέραν όμως από τα ενενήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (93.000.000.000,00€) που οι τράπεζες όφειλαν να χρησιμοποιήσουν αποκλειστικά για ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΔΑΝΕΙΩΝ στεγαστικών και προς επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους είχαν λάβει και επιπλέον εγγυήσεις εβδομήντα δισεκατομμύρια ευρώ (70.000.000.000,00€) για τη διατήρηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Το σύνολο των εγγυήσεων αναλύεται ως εξής:

A. ν.3864 ΦΕΚ 119/Α/21.07.2010 άρθρο 3 παρ.1 αναφέρει ότι το κεφάλαιο του ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που ιδρύθηκε με το συγκεκριμένο νόμο και είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, ανέρχεται στα δέκα δισεκατομμύρια ευρώ (10.000.000.000,00€) **(σχετικό 155).**

B. Π.Ν.Π ΦΕΚ 203/Α/14.09.2011 άρθρο 1 παρ.1 αναφέρει ότι το προβλεπόμενο στο πρώτο εδάφιο της απόφασης 2/43219/0025/ 6-5-2011 του Υφυπουργού Οικονομικών ποσό εγγυήσεων καθορίζεται σε τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ (30.000.000.000,00€) **(σχετικό 150).**

Γ. ν.4031 ΦΕΚ 256/Α/09-12-2011 άρθρο 2 αναφέρει ότι οι εγγυήσεις της Π.Ν.Π. ΦΕΚ 203/Α/14.9.2011 αυξάνονται κατά τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ (30.000.000.000,00€) και ανέρχονται πλέον στο σύνολο των εξήντα δισεκατομμυρίων ευρώ (60.000.000.000,00€). Και επιπλέον με το συγκεκριμένο νόμο στο πρώτο άρθρο κυρώνεται και η Π.Ν.Π. ΦΕΚ 203/Α/14.9.2011 **(σχετικό 156).**

Με αυτά λοιπόν τα εβδομήντα δισεκατομμύρια ευρώ (70.000.000.000,00€) το σύνολο των εγγυήσεων έφτασε στα εκατόν εξήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (163.000.000.000,00€) **που προαναφέραμε και μάλιστα στο μεγαλύτερο ποσοστό τους σε ιδιωτικές τράπεζες που η χρηματιστηριακή τους αξία ήταν όλων μαζί κάτω των τεσσάρων δισεκατομμυρίων ευρώ (4.000.000.000,00€).** Αφού είχαμε ανακαλύψει τα συγκεκριμένα ΦΕΚ ήταν πλέον σαφέστατο ότι **είχε καταρρεύσει η ψευδής δικαιολογία ότι οι τράπεζες δεν παρέχουν τα προγράμματα**

στήριξης των επιχειρήσεων εξ αιτίας της αφερεγγυότητας!!!!!! του Κράτους. Αφού είναι αυτονόητο ότι για να λάβεις μια νέα εγγύηση σίγουρα έχεις ρευστοποιήσει την προηγούμενη.

41. Το Ελληνικό κράτος εγγυάται την αποπληρωμή των εγγυήσεων αν οι τράπεζες δεν πληρώσουν τους τίτλους του δημοσίου που ρευστοποίησαν (στην ΕΚΤ) , δηλαδή τα χρήματα που δόθηκαν στις τράπεζες υπό μορφή τίτλων θα βαρύνουν και θα ενσωματωθούν στο χρέος της Ελλάδος!!!!!!

Αλλά αυτό που ήταν αυτονόητο έγινε βεβαιότητα όταν ετεροχρονισμένα βρήκαμε το ΦΕΚ 2151/Β/31.12.2010 (σχετικό 157) όπου μόνο σε μία ημέρα οι τράπεζες είχαν ρευστοποιήσει ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου αξίας ένδεκα δισεκατομμυρίων εννιακοσίων ενενήντα επτά εκατομμυρίων τριακοσίων χιλιάδων ευρώ (11.997.300.000,00€) και μάλιστα οι συγκεκριμένες Υπουργικές αποφάσεις, που έφεραν την υπογραφή του κ. Σαχινίδη, προέβλεπαν από τη στιγμή της υπογραφής τους τα εξής: “Το κόστος που θα βαρύνει το δημόσιο σε περίπτωση κατάρτισης της εγγύησης του Δημοσίου θα ανέλθει στο ποσό των ένδεκα δισεκατομμυρίων εννιακοσίων ενενήντα επτά εκατομμυρίων τριακοσίων χιλιάδων ευρώ (11.997.300.000,00€) πλέον των προβλεπόμενων του οικείου ομολογιακού δανείου τόκων (που είχαν λάβει οι τράπεζες από την ΕΚΤ) και πάσης φύσεως επιβαρύνσεων, το ακριβές ύψος της οποίας δεν μπορεί να υπολογιστεί.” Τα ίδια βέβαια ισχύουν για ολόκληρο το ποσό των ενενήντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (93.000.000.000,00€) που έχει εγγυηθεί το Ελληνικό Δημόσιο υπέρ των τραπεζών. Όσο

για τα επιπλέον εβδομήντα δισεκατομμύρια ευρώ (70.000.000.000,00€) εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ των τραπεζών είχαν ρευστοποιηθεί εξ ολοκλήρου και μάλιστα τα τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ (30.000.000.000,00€) άμεσα “από τον τότε νεοσύστατο μηχανισμό ELA και από το ANFA που είναι ένας ειδικός λογαριασμός επενδυτικού κεφαλαίου της Τράπεζας της Ελλάδος” σύμφωνα με τα αποσπάσματα της ομιλίας του κ. Βενιζέλου στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής την 21-11-2011 **(video 10)**. Κάτι που επιβεβαιώνεται και από τις δηλώσεις του κ. Σταϊκούρα την 30-11-2011 **(σχετικό 158)** στην ολομέλεια της Βουλής τον Σεπτέμβριο του 2011 που έλεγε ότι “οι τράπεζες άντλησαν από τον περίφημο ELA περίπου είκοσι επτά δισεκατομμύρια ευρώ (27.000.000.000,00€) ανεβάζοντας μέχρι τότε τη συνολική λοιπή χρηματοδότηση από το ευρωσύστημα, δηλαδή από τον ELA και το ANFA, στα σαράντα ένα δισεκατομμύρια ευρώ (41.000.000.00,00€), σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος”. Με το δεδομένο, του αφανισμού των μικρομεσαίων και της κάθετης πτώσης σε πωλήσεις κατοικιών είναι βέβαιο ότι τα ενενήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (93.000.000.000,00€) εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου που αφορούσαν αποκλειστικά νοικοκυριά, μικρομεσαίες επιχειρήσεις και επιχειρήσεις ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη της Πατρίδας μας, όχι μόνο ρευστοποιήθηκαν αλλά και ότι χρησιμοποιήθηκαν κατά περιεργο!!! από τις τράπεζες αν όχι παράνομα από το σκοπό για τον οποίο τα έλαβαν. Γιατί αν τα είχαν διαθέσει ως όφειλαν η κατάσταση της οικονομίας θα ήτο πολύ διαφορετική και δεν θα είχε οδηγηθεί σε εξαθλίωση το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελλήνων μικρομεσαίων εμπορών,

επαγγελματιών , και γενικά η μεσαία τάξη της Πατρίδα μας.

42. Γνώση, συγκατάθεση και ανοχή όλων των κυβερνήσεων από το 2009 έως σήμερα.

Και αυτό βέβαια συνέβαινε με την ανοχή (αν όχι βεβαιωμένη εκ των προτέρων συγκατάθεση) των Γεωργίου Παπανδρέου, Ευάγγελου Βενιζέλου, Λουκά Παπαδήμου και Αντώνη Σαμαρά που συμμετείχαν όλο αυτό το διάστημα στις κυβερνητικές αποφάσεις και που ουδέποτε μίλησαν δημόσια για τα συγκεκριμένα δυσθεώρητα ποσά.

43. Τα στοιχεία αυτά καταρρίπτουν κάθε σαθρή δικαιολογία από την μηνυόμενη για την μη υπαγωγή μου στα επιδοτούμενα προγράμματα ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Είχα πλέον χάσει κάθε εμπιστοσύνη που είχα τόσο στο Ελληνικό Κοινοβούλιο όσο και στους θεσμικούς λειτουργούς (Πανεπιστημιακοί, Ακαδημαϊκοί κλπ). Όπως άγνοια των νόμων δεν δικαιολογείται σε κανέναν πολίτη, πολύ παραπάνω δεν δικαιολογείται σε αυτούς που γνώριζαν και μας παραπληροφορούσαν καθημερινά από τα συστημικά μέσα ενημέρωσης για να προστατέψουν είτε τη θεσούλα τους είτε τα συντεχνιακά τους δικαιώματα. Και επιπλέον είχαν πλήρως καταπέσει οι δικαιολογίες που ακούγαμε επί μακρόν από τους αρμόδιους υπαλλήλους της μηνυόμενης περί μη παροχής των προγραμμάτων στήριξης των επιχειρήσεων εξ αιτίας της αφερεγγυότητας του Κράτους (βλ. ανωτέρω §40).

XI. ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΗΝΥΟΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗ ΔΟΛΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ

44. Οχλήσεις από την μηνυόμενη για καθυστέρηση δύο δόσεων του δανείου μου.

Κατά την διάρκεια του Ιανουαρίου 2012 που αναζητούσα περαιτέρω στοιχεία δεχόμουν κατά διαστήματα τηλεφωνικές οχλήσεις από υπαλλήλους των κεντρικών γραφείων της μηνυόμενης που με πίεζαν για την καταβολή των δύο καθυστερούμενων δόσεων του αλληλόχρεου λογαριασμού μας και στα στοιχεία που τους παρέθετα έκαναν ότι δεν καταλάβαιναν ή μου ανταπαντούσαν με αοριστολογίες ότι δεν ήταν σε θέση για να γνωρίζουν όλα αυτά τα ζητήματα, εστιάζοντας μόνο στην ενημέρωση της καθυστέρησης εξυπηρέτησης των δανείων μας που πλέον μεγάλωνε εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς τους. Τους ίδιους διαλόγους είχαμε και με τους αρμόδιους υπαλλήλους των υπόλοιπων με εμάς συνεργαζόμενες τράπεζες στις αραιές οχλήσεις που δεχόμουν.

45. Εξώδικες επιστολές από την τράπεζα. (Φωνάζει ο «κλέφτης» να φοβηθεί ο νοικοκύρης).

Την 27-01-2012 έλαβα δύο εξώδικα από το δικηγορικό γραφείο του κ. νομικού παραστάτη της μηνυόμενης που το ένα αφορούσε την επιχείρησή μας (σχετικό 159) και το άλλο απευθυνόταν σε μένα ως φυσικό πρόσωπο (σχετικό 160). Και το ίδιο περίπου χρονικό διάστημα δέχτηκα και τηλεφώνημα από

το δικηγορικό γραφείου του κ. και συγκεκριμένα από τη συνεργάτιδα του κ. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας μας και αφού της εξήγησα τι είχε συμβεί μου ζήτησε να κλείσω το τηλέφωνο και να επισκεφτώ άμεσα το υποκατάστημα της μηνυόμενης στην Καλλιθέα από όπου θα έπρεπε να την καλέσω για να συνομιλήσει με το διευθυντή του υποκαταστήματος κ. Πράγματι ήμουν εκεί μετά από δέκα λεπτά και λόγω της απουσίας του διευθυντή του υποκαταστήματος της μηνυόμενης, η συνεργάτης του δικηγορικού γραφείου κ. συνομίλησε με την υποδιευθύντρια. Από τα λεγόμενα της υποδιευθύντριας κατάλαβα με απόλυτη σιγουριά ότι η κ. δεν γνώριζε τις λεπτομέρειες της υποθέσεώς μου και ότι η τράπεζα ή θα έπρεπε να εγκρίνει τα αιτήματά μου ή να μου απαντήσει γραπτώς. Ήμουν πλέον απολύτως σίγουρος όχι μόνο για την παράνομη αλλά και τη δόλια άρνηση της μηνυόμενης να εντάξει την επιχείρησή μας στα επιδοτούμενα προγράμματα, που βάσει των οικονομικών της στοιχείων εδικαιούτο, οπότε άρχισα να συνομιλώ τόσο με φίλους όσο και με εμπόρους που αντιμετώπιζαν τα ίδια προβλήματα. Η συντριπτική τους πλειοψηφία μου βεβαίωσε ότι λάμβαναν τις ίδιες με εμένα απαντήσεις .

ΧΙΙ. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

46. Καταγγελία στον Άρειο Πάγο για την παράνομη στάση των τραπεζών.

Αποφασίσαμε λοιπόν με τον κ. και τον κ. να επισκεφτούμε τον Άρειο Πάγο την 09-02-2012 ημέρα εκδίκασης της μομφής του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Παπαιωάννου κατά των οικονομικών Εισαγγελέων κ. Πεπόνη και κ. Μουζακίτη όπου αφού πρωτοκολλήσαμε την καταγγελία μας ενημερώσαμε τη γραμματέα της Προέδρου του Αρείου Πάγου ότι θα έπρεπε να την παραδώσει αμέσως στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο που συνεδρίαζε **(σχετικό 161)**. Η καταγγελία είχε σχέση με τις εγγυήσεις που είχαν λάβει οι τράπεζες και την παράνομη από πλευράς τους χρήση του προϊόντος της ρευστοποίησης (δηλαδή των χρημάτων που ελάμβαναν από την ΕΚΤ και έπρεπε να δοθούν σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά με ευνοϊκούς όρους όπως σαφέστατα διατύπωναν οι νόμοι τουλάχιστον για τα ενενήντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ 93.000.000.000,00€) των εγγυήσεων. Αμέσως μετά παραδώσαμε αντίγραφο της καταγγελίας και των πεπραγμένων στους οικονομικούς εισαγγελείς κ. Πεπόνη και Μουζακίτη.

47.Επίσημη ενημέρωση πολιτικών φορέων.

Παράλληλα το κοινοποιήσαμε και στους εξής πολιτικούς φορείς: ΝΔ έγγραφο υπ' αριθμόν 257/09-02-2012 **(σχετικό 162)**, ΛΑΟΣ έγγραφο υπ' αριθμόν 83/10-02-2012 **(σχετικό 163)**, ΣΥΡΙΖΑ έγγραφο παραληφθέν από τον κ. την 10-02-2012 **(σχετικό 164)**, ΚΚΕ έγγραφο υπ' αριθμόν 141/10-02-2012 **(σχετικό 165)**, ΠΑΣΟΚ έγγραφο υπ' αριθμόν 6/11-02-2012 **(σχετικό 166)** και επιπλέον στον Πρόεδρο της Βουλής έγγραφο υπ' αριθμόν 272/11-02-2012 **(σχετικό 167)** και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας

έγγραφο υπ' αριθμόν 01/11-02-2012 (σχετικό 168). Σημειώνεται ότι στο τρίμηνο που ακολούθησε την καταγγελία της 09-02-2012 κατά περίεργο τρόπο οι οχλήσεις από την μηνυόμενη αλλά και από τις υπόλοιπες με εμάς συνεργαζόμενες τράπεζες ήταν σπανιότατες έως μηδενικές.

Η από μέρους μας ενημέρωση των πολιτικών φορέων δεν είχε την έννοια της ενημέρωσης αυτής καθ' εαυτής, αλλά την έννοια ότι εμείς, μετά από πολύ αγώνα, αντιληφθήκαμε, είδαμε και μάθαμε τι συμβαίνει. Τους ενημερώσαμε δηλαδή ότι τώρα ξέρουμε και εμείς (αυτά που εκείνοι προφανώς γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν). Εκείνοι είναι που έχουν καθήκον ενημέρωσης του Ελληνικού λαού για τα παιχνίδια που παίζονται στην πλάτη του. Η ενημέρωση αυτών είχε την έννοια πρώτον ότι αυτά που μάθαμε έπρεπε να είναι φανερά της πάσι, δημόσια και προσβάσιμα σε όλους τους Έλληνες πολίτες και δεύτερον ότι πλέον, αφού ξέρουν ότι ξέρουμε, αναμένουμε εξηγήσεις για ποίο λόγο έγιναν αυτά, γιατί παρέμειναν κρυφά, ποιόν εξυπηρετούν, τις στόχους έχουν και ποια είναι η ξεκάθαρη θέση κάθε πολιτικού κόμματος, του οποίου οι εκπρόσωποι συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της Βουλής και ψηφίζουν ή όχι τα προτεινόμενα νομοσχέδια, απέναντι σε αυτές τις πράξεις και όλα αυτά ακόμη για έναν πρόσθετο λόγο, για να μην έχουν κανένα δικαίωμα να επικαλεστούν, ίσως κάποτε στο μέλλον, άγνοια!!!!

48. Προτεραιότητα της Βουλής η ταχύτητα στην εξυπηρέτηση των Τραπεζών.

Ο κ. Βενιζέλος έλεγε στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής την 21-11-2011 (video 10) ότι με μια επιστολή του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος έπρεπε οι Τράπεζες να λάβουν ταχύτατα επιπλέον 30 Δισ. από τα προηγούμενα 30 Δισ. που είχαν λάβει με την απόφαση 2/43219/0025/ 6-5-2011 ΦΕΚ 203/Α/14.09.2011 του Υφυπουργού Οικονομικών (βλ. ανωτέρω §40) μόλις δύο μήνες πριν “για να διευκολυνθώ σε όσα θα σας πω στη συνέχεια πρέπει να σας πω ότι δέχτηκα μετά από μακρές συζητήσεις που είχα με το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος έγγραφο του με το οποίο με παρακαλεί για να λειτουργήσει το σύστημα παροχής εγγυήσεων χωρίς προβλήματα και χωρίς καθυστερήσεις επειδή αυτές είναι διαδικασίες οι οποίες γίνονται με πολύ μεγάλη ταχύτητα στο πλαίσιο του Ευρωσυστήματος, όπως είπα προηγουμένως απευθυνόμενος στον κ. να προστεθεί στην ΠΝΠ στον κυρωτικό νόμο άρθρο 2 αναριθμουμένου του άρθρου 2 του νομοσχεδίου σε άρθρο 3 το οποίο άρθρο 2 να λέει τα εξής: Το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 της ΠΝΠ που κυρώνεται με το άρθρο 1 του νόμου αυτού ποσό αυξάνεται σε εξήντα δισεκατομμύρια ευρώ και αριθμητικώς (60.000.000.000,00€)”. Να αναμένουμε και εμείς την ίδια ανταπόκριση και ταχύτητα στην προώθηση της έρευνας από τις καταγγελίες που έχουμε κάνει στη δικαιοσύνη και στους πολιτικούς φορείς; (βλ. κατωτέρω §68)!!!.

XIII. ΖΗΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΑΝΙΣΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΞΟΔΑ ΚΟΥΦΙΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΣΑΜΑΡΑ

49. Κλείσιμο τριών καταστημάτων της επιχείρησής μας.

Στο διάστημα που ακολούθησε τις καταγγελίες μας της 09-02-2012 και μέχρι τον Μάιο του 2012 η επιχείρησή μας ταχύτατα έκλεισε τα πρώτα από τα έξι καταστήματα (Ελληνικού) καθώς η αγορά ταχύτατα βούλιαζε εξ αιτίας του γεγονότος, ότι οι τράπεζες χρησιμοποιούσαν τη ρευστότητα που αντλούσαν με βάση τις εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου όπως εκείνες ήθελαν και όχι όπως οι νόμοι όριζαν και αυτό επειδή ουδείς έλεγχος υπήρχε. Και λίγο αργότερα κλείσαμε επιπλέον δύο καταστήματα (Καλλιθέας και Ίλιον). Επενδύσεις που είχαμε πραγματοποιήσει σε πάγια των τριών αυτών καταστημάτων και ήτο άνω των 100.000,00 Ευρώ ακριβές ποσό χωρίς αποσβέσεις) από εξ ολοκλήρου ίδια κεφάλαια χάθηκαν μέσα σε μόλις ένα τετράμηνο εξ αιτίας της παράνομης και δόλιας άρνησης της μηνυόμενης να μας εντάξει στα εγγυημένα από το Ελληνικό Δημόσιο προγράμματα στήριξης των επιχειρήσεων κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 2 του Συντάγματος που αναφέρει ότι οι Έλληνες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις και σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. το οποίο κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ/τος 53/1974 (Α' 256) και έχει, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων, τυπική ισχύ (βλ. αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. Kechko κατά Ουκρανίας, της 8.2.2006, σκέψεις 23 και 26, Vilho Eskelinen και λοιποί κατά Φινλανδίας, της 19.4.2007, σκέψη 94). Ευθύνη για την παράνομη χρήση των εγγυήσεων που έλαβαν οι τράπεζες από το Ελληνικό Δημόσιο φέρουν με τη βραδύτατη αντίδραση τόσο οι

πολιτικοί φορείς όσο και οι λειτουργοί της Πολιτείας (βλ. κατωτέρω §68), που ήταν ενήμεροι με τις πρωτοκολλημένες καταγγελίες μας.

50. Εξαγγελίες του νυν Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά για ενίσχυση της μεσαίας τάξης με σκοπό 300.000 (!!!) νέες θέσεις εργασίας.

Την ίδια χρονική περίοδο ο κ. Σαμαράς έδινε ανέξοδες για τον ίδιο ομιλίες όπως αυτή στο Λαύριο την 01-05-2012 όπου έλεγε “απευθύνομαι σε όλους εκείνους τους μικρομεσαίους που έχασαν τις δουλειές τους που έβαλαν λουκέτο που αναγκάστηκαν να διώξουν τα άτομα που είχαν στη δούλεψη τους που τώρα βλέπουν τον ίδιο τον εαυτό τους να είναι άνεργοι θα τους στηρίξουμε για να ξαναστήσουν τις δουλειές τους για να δημιουργήσουν και πάλι θέσεις απασχόλησης για να ξανά σταθούν στα πόδια τους. Απευθύνομαι στους νοικοκύρηδες που βρίσκονται σε απόγνωση θα ξαναγίνουν νοικοκύρηδες. Απευθύνομαι στη μεσαία τάξη που γονάτισε, θα ξανασηκωθεί όρθια. Δεν μπορείς να καταπολεμήσεις την ανεργία αν δεν ορθοποδήσει η μεσαία τάξη. Γιατί η μεσαία τάξη είναι που δημιουργεί τις περισσότερες θέσεις απασχόλησης. Αν λοιπόν χρησιμοποιήσουμε τα δύο επόμενα χρόνια, πάρτε το παράδειγμα, από τα δεκατέσσερα δισεκατομμύρια που κοιμούνται του ΕΣΠΑ, τα ξέχασε η κυβέρνηση να κοιμούνται στην Ευρώπη και δεν έχουν έρθει ακόμα μέσα. Αν τα επόμενα δύο χρόνια χρησιμοποιήσουμε μόνο τα μισά, και δε μιλάω τίποτα άλλο, μόνο αυτό να γινότανε θα δημιουργούσαμε ένα πρόσθετο ΑΕΠ της τάξης των δεκαπέντε δισεκατομμυρίων ευρώ τουλάχιστον. Αυτό

ισοδυναμεί με επτά μονάδες ΑΕΠ, δηλαδή θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας ή να διασώσουμε εκείνες τις θέσεις που κινδυνεύουν να χαθούν και μιλάω για πάνω από τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας'' (video 11). Ακούγοντας λοιπόν τον υποψήφιο Πρωθυπουργό της Πατρίδας μας να αναφέρει συγκεκριμένα ποσά και θέσεις εργασίας άρχισα να αναρωτιέμαι το προφανές: πόσο δηλαδή επιδοτείται η κάθε θέση εργασίας κατ' έτος, που μια επιχείρηση δημιουργεί. Με απλή διαίρεση των επτά δισεκατομμυρίων ευρώ (7.000.000.000,00€) του ΕΣΠΑ προς τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) θέσεις εργασίας προέκυπτε επιδότηση 23.333,33€. Και επιπλέον ο κ. Σαμαράς μίλαγε για πρόσθετο διπλάσιο ΑΕΠ στη διετία όταν η επιχείρηση μας που είχε δημιουργήσει έντεκα θέσεις εργασίας δεν είχε απλώς διπλασιάσει αλλά σχεδόν δωδεκαπλασιάσει τους τζίρους της την εποχή που οι τράπεζες αρνούσανται δολίως να μας εντάξουν στα επιδοτούμενα προγράμματα και στο ΕΣΠΑ. Κάτω από το βάρος τεράστιας ψυχολογικής πίεσης, που η ίδια η Πολιτεία αλλά κυρίως οι τράπεζες μας είχαν προξενήσει κατά παράβαση του άρθρο 7 παρ. 2 του Συντάγματος, άρχισα να αναζητώ στο διαδίκτυο νομικές πληροφορίες σχετικές με την λειτουργία του τραπεζικού συστήματος και των πιστοληπτικών κριτηρίων.

51. Αθρόες επιδοτήσεις σε «ημέτερους» χωρίς να πληρούνται στο ελάχιστο τα κριτήρια της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας. Η επιχείρησή μου με 11 νέες θέσεις εργασίας δεν έλαβε επιδότηση!!

Αντί πληροφοριών ανακάλυψα εκατοντάδες ΦΕΚ που

αποδεικνύουν το δόλο της μηνυόμενης αλλά και των υπολοίπων συνεργαζόμενων με μας τράπεζες. Ενδεικτικά παραθέτω ένα ΦΕΚ κατ' έτος που αποδεικνύει ότι τα επιδοτούμενα προγράμματα λειτουργούσαν όλα αυτά τα χρόνια παράνομα και μόνο εις όφελος των ημέτερων. Διότι όπως προκύπτει οι επιδοτήσεις που λάμβαναν ήταν κατά παράβαση των προϋποθέσεων του άρθρου 5§9 του ν.3299/2004 που έθετε τους κανόνες για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας συνδεόμενες και με το μισθολογικό κόστος για τα δύο πρώτα έτη της απασχόλησης. Γεγονός που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις επενδύσεις!!!, που οι εκάστοτε κρατικοί παράγοντες υπέγραψαν, αφού είτε ΔΕΝ δημιουργούνταν καμία νέα θέση απασχόλησης είτε δημιουργούνταν κυρίως μια - δύο θέσεις απασχόλησης με δυσανάλογα όμως ποσά επιδοτήσεων.

Α. Έτος 2007

Στο ΦΕΚ 1626/Β/17-08-2007 (σχετικό 169) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, της Γενικής Γραμματέας Περιφέρειας Αγγέλα Αβούρη, (α.α. 11) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί τρεις (3) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 282.000,00€ (ήτοι 94.000,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 204.706,00€ - (α.α. 12) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 92.700,00€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 61.800,00€ - (α.α. 13) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 85.500,00€ και επιπλέον

λαμβάνει δάνειο 57.000,00€.

Β. Έτος 2008

Στο ΦΕΚ 792/Β/06-05-2008 (σχετικό 170) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ιωάννη Αμαργιανιτάκη, (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί έξι (6) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 510.000,00€ (ήτοι 85.000,00€ ανά θέση εργασίας) - (α.α. 9) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 249.600,00€ - (α.α. 10) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 299.200,00€.

Γ. Έτος 2009

Στο ΦΕΚ 829/Β/05-05-2009 (σχετικό 171) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Ιωάννη Παπαθανασίου, (α.α. 6) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί τρεις (3) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 4.021.500,00€ (ήτοι 1.340.500,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 2.106.500,00€ - (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 237.600,00€ - (α.α. 9) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 491.830,00€.

Δ. Έτος 2010

Στο ΦΕΚ 1469/Β/06-09-2010 (σχετικό 172) έχουν δημοσιευθεί οι

αποφάσεις, του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Φώτη Χατζημιχάλη, (α.α. 6) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί δύο (2) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 672.000,00€ (ήτοι 336.000,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 168.000,00€ - (α.α. 7) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 339.482,60€ - (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 850.578,52€.

Ε. Έτος 2011

Στο ΦΕΚ 2074/Β/19-09-2011 (σχετικό 173) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας Αθανάσιου Μωραΐτη, (α.α. 1) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 216.054,00€ - (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.850.600,00€ - (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί σαράντα πέντε νέες (45) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 5.525.000,00€ (ήτοι 122.777,80€ ανά θέση εργασίας) - (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 875.600,00€.

Ε. Έτος 2012

Στο ΦΕΚ 709/Β/12-03-2012 (σχετικό 174) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Περιφερειάρχη Γεώργιου Δάκη, (α.α. 3) με την

οποία επιχείρηση που δημιουργεί έξι (6) θέσεις απασχόλησης και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 731.657,78€ (ήτοι 121.942,96€ ανά θέση εργασίας) – (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δεν έχει ως όρο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης επιδοτείται με 265.267,87€ - (α.α. 5) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί επτά (7) νέες θέσεις απασχόλησης που αντιστοιχούν σε (5) Ετήσιες Μονάδες Εργασίας και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 470.770,04€ (ήτοι 94.154,01€ ανά θέση εργασίας) – (α.α. 6) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης που αντιστοιχεί σε (0,5) Ετήσιες Μονάδες Εργασίας και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 690.000,00€ (ήτοι 1.380.000,00€ ανά θέση εργασίας).

Στο σύνολο των δέκα εννιά αποφάσεων των προαναφερθέντων ΦΕΚ προέκυπτε μέσος όρος επιδότησης 250.088,68€ ανά θέση εργασίας. Η επιχείρηση μας που είχε δημιουργήσει έντεκα θέσεις εργασίας καταστράφηκε εξ αιτίας την παράνομης και δόλιας συμπεριφοράς της μηνυόμενης που με επαίσχυντα ψέματα ηρνείτο την υπαγωγή μας στα προγράμματα στήριξης των επιχειρήσεων επί δεκαπέντε μήνες όταν κάποιοι άλλοι πιο ίσοι από εμάς επιχειρηματίες λάμβαναν επιδοτήσεις ανά θέση εργασίας 10,718 φορές μεγαλύτερες από τον μέσο όρο των 23.333,33€ της εξαγγελίας του υποψήφιου Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά.

Και όλα αυτά αφορούν μόνο ένα μικρό μέρος του προβλήματος που όλοι οι Έλληνες βιώνουν σήμερα. Διότι δεν

κατέστη εφικτό παρ' όλη την επίπονη και χρονοβόρα έρευνα να αντλήσω περαιτέρω στοιχεία για το πόσα από τα Δημόσια χρήματα κατασπαταλήθηκαν από την μηνυόμενη και τις υπόλοιπες τράπεζες, όσον αφορά τα υπόλοιπα προγράμματα στήριξης (βλ. ανωτέρω §15 και §32), εις βάρος των υγιών Ελληνικών επιχειρήσεων όπως η δική μας και προς όφελος «ημετέρων επιχειρηματιών» που πλούτισαν χωρίς να έχουν μοχθήσει και έβγαλαν τα χρήματα στο εξωτερικό. Εναπόκειται πλέον μόνο στη Δικαστική εξουσία να απαιτήσει από την μηνυόμενη, αλλά και από όλο το τραπεζικό τομέα, έλεγχο για το τελευταίο ευρώ Δημοσίου χρήματος, που βαρύνει σήμερα και τον τελευταίο Έλληνα πολίτη μέσω της αύξησης των έμμεσων φόρων.

52. Νέες παροχές από την Κυβέρνηση προς τις Τράπεζες.

Λίγες μέρες πριν τις δηλώσεις του κ. Σαμαρά στο Λαύριο την 01-05-2012 οι τράπεζες είχαν λάβει επιπλέον, τόσο από την εγγύηση που παρείχε προς στις τράπεζες το ΤΕΜΠΕ ΑΕ με την Υπουργική απόφαση 5198/485 ΦΕΚ 694/Β/21.05.2010 (βλ. ανωτέρω §15) που αφορούσε την στήριξη, των επιχειρήσεων για αγορά εμπορευμάτων όσο και από την εγγύηση που παρείχε προς στις τράπεζες το Ελληνικό Δημόσιο με την Υπουργική απόφαση 2/55608/0025 ΦΕΚ 1837/Β/18.08.2011 (βλ. ανωτέρω §32) για την διευκόλυνση της πρόσβασης των επιχειρήσεων σε χρηματοδότηση, εβδομήντα δισεκατομμύρια ευρώ (70.000.000.000,00€) ενισχύσεων, ανεβάζοντας το σύνολο τους στα διακόσια τριάντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (233.000.000.000,00€), σε διάστημα

μόλις σαράντα ημερών. Αρχικά με τον ν.4056/2012 άρθρο 21 **(σχετικό 175)** που αναφέρει ότι,: *“οι εγγυήσεις του ν.4031/2011 με τον οποίο οι τράπεζες είχαν λάβει εξήντα δισεκατομμύρια ευρώ (60.000.000.000,00€) αυξάνονται κατά 50%”, δηλαδή οι τράπεζες λάμβαναν επιπλέον τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ (30.000.000.000,00€).* Και στη συνέχεια με την Π.Ν.Π ΦΕΚ 94/Α/19.04.2012 άρθρο 1 παρ.1 που αναφέρει ότι,: *οι εγγυήσεις του ν.3864/2010 αυξάνονται κατά σαράντα δισεκατομμύρια ευρώ (40.000.000.000,00€) και ανέρχονται πλέον στο σύνολο των πενήντα δισεκατομμυρίων ευρώ (50.000.000.000,00€) (σχετικό 176) που κυρώθηκε με καθυστέρηση πέντε μηνών!!! με τον ν.4079/2012 ΦΕΚ 180/Α/20.09.2012.*

XIV. ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

53. Κατηγορούμενοι στο Ποινικό Δικαστήριο για 164,64 Ευρώ!!!

Μέσα σε αυτό το αντιφατικό περιβάλλον που ενώ ακούγαμε καθημερινά από τα συστημικά μέσα ενημέρωσης τους αρμόδιους Υπουργούς να μιλάνε για προγράμματα στήριξης της επιχειρηματικότητας με την εγγύηση του Κράτους και ενώ δεν μίλαγε κανείς για τα **διακόσια τριάντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ (233.000.000.000,00€)** εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου που είχαν λάβει οι τράπεζες, παραλάβαμε προς μεγάλη μας έκπληξη ένα κλητήριο θέσπισμα την 14-05-2012 **(σχετικό 177)** που

μας ενημέρωνε ότι ήμασταν κατηγορούμενοι σε Ποινικό Δικαστήριο την 05-06-2012. **Αρκούσε η μοναδική³ έως και σήμερα** (στα 13 χρόνια λειτουργίας της επιχείρησης) **εργατική καταγγελία της 06-06-2011** που προανέφερα (βλ. ανωτέρω §27) και μάλιστα σε πρόχειρα χαρτιά από εργαζόμενη μας στο υποκατάστημά μας στο Ίλιον από ενάρξεως του τον Μάρτ-2008 (**υπαγόταν στο ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων** και ήταν και το μοναδικό από τα έξι Καλλιθέας - Καρδίτσας - Περιστερίου Ελληνικού - Αλίμου **με το οποίο είχαμε προβλήματα**), για να βρεθούμε για πρώτη φορά στον απόλυτα έντιμο βίο μας κατηγορούμενοι σε ποινικά δικαστήρια, εξ αίτιας και της δόλιας συμπεριφοράς των δημοσίων υπαλλήλων του ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων που εξηγώ ευθύς αμέσως. Η κ. διευθύντρια του ΣΕΠΕ Αθηνών βάσει της πρόσκλησης ελέγχου υπ' αριθμόν 94/06-06-2011 (**σχετικό 115**), που ήδη προαναφέρθηκε (βλ. ανωτέρω §27), χωρίς να λάβει υπ' όψιν τη γνωστοποίηση - ένσταση μας υπ' αριθ. 861/12-07-2011 (**σχετικό 119**) με την οποία είχαμε καλέσει τους υπαλλήλους του ΣΕΠΕ Αγ. Αναργύρων να μας ελέγξουν στα κεντρικά της επιχείρησης μας, ως όφειλαν σύμφωνα με την παράγραφο 9 του ν.3846/2010: “ο Επιθεωρητής Εργασίας μπορεί ζ. να έχει πρόσβαση στα αρχεία και έγγραφα της επιχείρησης, καθώς και στη δομή της παραγωγικής διαδικασίας η. να λαμβάνει γνώση οποιουδήποτε από τα τηρούμενα βιβλία, μητρώα έγγραφα και άλλου είδους στοιχείου της

³ Είχε αποχωρήσει από την επιχείρηση την 16-04-2011 με οφειλόμενες τις συνήθεις τρέχοντες αμοιβές ενός αποχωρήσαντα 1.116,68€ που αδυνατούσαμε να εξοφλήσουμε ολοσχερώς την ημερομηνία αποχώρησης (λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της MarfinBank) και αποπληρώναμε τμηματικά 18-04-2011 250,00€ / 20-04-2011 470,04 / 10-06-2011 250,00€ όταν λάβαμε την καταγγελία. Το δε πραγματικό υπόλοιπο είχε μειωθεί στο ποσόν των 164,64€ και ζητούσε επίδομα ταμείου του 2008-2009-2010-2011 1.521,21€, ενώ ουδέποτε είχε συμφωνηθεί ή υπογραφεί σύμβαση προς τούτο

επιχείρησης καθώς και να λαμβάνει αντίγραφα. Στον εργοδότη που αρνείται την παροχή στοιχείων και πληροφοριών σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο ή παρέχει ανακριβείς πληροφορίες ή στοιχεία επιβάλλονται οι διοικητικές κυρώσεις της περ. α. της παρ. 1 του ίδιου νόμου, όπως ισχύουν κάθε φορά'', επέλεξε να στείλει την υπόθεση σε Δικαστικό Λειτουργό χωρίς να του κοινοποιήσει την γνωστοποίηση - ένσταση μας υπ αριθ. 861/12-07-2011 **(σχετικό 119)** όπως διαπιστώσαμε κατά την παρουσία μας στο Πλημμελειοδικείο Αθηνών την 05-06-2012 όπου το συγκεκριμένο έγγραφο απουσίαζε από τον φάκελο που βρισκόταν στη έδρα. Ο Δικαστικός Λειτουργός με τη σειρά του εξέδωσε το κλητήριο θέσπισμα χωρίς καμία επικοινωνία μαζί μας, αφού όπως μάθαμε αργότερα υπάρχει νόμος που το επιτρέπει αυτό.

54. Νέα επίσημη καταγγελία εκ μέρους μας για την παράνομη και αδιαφανή πρακτική των τραπεζών.

Την ημέρα της εκδίκασης 05-06-2012 λόγω της διαφαινόμενης αναβολής της υπόθεσης **πρωτοκολλήσαμε στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών και νέα γνωστοποίηση - καταγγελία με αριθμό πρωτοκόλλου 39867/05-06-2012 (σχετικό 178)** όπου καταγράψαμε συνοπτικά την αδιαφανή λειτουργία τόσο των επιδοτούμενων προγραμμάτων όσο και των προγραμμάτων στήριξης των επιχειρήσεων, που οφείλονταν αποκλειστικά στην παράνομη λειτουργία των τραπεζών με την ανοχή των εκπροσώπων της Πολιτείας, που έθετε σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα της επιχείρησής μας και μας οδηγούσε σε πλήρη αδυναμία

πληρωμών.

55. Γνωστοποίηση της καταγγελίας και στο Σ.Δ.Ο.Ε.

Την ίδια γνωστοποίηση-καταγγελία για την παράνομη λειτουργία των τραπεζών πρωτοκολλήσαμε λίγες μέρες αργότερα και στο Σ.Δ.Ο.Ε. με το υπ' αριθμόν 254/26-06-2012 (σχετικό 178).

XV. ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ. ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΩΝ 23.000.000.000,00€ ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΕΛΑΒΑΝ ΩΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ Ν. 3723/2008.

56. Προανάκριση για την καταγγελία μας.

Στο μεσοδιάστημα και συγκεκριμένα την 12-06-2012 ενημερωθήκαμε τηλεφωνικά για πρώτη φορά από τον Α/Α της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών, που προανέφερα, για την προκαταρκτική διερεύνηση πλημμελημάτων ΑΒΜ: ΙΑ2012/5882 με βάση την από 22-02-2012 παραγγελία της Προϊσταμένης Εισαγγελέως πρωτοδικών Αθηνών. Επί τη βάση της από 09-02-2012 (σχετικό 161) καταγγελίας μας που είχε διαβιβαστεί από τον Άρειο Πάγο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, η οποία και διέταξε προανάκριση για τη διερεύνηση Πλημμελημάτων!!!. Τούτο διαπιστώσαμε την 25-06-2012 με τη

γραφτή κλήση μάρτυρα 3021/8/1148-β' (σχετικό 179) δια της οποίας ζητούσε από εμάς τους απλούς πολίτες αν έχουμε περαιτέρω στοιχεία για να καταθέσουμε.

57. Κατάθεση της καταγγελίας στα πολιτικά κόμματα.

Την επομένη 13/6/2012 της τηλεφωνικής μας ενημέρωσης από τον Α/Α της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών ξανά πρωτοκολλήσαμε την καταγγελία και πάλι στους εξής πολιτικούς φορείς: ΠΑΣΟΚ 13-06-2012 (σχετικό 180), ΝΔ 13-06-2012 (σχετικό 181), ΛΑΟΣ 13-06-2012 (σχετικό 182), ΣΥΡΙΖΑ 13-06-2012 (σχετικό 183), ΚΚΕ 13-06-2012 (σχετικό 184). Την καταγγελία επίσης πρωτοκολλήσαμε στα γραφεία του Προέδρου της Βουλής την 13-06-2012 (σχετικό 185), του Προέδρου της Δημοκρατίας την 13-06-2012 (σχετικό 186), και του Πρωθυπουργού την 13-06-2012 (σχετικό 187).

58. Αιτήσεις για συλλογή στοιχείων από την Τράπεζα Ελλάδος, το Υπ. Οικονομικών και Οργανισμό διαχείρισης Δημοσίου Χρέους.

Την επομένη 26-06-2012 από την παραλαβή της κλήσης μάρτυρα 3021/8/1148-β' (σχετικό 179) ζητήσαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος (σχετικό 188) και το Υπουργείο Οικονομικών 05142/26-06-2012 (σχετικό 189) αναλυτική λίστα των εγγυήσεων που είχε λάβει υπέρ του Δημοσίου από τις ιδιωτικές τράπεζες η Τράπεζα της Ελλάδος ως όφειλε με βάση τους νόμους με τους οποίους είχαν δοθεί τα κρατικά ομόλογα ως ενίσχυση προς τις

ιδιωτικές τράπεζες. Την ίδια ημέρα 26-06-2012 ζητήσαμε από την Τράπεζα της Ελλάδος (σχετικό 190) και το Υπουργείο Οικονομικών 05143/26-06-2012 (σχετικό 191) θεωρημένα και υπογεγραμμένα από τους κύριους Προβόπουλο και Βενιζέλο αντίγραφα των δανειακών συμβάσεων ως όφειλαν να είναι αυτά που είχαν καταχωρηθεί στους ν.4046/2012 και ν.4060/2012. Καθότι αυτά που είχαν καταχωρηθεί στους συγκεκριμένους νόμους ήταν προσχέδια των δανειακών συμβάσεων και μάλιστα ανυπόγραφα. Την 29-06-2012 ζητήσαμε από τον Οργανισμό διαχείρισης Δημοσίου Χρέους Ο.Δ.ΔΗ.Χ (σχετικό 192) αναλυτική κατάσταση των ομολόγων και εντόκων γραμματίων που είχε εκδώσει το Ελληνικό Δημόσιο.

59. Άρνηση του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. και της Τράπεζας Ελλάδος να μας απαντήσουν, επικαλούμενοι την «έλλειψη συμφέροντος».

Την 09-07-2012 λάβαμε την απάντηση του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. (σχετικό 193) που ανέφερε ότι δεν είχαμε έννομο συμφέρον για να ζητάμε αυτές τις πληροφορίες και ότι, θα μπορούσαμε να τις αντλήσουμε ως επί το πλείστον από την ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών. Μας έλεγαν δηλαδή ότι ο πρόεδρος του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. υπάγεται σε άλλους κανόνες δικαίου από ότι η επιχείρηση μας που ενώ υπέδειξε στους ελεγκτές του Σ.Δ.Ο.Ε τα βιβλία σε ηλεκτρονική μορφή, αυτοί μας καταλόγισαν παράβαση, και μάλιστα ψευδή περί μη σύνταξης, κρατώντας μας όμηρους επί πέντε μήνες έως ότου αλλαχτεί στην ορθή «μη εκτύπωση». Για κάτι που δεν είχε ουσία πέρα της εισπρακτικής πολιτικής, πληρώσαμε 1.189,20€ (βλ. ανωτέρω §23 και §24). Σε περίπτωση που είχαμε

απαντήσει στους ελεγκτές του Σ.Δ.Ο.Ε. με τον ίδιο τρόπο που απάντησε σε εμάς ο Ο.Δ.ΔΗ.Χ. κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ποιες θα ήταν οι συνέπειες.

Μόλις τέσσερις μέρες αργότερα την 13-07-2012 λάβαμε την απάντηση από την Τράπεζα της Ελλάδας με αριθμό πρωτοκόλλου 205 (σχετικό 194) όπου και σε αυτήν ανέφεραν ότι δεν είχαμε έννομο συμφέρον. Επιπλέον ισχυρίζονταν το αυστηρό επαγγελματικό απόρρητο και ότι η σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης και η κύρια σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης έχουν κυρωθεί με τους ν.4046/2012 ΦΕΚ 28/Α/14-02-2012 και ν.4060/2012 ΦΕΚ 65/Α/22-03-2012 αντίστοιχα , στο κείμενο των οποίου είχαμε δωρεάν πρόσβαση από τη βάση δεδομένων του Εθνικού Τυπογραφείου. Κάτι το οποίο ήδη γνωρίζαμε και λόγω του ότι αυτές οι συμβάσεις που είχαν κυρωθεί με τα ΦΕΚ 28/Α/14-02-2012 και ΦΕΚ 65/Α/22-03-2012 ήταν ανυπόγραφες στη βάση δεδομένων του Εθνικού Τυπογραφείου είχαμε καταθέσει το πρωτοκολλημένο αίτημα μας την 26-06-2012.

Αναρωτιόμαστε λοιπόν αν εμείς ως Έλληνες πολίτες δεν έχουμε έννομο συμφέρον ώστε να ενημερωθούμε για τις δανειακές συμβάσεις που έχει υπογράψει η Ελληνική Κυβέρνηση για τα ομόλογα που έχει εκδώσει, για τα βάρη δηλαδή που επωμιζόμαστε εμείς και τα παιδιά μας για την υποθήκευση του μέλλοντος μας, τότε ποιος είναι αυτός που έχει έννομο συμφέρον!!!.

60. Αύξηση του δημόσιου χρέους με τον αντίστοιχο ποσό που οι τράπεζες έλαβαν από το Ελληνικό κράτος ως εγγυήσεις.

Λίγες μέρες μετά τις απαντήσεις του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. και της Τράπεζας της Ελλάδας καταχωρήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών το δελτίο Δημοσίου χρέους Νο66 (σχετικό 195) που παρουσίαζε αύξηση του Δημοσίου Χρέους από τα διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια διακόσια ενενήντα δύο εκατομμύρια τετρακόσιες σαράντα χιλιάδες ευρώ (280.292.440.000,00€) που ήταν μετά το “κούρεμα” των ομολόγων τέλος Μαρτίου 2012 στα τριακόσια τρία δισεκατομμύρια πεντακόσια είκοσι επτά εκατομμύρια εκατόν είκοσι χιλιάδες ευρώ (303.527.120.000,00 €) τέλος Ιουνίου του 2012. Δηλαδή στο Δημόσιο Χρέος είχαν προστεθεί στο τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου 2012 είκοσι τρία δισεκατομμύρια διακόσια τριάντα τέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες ευρώ (23.234.680.000,00€) χωρίς μάλιστα κανείς να εξηγήσει σε οποιοδήποτε μέσο ενημέρωσης που οφειλόταν αυτή η αύξηση του Δημοσίου Χρέους. Και που συμπτωματικά ήταν ισόποση με τις πρώτες εγγυήσεις που είχαν λάβει οι ιδιωτικές τράπεζες με το ν.3723/2008 (βλ. ανωτέρω §40).

61. Αγνοία των Ελλήνων Βουλευτών για την αύξηση του Δημοσίου χρέους μέσω του status χρηματοδότησης των τραπεζών. Η επιμονή μας καταλήγει σε επερώτηση στην Βουλή.

Μετά το προσβλητικό για μας σκεπτικό της απάντησης που είχαμε λάβει από τον Ο.Δ.ΔΗ.Χ., όπως προανέφερα, περί δήθεν ελλείψεως έννομου συμφέροντος μας, ως φορολογούμενοι Έλληνες πολίτες που θα κληθούμε εν τέλει να πληρώσουμε τα δάνεια που έλαβαν οι τράπεζες με βάση τα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου

αφού αυτές δεν μπορούν να τα εξοφλήσουν και ήδη δεν εξόφλησαν ποσόν είκοσι τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (23.000.000.000,00€) που πέρασε ως δημόσιο χρέος στον κρατικό προϋπολογισμό το χρονικό διάστημα από 31/3/2012 έως 30/6/2012, απευθυνθήκαμε σε αρκετούς Βουλευτές ώστε να λάβουμε διευκρινήσεις για το θέμα των κρατικών εγγυήσεων των διακοσίων τριάντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (233.000.000.000,00€) και για το αν ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Προβόπουλος είχε λάβει τις απαραίτητες εξασφαλίσεις υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ως όφειλε. Προς μεγάλη μας έκπληξη κανένας από τους Βουλευτές που απευθυνθήκαμε δεν γνώριζε το ύψος των κρατικών εγγυήσεων των διακοσίων τριάντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (233.000.000.000,00€) και πολύ παραπάνω κανένας δεν γνώριζε για τη λήξη αυτών των εγγυήσεων και κατά πόσο είχαν ληφθεί οι απαραίτητες εξασφαλίσεις για να μην περαστούν στο Δημόσιο χρέος. Την 30-08-2012 ο Βουλευτής Β' Αθηνών Καπερνάρος Βασίλης υπέβαλε για πρώτη φορά ερώτηση με αίτημα κατάθεσης εγγράφων υπ αριθμόν 1151/66/30-08-2012 **(σχετικό 196)** για το θέμα των αρχικών ενενήντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (93.000.000.000,00€) κρατικών εγγυήσεων εκ του συνόλου των διακοσίων τριάντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (233.000.000.000,00€) και για το αν τα πρώτα είκοσι τρία δισεκατομμύρια ευρώ (23.000.000.000,00€) που έληγαν μέσα στο 2012 πληρώθηκαν από τις τράπεζες ή αν κατέπεσαν εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και ήταν η αιτία της ισόποσης αύξησης του δημοσίου Χρέους. Σημειωτέον δε ότι αυτό δεν θα είναι το μόνο ποσόν, διότι τον Απρίλιο του 2013 λήγουν και άλλα ομόλογα

ύψους σαράντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων τριακοσίων ενενήντα τεσσάρων εκατομμυρίων επτακοσίων χιλιάδων ευρώ (44.394.700.000,00€) που κατά τα φαινόμενα δεν θα πληρώσουν οι τράπεζες και θα περάσουν και αυτά σαν δημόσιο χρέος (βλ. κατωτέρω §63).

62. Κατάθεση νέας καταγγελίας στο Σ.Δ.Ο.Ε.

Την ίδια μέρα καταθέσαμε την τρίτη στη σειρά καταγγελία, που είχε σχέση με τη παράνομη λειτουργία των τραπεζών με την ανοχή της οργανωμένης Πολιτείας, στο Σ.Δ.Ο.Ε. με αριθμό πρωτοκόλλου 1027456/30-08-2012 **(σχετικό 197)**. Καταγγελία που περιελάμβανε την ερώτηση του Βουλευτή Καπερνάρου Βασίλη, το δελτίο Δημοσίου Χρέους Νο66 (βλ. ανωτέρω §60) και μια λίστα ομολόγων που ήταν ακαταχώρητα στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών όπου μας είχε υποδείξει ο Ο.Δ.ΔΗ.Χ. να ερευνήσουμε με την απάντηση που μας είχε δώσει την 09-07-2012 **(σχετικό 193)**. Σε όλο αυτό το διάστημα συνεχίζαμε και την αναζήτηση νομικού συμβούλου για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε νομικά την τεράστια ζημιά που είχαμε υποστεί από την παράνομη συμπεριφορά της μηνυόμενης.

63. Ανεπαρκής (ένοχη!) απάντηση του Υπ. Οικονομικών.

Λίγες μέρες αργότερα το Υπουργείο Οικονομικών απάντησε με το υπ' αριθμόν 2/64855/0023/24-09-2012 **(σχετικό 198)** στην ερώτηση του Βουλευτή Καπερνάρου Βασίλη. Μια απάντηση που δεν διευκρίνιζε απολύτως τίποτα από τα ζητούμενα. Ενδεικτικά αναφέρω τα σημαντικότερα σημεία της απάντησης:

1. “έως σήμερα έχουν λήξει 27,5 δισεκατομμύρια εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου προς τις τράπεζες”. Χωρίς το Υπουργείο Οικονομικών να διευκρινίζει αν οι τράπεζες εξόφλησαν την υποχρέωση τους ως όφειλαν ή αν κατέπεσαν οι εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου αυξάνοντας το Δημόσιο Χρέος.

2. “το Δημόσιο έχει λάβει την σχετική προμήθεια που καθόρισε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος βάσει της λήψης ή μη εξασφαλίσεων”. Δηλαδή το Υπουργείο Οικονομικών δεν διευκρινίζει αν ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος έλαβε τις εξασφαλίσεις που όφειλε από τα πιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να μην περάσει στο Δημόσιο Χρέος η πιθανή κατάπτωση των εγγυήσεων. Από τον πίνακα που προσκομίστηκε με την απάντηση του Υπουργείου Οικονομικών για τα πενήντα επτά δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια ευρώ (57.500.000.000,00€) που είναι σε ισχύ σήμερα, προκύπτει ότι τα σαράντα τέσσερα δισεκατομμύρια τριακόσια ενενήντα τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες ευρώ (44.394.700.000,00€) έχουν ημερομηνία λήξης εντός του 2013. Και αυτά αφορούν μέρος των ενενήντα τριών δισεκατομμυρίων ευρώ (93.000.000.000,00€). Διότι για τα υπόλοιπα εκατόν σαράντα δισεκατομμύρια ευρώ (140.000.000.000,00€) δεν έχει γίνει καμία ερώτηση στην Βουλή με αποτέλεσμα ελάχιστοι να γνωρίζουν τις λήξεις αυτών των εγγυήσεων.

64. Πρόβλεψη εξ αρχής ότι, σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής των Κρατικών τίτλων από τις τράπεζες, θα χρεωνόταν το Ελληνικό Δημόσιο. Συνέχιση της έρευνας.

Αφού το Υπουργείο Οικονομικών δεν είχε δώσει τις απαραίτητες απαντήσεις στην ερώτηση του Βουλευτή Βασίλη Καπερνάρου και έχοντας γνώση ότι οι Υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες οι Τράπεζες λάμβαναν τις Κρατικές εγγυήσεις προέβλεπαν (βλ. ανωτέρω §41) ότι “Το κόστος που θα βαρύνει το δημόσιο σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγύησης του Δημοσίου θα ανέλθει στο ισόποσο της κρατικής εγγύησης πλέον των προβλεπόμενων του οικείου ομολογιακού δανείου τόκων (που είχαν λάβει οι τράπεζες από την ΕΚΤ) και πάσης φύσεως επιβαρύνσεων, το ακριβές ύψος των οποίων δεν μπορεί να υπολογιστεί” και λαμβάνοντας υπ’ όψιν το γεγονός της αύξησης του δημοσίου χρέους κατά είκοσι τρία δισεκατομμύρια διακόσια τριάντα τέσσερα εκατομμύρια εξακόσιες ογδόντα χιλιάδες ευρώ (23.234.680.000,00€) αναζητήσαμε εκ νέου απαντήσεις από τους καθ’ ύλην αρμόδιους.

65. Υποβολή νέου αιτήματος στην Τράπεζα Ελλάδος.

Απευθυνθήκαμε την 25-09-2012 στην Τράπεζα της Ελλάδας που ήταν η εποπτεύουσα, την λειτουργία των ιδιωτικών τραπεζών, αρχή και που είχε την ευθύνη βάσει του άρθρου 3 του ν.1608/1950 όπου καταθέσαμε γραπτό αίτημα (**σχετικό 199**) όπου εξηγούσαμε το έννομο συμφέρον μας και το δικαίωμα της αναφοράς με βάση το άρθρο 10 του Συντάγματος και ζητούσαμε να ενημερωθούμε για το αν ο κ. Προβόπουλος εκπλήρωσε την υποχρέωση του με βάση και τον ν.3723/2008, να λάβει εξασφαλίσεις από τις ιδιωτικές εταιρείες (τράπεζες) των οποίων η αξία απέχει παρασάγγας από το ποσόν των Κρατικών εγγυήσεων που είχαν λάβει με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. Σημειώνεται ότι διευκρινίζαμε ακριβώς τα

ποσά ανά ημερομηνία και ΦΕΚ προς αποφυγή υπεκφυγών εκ μέρους τους.

1) Για τα πρώτα 23 δις ευρώ ν.3723/2008 ΦΕΚ 250.

2) Για τα 140 δις ευρώ που δόθηκαν επί Γ. Παπανδρέου όπως αναλύονται κατωτέρω :

ν.3845/2010 15.000.000.000 € ΦΕΚ/65/Α/06.05.2010

ν.3864/2010 10.000.000.000 € ΦΕΚ/119/Α/21.07.2010

ν.3872/2010 25.000.000.000 € ΦΕΚ/148/Α/03.09.2010

ν.3965/2011 30.000.000.000 € ΦΕΚ/113/Α/18.05.2011

Π.Ν.Π. 30.000.000.000 € ΦΕΚ/203/Α/14.09.2011

ν.4031/2011 30.000.000.000 € ΦΕΚ/256/Α/09.12.2011

3) Για τα 40 δις ευρώ της Π.Ν.Π. ΦΕΚ/94/Α/19.04.2012

4) Για τα 30 δις ευρώ ν.4056/2012 ΦΕΚ/52/Α/12.03.2012

Επιπλέον αιτούμασταν εκ νέου (βλ. ανωτέρω §58) θεωρημένα αντίγραφα της Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης και της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης.

66. Υποβολή νέου αιτήματος και στον Ο.Δ.ΔΗ.Χ

Την ίδια ημέρα απευθυνθήκαμε και στον Ο.Δ.ΔΗ.Χ. όπου καταθέσαμε γραπτό αίτημα με αριθμό πρωτοκόλλου 2186/25-09-2012 **(σχετικό 200)** όπου εξηγούσαμε το έννομο συμφέρον μας και το δικαίωμα της αναφοράς με βάση το άρθρο 10 του Συντάγματος και ζητούσαμε λίστα με τα ομόλογα και έντοκα γραμμάτια που έχει εκδώσει το Ελληνικό Δημόσιο από την 01-01-2009 και εντεύθεν όπου θα έπρεπε σαφέστατα να αναγράφεται για κάθε ένα από αυτά η ημερομηνία δημοπρασίας, η ημερομηνία έκδοσης, η λήξη,

το δημοπρατούμενο ποσό, το ύψος προσφορών, το αποδεκτό ποσόν και η απόδοση. Επίσης το ποσόν που καλύφθηκε από θεσμικούς - τράπεζες και το ποσόν που καλύφθηκε από το αποταμιευτικό κοινό και για ποιο λόγο - ανάγκη έγινε η έκδοση αυτών. Επιπλέον τους διευκρινίζαμε το απαράδεκτον της προηγούμενης απάντησης τους (βλ. ανωτέρω §59) ότι “κατά το πλείστον” θα μπορούσαμε να αντλήσουμε τις ζητούμενες πληροφορίες από την ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών (www.minfin.gr) και ότι όπως και αυτοί γνώριζαν ότι, τόσο στο (www.minfin.gr) όσο και στην δική τους ιστοσελίδα (www.pdma.gr) έλειπε το μεγαλύτερο μέρος των εκδοθέντων ομολόγων και εντόκων γραμματίων. Κάτι για το οποίο όπως προείπαμε (βλ. ανωτέρω §62) είχαμε κάνει και έγγραφη καταγγελία στο ΣΔΟΕ.

67. Απάντηση και ασυνέπεια του Ο.Δ.ΔΗ.Χ.

Σχεδόν ένα μήνα αργότερα την 19-10-2012 λάβαμε την απάντηση του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. (σχετικό 201) όπου εμμέσως αναγνώριζαν τους ισχυρισμούς μας περί ακαταχώριστων ομολόγων αφού μας διευκρινίζαν ότι ο συγκεντρωτικός κατάλογος των εκδοθέντων τίτλων με τα στοιχεία της κάθε έκδοσης θα βρισκόταν στον ιστότοπο του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. (www.pdma.gr) έως το τέλος του τρέχοντος μηνός, δηλαδή έως το τέλος Οκτωβρίου του 2012. Πράγμα εντελώς ψευδές αφού μέχρι και σήμερα οι πληροφορίες αυτές δεν έχουν καταχωρηθεί στο συγκεκριμένο ιστότοπο.

68. Κατάθεση στην προανάκριση για την παράνομη δράση

των Τραπεζών.

Στο διάστημα που ακολούθησε, μέχρι την 29-11-2012 οπότε και λάβαμε νέα κλήση μάρτυρα με αριθμό πρωτοκόλλου 3021/8/1148-δ' (σχετικό 202) και πάλι από τον Α/Α της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Αθηνών για εκτέλεση της υπ' αριθμόν ΙΑ2012/5882/22-02-2012 παραγγελίας Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών, ήμασταν συνεχώς σε αναζήτηση νομικού συμβούλου διότι κανείς από όσους είχαμε απευθυνθεί δεν ήταν πρόθυμος να αναλάβει μία τέτοια υπόθεση. Την 03-12-2012 παρουσιάστηκε στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Αθηνών όπου έδωσα αναλυτική κατάθεση για το Δημόσιο Χρέος και τη σχέση του με την παράνομη δραστηριότητα των τραπεζών.

XVI. ΔΟΛΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΜΑΣ.

69. Στοιχεία προϋπολογισμού 2013. Απόδειξη ότι δεν δανείζεται το Ελληνικό κράτος «για να πληρώσει μισθούς και συντάξεις», αλλά για να πληρώσει τοκοχρεολόσια!!!!!!

Στην κατάθεση συμπεριέλαβα και τα τελευταία στοιχεία που προέκυψαν από την εισηγητική έκθεση του κρατικού προϋπολογισμού του 2013 και έχουν σχέση με τα ποσά που έλαβε και αντίστοιχα πλήρωσε το Ελληνικό Δημόσιο στους δανειστές της Πατρίδας μας την τριετία 2010-2012. Στην σελίδα λοιπόν 127 του κρατικού προϋπολογισμού του 2013 (σχετικό 203) αναφέρεται σαφέστατα ότι η Πατρίδα μας έλαβε 112.600.000.000,00€ (εκατό

δώδεκα δισεκατομμύρια εξακόσια εκατομμύρια ευρώ) από τους μηχανισμούς στήριξης και στην σελίδα 133 του κρατικού προϋπολογισμού (σχετικό 204) αναφέρεται επίσης σαφέστατα ότι πλήρωσε σε τοκοχρεολύσια και βραχυπρόθεσμο δανεισμό 202.730.000.000,00€ (διακόσια δύο δισεκατομμύρια επτακόσια τριάντα εκατομμύρια ευρώ). Δηλαδή η Πατρίδα μας πλήρωσε επιπλέον από αυτά που έλαβε την τριετία 2010-2012 90.130.000.000,00€ (ενενήντα δισεκατομμύρια εκατόν τριάντα εκατομμύρια ευρώ). ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ Δ.Ν.Τ. ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡ' ΟΛΟ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΤΡΙΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΥΡΩ 233.000.000.000,00€ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

70. Προειδοποίηση του εκπροσώπου της Ελλάδος στο Δ.Ν.Τ. (που δεν εισακούστηκε).

Κάτι για το οποίο είχε προειδοποιήσει μέσω fax ο εκπρόσωπος της Ελλάδας στο Δ.Ν.Τ. κ. Ρουμελιώτης τον διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας κ. Προβόπουλο από την 29-03-2010 δηλαδή πριν ακόμα την υπαγωγή της Πατρίδας μας στο Δ.Ν.Τ. σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέθεσε η Βουλευτής Κωνσταντοπούλου Ζωή επί της προτάσεως για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το μνημόνιο σύμφωνα με την

ηλεκτρονική έκδοση του ιστότοπου tonima.gr την 30-11-2012. Αντιγράφουμε από το έγγραφο **(σχετικό 205)** το οποίο δημοσίευσε την 02-12-2012 ο κ. στον ειδησεογραφικό του ιστότοπο όσα ο κ. Ρουμελιώτης έγραφε: *“Η Ελλάδα είναι μια σχετικά κλειστή οικονομία και η δημοσιονομική αντίφαση που απαιτείται από αυτό το δημοσιονομικό δρόμο, θα προκαλέσει μια ισχυρή αντίφαση ανάμεσα στην εσωτερική ζήτηση και τη βαθειά, όπως αναμένεται, ύφεση, που θα πλήξει έντονα τον κοινωνικό ιστό”*.

71. Οι συνετές φωνές καλύφθηκαν απ’ τα «παπαγαλάκια».

Παρόμοια ενημέρωση είχαν λάβει και όλες οι αρμόδιες αρχές της κυβέρνησης με τηλεγράφημα από την Πρεσβεία της Ελλάδας στις Η.Π.Α. την 01-04-2010, δηλαδή πριν την υπαγωγή της Πατρίδας μας στο Δ.Ν.Τ. και το οποίο επίσης δημοσίευσε ο κ. στον ειδησεογραφικό του ιστότοπο την 02-12-2012 **(σχετικό 206)**. Τηλεγράφημα με το οποίο το ίδιο το Δ.Ν.Τ. ενημέρωνε το Γενικό Γραμματέα Διεύθυνσης Οικονομικής συνεργασίας και Αναπτυξιακής συνεργασίας κοινοποιούμενο στο Υπουργείο Εξωτερικών στο γραφείο του Πρωθυπουργού, στο γραφείο του Αναπληρωτή Υπουργού, στο γραφείο του Υφυπουργού Εξωτερικών, στο γραφείο του Γενικού Γραμματέα και στο Υπουργείο Οικονομικών στο γραφείο του Υπουργού, στο γραφείο του κ. Ζανιά και τέλος στο Οικονομικό γραφείο του Πρωθυπουργού ότι *“ουδέποτε θα υποχρέωνε μια κυβέρνηση να περιορίσει το δημοσιονομικό έλλειμμα κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες σε ένα μόνο έτος (στόχος τον οποίο*

χαρακτήρισε υπερβολικά φιλόδοξο και μάλλον ανέφικτο καθώς δεν υφίσταται αντίστοιχο προηγούμενο σε ιστορία παγκόσμιας οικονομίας''.

72. Δεκέμβριος του 2012. «Φωτογραφικές διατάξεις». Πληρωμή αναδόχων δημοσίων έργων χωρίς αποδεικτικά φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας.

Λίγες μέρες αργότερα κυκλοφορεί το ΦΕΚ 246/Α/18.12.2012 (σχετικό 207) με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που σχετίζεται με κατεπείγουσες ρυθμίσεις για την οικονομική ανάπτυξη της Χώρας, στο οποίο αναφέρει στο άρθρο 1 παράγραφος 8: *''Στο τέλος του άρθρου 25 του ν.3614/07 προστίθενται παράγραφοι 14 και 15 ακολούθως: 14. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 ν.1882/1990 (Α'43) και κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης, ή τυχόν αντίθετου συμβατικού όρου, επιτρέπεται μέχρι 31-12-2012 η πληρωμή αναδόχων συγχρηματοδοτούμενων δημοσίων συμβάσεων και δικαιούχων συγχρηματοδοτούμενων έργων, πλην έργων κρατικών ενισχύσεων χωρίς την προσκόμισης αποδεικτικού φορολογικής ή/και ασφαλιστικής ενημερότητας ή βεβαίωσης οφειλής.''* Δηλαδή η κυβέρνηση μοίραζε δημόσιο χρήμα σε εταιρείες που μπορεί να είχαν οφειλές από ΦΠΑ, άλλους φόρους και ασφαλιστικές εισφορές. Μάλιστα την συγκεκριμένη πράξη νομοθετικού περιεχομένου συνυπέγραφε εκτός του κ. Σαμαρά και ο κ. Χατζηδάκης, που ήταν ο αρμόδιος Υπουργός κατά την τριετία 2007-2009, που είχε αφήσει αναξιοποίητο το ΕΣΠΑ απορροφώντας μόλις 3,15% των πολύτιμων πόρων που είχαν εγκριθεί τον Μάρτιο του 2007 όπως προείπαμε (βλ. ανωτέρω §3) συνολικού ύψους 24,3

δισεκατομμυρίων ευρώ, στην οποία εμείς είχαμε υποστεί τη ζημία των 62.330,46€. Ήταν ξεκάθαρο πλέον ότι είχε καταλυθεί κάθε έννοια του Κράτους Δικαίου και ότι ο κ. Σαμαράς αντίθετα με όσα έλεγε το Μάη του 2012, ότι “θα στηρίξει τους μικρομεσαίους για να ξαναστήσουν τις δουλειές τους και να δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης” απευθυνόταν στους ημέτερους επιχειρηματίες που σκανδαλωδώς ελάμβαναν τεράστιες επιδοτήσεις και τραπεζικές χρηματοδοτήσεις ενώ ΔΕΝ δημιουργούσαν καμία νέα θέση εργασίας όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία του Κράτους. Διότι έχουμε ανακαλύψει μια σειρά επιχειρήσεων που έλαβαν δια μέσου των τραπεζών σημαντικές επιδοτήσεις και χρηματοδοτήσεις σε διάστημα μόλις εννιά ημερών από την ανωτέρω ΠΝΠ.

73. Σκανδαλώδεις επιδοτήσεις ημετέρων αμέσως μετά την ΠΝΠ που καταργούσε κάθε έννοια ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ.

Ενδεικτικά αναφέρω κάποιες Υπουργικές αποφάσεις που αποδεικνύουν απόλυτα ότι, οι τράπεζες (διαχειρίστηκαν τις εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου - Δημόσιο χρήμα) κατά παράβαση κάθε έννοιας ισονομίας και ευνόησαν ημέτερους επιχειρηματίες που δε δημιουργούσαν θέσεις εργασίας ή δημιουργούσαν ελάχιστες με τεράστιες επιδοτήσεις, εις βάρος των υγείων Ελληνικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά της Ελληνικής οικονομίας. Γεγονός το οποίο εξηγεί απόλυτα την τραγική κατάσταση της Πατρίδα μας και τα υψηλά επίπεδα ανεργίας.

Στο **ΦΕΚ 3378/Β/18-12-2012 (σχετικό 208)** έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερες από δύο (1,68) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 6.796.135,00€ **(ήτοι 4.045.315,48€ ανά θέση εργασίας)** και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 10.194.202,00€ .

Στο **ΦΕΚ 3379/Β/18-12-2012 (σχετικό 209)** έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) θέση απασχόλησης και μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 10.000.000,00€ **(ήτοι 10.000.000,00€ ανά θέση εργασίας)**.

Στο **ΦΕΚ 3388/Β/18-12-2012 (σχετικό 210)** έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Περιφερειάρχη Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης Αριστείδη Γιαννακίδη, (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) θέση απασχόλησης επιδοτείται με 672.320,00€ **(ήτοι 672.320,00€ ανά θέση εργασίας)** και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 243.599,87€ - (α.α. 5) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί δύο (2) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.036.940,14€ **(ήτοι 518.470,07€ ανά θέση εργασίας)** και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 377.583,51€.

Στο **ΦΕΚ 3391/Β/18-12-2012 (σχετικό 211)** έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 1) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από μία (0,5) νέα θέση απασχόλησης και

μάλιστα μετά το δεύτερο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 10.000.000,00€ (ήτοι 20.000.000,00€ ανά θέση εργασίας) - (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 2.622.851,70€ (ήτοι 2.622.851,70€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 3.000.000,00€- (α.α. 12) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από δύο (1,09) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 789.086,63€ (ήτοι 723.932,69€ ανά θέση εργασίας).

Στο ΦΕΚ 3393/Β/18-12-2012 (σχετικό 212) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 8) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί λιγότερο από μία (0,68) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 1.301.500,00€ (ήτοι 1.913.970,59€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 650.750,00€ - (α.α. 13) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 977.326,60€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 855.160,70€.

Στο ΦΕΚ 3415/Β/21-12-2012 (σχετικό 213) έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 579.545,44€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 395.105,10€ - (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.236.127,83€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 1.081.611,86€ - (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση

που δημιουργεί λιγότερο από μία (0,30) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 498.600,00€ (ήτοι 1.662.000,00€ ανά θέση εργασίας) - (α.α. 5) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 551.824,00€ και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 482.846,00€ - (α.α. 11) με την οποία επιχείρηση που δεν δημιουργεί (0) νέες θέσεις απασχόλησης επιδοτείται με 1.542.076,90€.

Στο **ΦΕΚ 3425/Β/21-12-2012 (σχετικό 214)** έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 4) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 10.163.896,00€ (ήτοι 10.163.896,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 15.457.650,00€ - (α.α. 3) με την οποία επιχείρηση που δεν έχει ως όρο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης επιδοτείται με 505.420,01€.

Στο **ΦΕΚ 3426/Β/21-12-2012 (σχετικό 215)** έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 1) με την οποία επιχείρηση που δεν έχει ως όρο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης επιδοτείται με 1.634.453,55€.

Στο **ΦΕΚ 3427/Β/21-12-2012 (σχετικό 216)** έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 7) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης και μάλιστα μέχρι το τρίτο έτος λειτουργίας επιδοτείται με 1.563.900,00€ (ήτοι

1.563.900,00€ ανά θέση εργασίας) και επιπλέον λαμβάνει δάνειο 503.100,00€

Στο **ΦΕΚ 3442/Β/27-12-2012 (σχετικό 217)** έχει δημοσιευθεί η απόφαση, του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Παναγιώτη Μηταράκη, (α.α. 2) με την οποία επιχείρηση που δημιουργεί μία (1) νέα θέση απασχόλησης επιδοτείται με 909.000,00€ (ήτοι 909.000,00€ ανά θέση εργασίας).

Δηλαδή αντί η Πολιτεία, σύμφωνα και με τις δηλώσεις του κ. Σαμαρά, να θεσπίσει ένα αξιοκρατικό πλαίσιο αποκατάστασης των ζημιωθέντων επιχειρήσεων επέτρεψε την κατασπατάληση των κοινοτικών πόρων προς όφελος ημετέρων επιχειρήσεων και εις βάρος του κοινωνικού συνόλου που μαστίζεται από την υψηλή ανεργία. Η μηνυόμενη και γενικότερα οι τράπεζες, που τόσο καιρό αρνούνταν πεισματικά να στηρίζουν την επιχείρησή μας που διατηρούσε έντεκα θέσεις, όχι μόνο δανειοδότησαν αλλά και επιδότησαν με τις δέκα εννιά αυτές αποφάσεις των προαναφερθέντων ΦΕΚ ισάριθμες επιχειρήσεις με 53.381.003,80€ οι οποίες δημιούργησαν μόλις 12 θέσεις εργασίας (ήτοι!!!! 4.357.632,96€ ανά θέση εργασίας) Σημειώνεται ότι τα αιτήματα για την υπαγωγή των επιχειρήσεων, τόσο στα επιδοτούμενα όσο και στα προγράμματα στήριξης, έπρεπε πρώτα να τύχουν της έγκρισης των τραπεζών ώστε να μπορέσουν στη συνέχεια να κάνουν οι επιχειρήσεις χρήση αυτών των προγραμμάτων.

Η μηνυόμενη λοιπόν, που ήταν μία από τις τράπεζες που διαχειρίστηκαν το Δημόσιο χρήμα μέσω των επιδοτούμενων προγραμμάτων αλλά και των προγραμμάτων στήριξης των

επιχειρήσεων, σαφέστατα παραβίασε τα χρηστά συναλλακτικά ήθη επιδοτώντας - στηρίζοντας «ημέτερους» επιχειρηματίες και οδηγώντας σε αφανισμό την μικρομεσαία επιχειρηματικότητα που είχε σαν αποτέλεσμα την υψηλή ανεργία και κατά συνέπεια την κατάσταση που βιώνει σήμερα το Ελληνικό Έθνος με τις περικοπές μισθών - συντάξεων και της γενικότερης υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων πολιτών.

74. Ο δόλος της μηνυομένης.

Επειδή πέραν των όσων εκθέτω προκειμένου να γίνει κατανοητό πλήρως το δράμα που ζούνε όλοι οι Έλληνες, ειδικά τα αναφερόμενα στις παρ. 15, 16, 17, 22, 30, 31, 33, 35, 36, 38, 43, 44, στοιχειοθετούν την ποινική ευθύνη ειδικά της μηνυομένης για τη ζημία που υπέστην και για την καταστροφή κυριολεκτικά της επιχείρησής μου. Το συμπέρασμα που εξάγεται από την παράθεση των γεγονότων είναι ότι η μηνυόμενη δολίως και παρανόμως είχε προκαλέσει όχι μόνο το “κλείσιμο” της επιχείρησης μας στην οποία είχαμε επενδύσει τουλάχιστον 200,000,00€ σε πάγιο εξοπλισμό και αποτελούσε το μοναδικό μας περιουσιακό στοιχείο όσο και την φυσική μας εξόντωση αφού πλέον αδυνατούμε να πληρώσουμε και τις βιοποριστικές μας ανάγκες, όπως π.χ. ενοίκιο της κατοικίας μας, τέλη κυκλοφορίας και ασφάλιστρα του αυτοκινήτου μας, λογαριασμούς τηλεφώνου και ηλεκτρικού ρεύματος, κοινόχρηστα κ.λπ. Ο στόχος της μηνυομένης (και γενικά όλου του τραπεζικού τομέα) ήταν να διανείμουν επιλεκτικά τα διάφορα κονδύλια των αναπτυξιακών προγραμμάτων και να υποχρεώσουν όλους τους άλλους μεταξύ των οποίων και εγώ που

συγκέντρωνα όλες τις προϋποθέσεις για την ένταξή μου στα διάφορα προγράμματα, να καταφύγω σε κοινό τραπεζικό δανεισμό, ΩΣΤΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΠΟΣΑ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΥΠΕΡΟΓΚΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΕΡΔΙΖΕ ΕΑΝ ΜΕ ΕΝΕΤΑΣΣΕ ΣΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΩ, ΕΞ ΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΑΤΑΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ ΔΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΕΝΤΑΞΗ ΜΟΥ.

Η μηνυομένη αλλά και όλος ο τραπεζικός τομέας ενήργησαν παρανόμως λόγω όχι απλώς της ανοχής αλλά κυριολεκτικά της συνεργασίας του Ελληνικού Δημοσίου ενεργούντος δια των εκάστοτε κυβερνώντων. Όπως εκθέτω και στις παρ. 25, 39, 40, 41, 42, 52 το Ελληνικό Δημόσιο προέβη στην άκριτη και σε βάρος των Ελλήνων πολιτών στήριξη του τραπεζικού συστήματος εις βάρος του δημόσιου χρέους και με χρήμα των φορολογούμενων με την δικαιολογία της λεγόμενης ανακεφαλαιοποίησης, η οποία σημαίνει στην πραγματικότητα την κοινωνικοποίηση των ζημιών των τραπεζών εφόσον αφ' ενός το χρήμα που εισέπραξαν οι τράπεζες με βάση τα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου μετατρέπεται σε δημόσιο χρέος δηλαδή σε φόρους που εμείς οι πολίτες θα πληρώσουμε και αφ' ετέρου το χρήμα που εισπράττουν οι τράπεζες για τη στήριξή τους ως μέρος των δόσεων των δανείων που λαμβάνει το Ελληνικό δημόσιο με βάση τις δανειακές συμβάσεις του, αθροίζεται και αυτό πάνω στο δημόσιο χρέος, χωρίς ούτε εγγυήσεις να δίδουν για τα χρήματα από τη ρευστοποίηση των ομολόγων ούτε και δέσμευση εκ μέρους τους για ελάφρυνση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και

φρόντιζε να επιβαρύνει επιλεκτικά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις όπως η δική μας πέραν των επαχθών φόρων με πρόστιμα για να καλύψει την αύξηση του Δημοσίου χρέους που οφειλόταν στην παράνομη λειτουργία των τραπεζών όπως αναφέρεται στις παρ. 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 32 σε αντίθεση με τις πολυεθνικές που δραστηριοποιούνται στην Πατρίδα μας, τις οποίες όχι μόνο άφηνε ανέλεγκτες επί μακρόν αλλά και επιπλέον τους ελάφρυνε τους φόρους με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον ν.4034/2011.

Επειδή οι ενέργειες της μηνυομένης με την σύμπραξη κυριολεκτικά της Πολιτείας (των εκάστοτε Κυβερνήσεων) αντίκειται πλην των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα των ειδικών ποινικών νόμων και του Συντάγματος και στις υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις του ν.δ. 53/1974 «περί της Περί κυρώσεως της εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 υπογραφείσης συμβάσεως "δια την προάσπισιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών", ως και του προσθέτου εις αυτήν πρωτοκόλλου των Παρισίων της 20ης Μαρτίου 1952 (ΦΕΚ/256/Α/20.09.1974) του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ν.2462/1997 ΦΕΚ 25/Α/26.02.1997) και στα άρθρα 16, 17, 20, 21, 41 παρ. 1, ενώ για το δικαίωμα αποκατάστασης της ζημίας μου ισχύει πλην των εσωτερικών νόμων του Ελληνικού κράτους και η παρ. 3 του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επειδή η θετική οικονομική μου ζημία από την παράνομη συμπεριφορά της μηνυομένης και παντός άλλου υπαιτίου

ανήλθε όπως εκθέτω στις παρ. 17, 19, 34, 37, 49 στο ποσόν των 238.271,90€.

Επειδή λόγω της αβελτηρίας όλων των προαναφερθέντων προσώπων και της δόλιας συμπεριφοράς τους αναγκάστηκα να “κλείσω” την ανθούσα επιχείρησή μας που κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων την επομένη δεκαετία θα πραγματοποιούσε μετά βεβαιότητας κέρδη 48.000,00€ ετησίως θα πρέπει να μου επιδικασθεί, πλέον της θετικής μου ζημίας, η αποθετική μου ζημία που υπολογίζεται στο ποσόν των 480.000,00€ (διαφυγόντα κέρδη).

Επειδή υπέστην βαρύτατη προσβολή της προσωπικότητάς μου ως πολίτης και επιχειρηματίας για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης θα πρέπει να μου επιδικασθεί το ποσόν των 300.000,00€, πλην του ποσού των 44,00€ για το οποίο δηλώνω παράσταση πολιτικής αγωγής στο ποινικό δικαστήριο, με τη ρητή επιφύλαξη ότι το υπόλοιπο ποσόν των 299.956,00€ θα το διεκδικήσω με αγωγή ενώπιον των αρμοδίων Πολιτικών Δικαστηρίων.

Επειδή η ζημία αυτή αυξάνεται εξ αιτίας της αδυναμίας αποπληρωμής των υποχρεώσεών μας προς το Δημόσιο και θα συνεχίσει να αυξάνεται καθ' όσον δεν σκοπεύω να κλείσω μια υγιέστατη επιχείρηση έως το 2011 και να μείνω άνεργος μετά την πολύτιμη συνεισφορά μου επί είκοσι τρία χρόνια στο Ελληνικό Δημόσιο τη στιγμή που συνεχίζουν να λειτουργούν ανέλεγκτα όχι μόνο οι τράπεζες που υπεξαίρεσαν Δημόσιο χρήμα αλλά και οι εταιρείες που λάμβαναν σκανδαλωδώς και παρανόμως Κρατικές

επιδοτήσεις και ενισχύσεις που δεν άξιζαν. Πολλώ δε μάλλον όταν προέρχονται από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία των οποίων και η Δικαστική εξουσία όφειλε να έχει παρέμβει αυτεπαγγέλτως δυνάμει του ν.2803/2000.

Επειδή όλα τα ανωτέρω είναι νόμιμα και βάσιμα.

Επειδή προσκομίζω όλα τα προαναφερόμενα στο ιστορικό της παρούσας σχετικά έγγραφα (σύνολο 217) όπως και κατάσταση στην οποία αναλυτικά αυτά αναφέρονται.

Επειδή προσκομίζω ένα ψηφιακό δίσκο στον οποίο ενσωματώνονται όλα τα οπτικοακουστικά αρχεία (video) που προανέφερα (σύνολο 11).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ- ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Την κατά νόμο ποινική δίωξη των υπευθύνων της μηνυομένης και παντός ετέρου υπαιτίου μη ειδικώς κατονομαζομένου.

Μάρτυρες προτείνω :

1. Τον του με ΑΔΤ κάτοικο

2. Τον του με ΑΔΤ κάτοικο

Προσκομίζω για την υποβολή της μήνυσης – έγκλησης παράβολο των εκατό ευρώ (100,00€) με αριθμούς και

Δηλώνω δε ότι παρίσταμαι ως πολιτικώς ενάγων κατά την ανοιγησομένη δίκη κατά της μηνυομένης και παντός άλλου

που ήθελε κριθεί υπαίτιος και καθ' όλα αυτής τα στάδια προσκομίζω δε και το σχετικό υπ' αριθμ. παράβολο πολιτικής αγωγής, αιτούμενος χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής μου βλάβης εξ Ευρώ σαράντα τεσσάρων (44) με επιφύλαξη. Διορίζω αντικλητο και πληρεξούσιο δικηγόρο τον δικηγόρο Αθηνών, με ΑΜ/ΔΣΑ

Αθήνα

Ο μηνυτής